

A L U M N I

BizLetter

A L M A M A T E R

Sayı
2014 - 4
Ekim

25 Ekim Cumhuriyet Balosu

TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Ali Cerrahoğlu

Başkan Yardımcısı

Kemal Tanım

Sayman

A. Ramazan Dincer

Genel Sekreter

Erdoğan Kaynak

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak

Betül Öcal

Nuran Baykal

Emine F. Halil

Tasarım

Hasan Taylan Özdemir

penguen

film | medya | event | tasarım

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 435 13 13

T: 0 324 241 82 16 - (24)

Telefax: 0 324 613 23 10

*Caminur Mahallesi 0805 Sokak No:9
33440 Tarsus - MERSİN*

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği
tarafından 3 ayda bir yayımlanır.*

6

Mezunlara Yönelik Projeler

16

Buluşmalar

20

SEV Leaders Night

22

Muhtar Kent

İÇİNDEKİLER

24 - 33

EDEBİYAT

- Reyhan / Adil Karcı TAC'65
Mühendislik Üzerine / Mahmut Telli TAC'57
Bir Yarış Sonrası / Metin Atamer TAC'TAC'61
GüneyKöy / Engin Ünsal TAC'55
Ohri / İbrahim Kocaalioğlu TAC'96

34

Cumhuriyet Balosu

41

TAC'in
Efsane Basketbolcuları

61

TAC 3. Bahar Yaşam Merkezi

40 - 54

SÖYLEŞİ

- TAC'nin ilk Sürdürülebilirlik Uzmanı
Elif Özkul Gökmen Tac'91
TAC'in ilk Genel Müdürü
Özlem Demircan Taşören TAC'91
TAC'de Anılar Bitmez
Sedar Dinçaslan TAC'93
Silikon Vadisinde Bir TAC'li
M.Türker Oğuz TAC'91

64

TAC Mezunlar Derneği
Kariyer Merkezi

TANITIM FİLMİ VE HAVA ÇEKİMLERİNDE STANDARTLARI YÜKSELTİYORUZ

film | hava çekimi

Tanıtım, Belgesel ve Reklam Filmi - 3D Animasyon

Katalog - Fotoğraf

Miting ve Konser

Arsa, Park ve Bahçe

Yol, Köprü, Viyadük, Baraj

Arkeolojik Yapılar

İnşaat Projeleri

360° Panoramik Çekimler

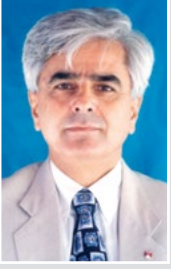

penguen

film | medya | event | tasarım

www.penguen.cc

Editör

Erdoğan Kaynak
TAC'63

Sevgili TAC & TALAS Dostları,
Yaz aylarının tatlı geçen tatil günleri-
ni geride bıraktık.
Yaylalardan, deniz evlerimizden
kışlıklarımıza döndük.
Çalışma hayatını, çalışma arkadaşla-
rımızı özlemiştik.
MFÖ grubunun şarkılarında dillen-
dirdikleri gibi:

*Yaz tatli
Paranın katili
Biraz serinlemeye
Kafaları dinlemeye
Giderim ben tatile
Elli bini, yüz bini
Bikini'si, bluzu
Pantolonu, mayosu
Para kalmaz
Yaz tatili
Paranın katili*

Boşalan cüzdanlar doldurulmalı,
yeniden para stoklanmalı 2015 yazı
için.

TAC Mezunlar Derneği çalışmalara
hız kesmedi. Etkinlik üzerine
etkinlik koydu. Neler mi?

** Yayla Mezun evini kullanıma hazır
hale getirdi. Açılışını yaptıktan sonra
konuk kabul etmeye başladı.

** Koordinasyon toplantısını yayla
evinde düzenledi.

** İnsan kaynakları etkinliğini
Sabancı Center'da, çok katılımı

gerçekleştirdi. Bu konuda uzman
mezunlarımızın verdikleri destek ile
iş arayan mezunlarımıza ve eleman
arayan mezunlarımıza destek çık-
acak bir sistem geliştirildi.

** Ulu önderimizin emaneti olan
Cumhuriyetimizin 91.yılına Adana
HiltonSA'da düzenlenen coşkulu bir
balo ile kutlamamızı sağladı.

** **Bir tuğla da sen koy** projesinde 2
milyon dolara ulaşılacak çalışmalar
sürdürüldü.

** Yeni müdürümüz Andy Leathwo-
od ve öğretmenlerimize istenildiğin-
de her türlü desteğin dernek olarak
kendilerine seve seve verileceği
bildirildi.

** Okulun açılış gününde birlikte
olundu.

** Okul Aile Birliğinin bu seneki
seçiminde velilerle birlikte olundu.

** Kasım ayında ABD'de SEV ve
FABSIT'in öncülüğünde düzenle-
necek buluşmaya dernekçe destek
sağlandı. Başkanımız kendi imkan-
ları ile bu etkinlikte bizleri temsilen
yer aldı. ABD'de yaşayan mezunları-
mız tuğla projemize önemli destekte
bulundular. En büyük destek Coca
Cola'nın CEO'su Muhtar Kent'ten
(TAC'71) geldi: 120,000 dolar!

** Başkan yardımcımız Kemal Tarım
gereksinim duyacak mezunlarımızın
faydalanabilecekleri "3.Bahar proje-
si" ni camiamızın bilgisine sundu ve
olgunlaştırılması için destek bekledi-
ğimizi paylaştı.

Yaz aylarında bir çok mutluluklar
yaşandı mezunlarımızca.

Okul kampüsünde evlenen TAC'liler
oldu.

İlk kez anne ve baba olmanın hey-
canları yaşandı.

İş yaşamlarında önemli başarılar
kazanan mezunlarımız oldu.
Onlarla söyleşiler yapıldı.
Kalemi kuvvetli dostlarımızın hika-
yeleri ve şiirleri temin edildi.
Biz Letter'in Ekim sayını yapılan
etkinliklerin hikaye ve resimleriyle
donatmaya çalıştık.

Sizden bir ricamız olacak:

Lütfen adresinizde bir değişiklik
olduğunda bizi haberdar edin.
Eski adreslerinize gönderilen dergi-
ler iade ediliyor.
Onca emek ve para heba oluyor.
Teknik bir nedenden dolayı Biz
Letter'i tac mezun sayfasına koyama-
mıştık. Önümüzdeki sayıları, eskiden
olduğu gibi, mezun sayfamızdan
(<http://www.tac-alumni.org/>) on line
olarak da sizlere ulaştıracacağız.

Yeni yılınızı kutlarız.

Betulablatac@gmail.com

Eminefh@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

erdoğankaynak@gmail.com

adresleri, sizden gelecek camiamızla
ilgili haber ve resimleri beklemekte-
dir.

Unutmayın:

**HER MEZUN BİR HABER,
HER MEZUN BİR MUHABİR...**

Esen kalın, Biz Letter'siz kalmayın...
Erdoğan Hoca

BAŞKANDAN

Ali Cerrahoğlu
TAC'78

MEZUNLARA YÖNELİK PROJELER: İnsan Kaynakları

Mezunlarımızın en büyük ihtiyaçlarından birisi insan kaynakları konusu. İş arayan mezunlar ile çalışan arayan mezunlarımız camiamızın desteğine her zaman ihtiyaç duyuyorlar. Biz de Mezunlar Derneği olarak bu ihtiyaca destek olmayı görev olarak kabul ettik. Bu konuyu organize etmek, mezunları bir araya getirmek istedik ve konuyla ilgili mezunlarımızın katkılarıyla dernek bünyesinde **TAC KARIYER MERKEZİ** isimli bir oluşum kuruldu.

İnsan kaynakları alanında uzman mezunlarımız gönüllü olarak bir araya geldiler. Uzun bir çalışma süreci sonrasında mezunlarımıza yönelik bir toplantı/panel düzenledik. İstanbul'da Sabancı Center'da yaptığımız toplantının lojistik desteğini sağolsun Mehmet Nane'84 üstlendi..

Toplantıya her yaştan 320 den fazla mezunumuz katıldı. İş hayatından ve insan kaynakları alanından mezun konuşmacılarımız TAC Kariyer Merkezinin 3 projesinin tanıtımını yaptılar ve insan kaynakları konusunda bilgiler verdiler.

Mezunlar Derneğinin konuya verdiği önemi anlatan sunumumuzun ardından sevgili Hüseyin Özkaya'80 (Odeabank Genel Müdürü) ile Mehmet Nane'84 (CarrefourSA Genel Müdürü) iş hayatında insan kaynaklarının önemini anlatan birer konuşma yaptılar. Çok istemesine rağmen toplantımıza katılamayan Muhtar Kent'71 abimizin gönderdiği anlamlı mesaj okundu ve panele geçildi.

Panelde sırasıyla; Işık Gürol'71, Alihan Irmakkesen'81, Emin Ersoy'83, Okan Tütüncü'85 ve Murat Ergene'86 konuştular. Panelin ardından kokteyl bölümünde tüm mezunların kaynaşması ve neşesi görülmeye değerdi.

Artık projelerimizi hayata geçirme zamanı. Üç ana projemiz var; CV havuzu, Mentorluk projesi ve workshoplar.

TAC CV HAVUZU

İş arayan mezunlarımızın CV'leri belli bir formatta 1985 mezunumuz Okan Tütüncü'nün kurucusu olduğu SecretCV nin alt yapısında bir havuzda toplanacak. CV havuzuna derneğimizin web sayfasından ulaşılacak.

Aynı zamanda çalışan arayan şirketlerin ilanları da havuzda yer alacak.

MENTORLUK PROJESİ

Deneyimli mezun abi ve ablalar genç mezunlarımıza “abilik/ablalık” yapacaklar. Onlarla zaman geçirecekler ve kariyerlerinin gelişimi konusunda destek olacaklar. Destek alacak olan genç mezunlarımıza “mentee”, abilik/ablalık yapacak olan mezunlarımıza da “mentor” adı veriyoruz. Mentorluk yapacak olan mezunlarımıza öncelikle programla ilgili bir bilgilendirme yapılacak. Murat Ergene'86 nın öncülüğünde TAC Kariyer Merkezi tarafından yürütülen projenin ilk mentor toplantısı 29 Kasım 2014 tarihinde İstanbul'da gerçekleşecek.

İNSAN KAYNAKLARI EĞİTİMLERİ / WORKSHOPLAR

CV hazırlama, mülakat incelikleri... gibi bir çok konuda bilgilendirme ihtiyacı olan mezunlarımız belli aralıklarla 25'er kişilik gruplarla workshoplarda bir araya gelerek konuların uzmanı olan mezunlarımızca eğitilecekler. Bu proje de Alihan Irmakke-

sen'81 in koordinasyonunda TAC Kariyer Merkezince yürütülüyor ve ilk toplantı eş zamanlı olarak 29 Kasım 2014 de İstanbul'da yapılacak.

Mezunlarımıza yönelik uzun soluklu bir çalışma olarak gördüğümüz kariyer merkezine destek veren tüm mezunlarımıza tüm mezunlar adına sonsuz teşekkürlerimizi iletmek isteriz. TAC kardeşliğinin en önemli sonuçlarından birisi oldu bu proje.

TAC CUMHURİYET BALOSU

İlk kez düzenlediğimiz Cumhuriyet Balosu Adana Hilton otelinin balo salonunda mezunlarımız, eşlerimiz, okul yöneticilerimiz ve hocalarımızın katılımıyla muhteşem bir atmosferde gerçekleşti. Cumhuriyetimizin 91. yılını coşkuyla zeybeklerle, valslerle kutladık. Mezunlarımız ve hocalarımız geceyi ölümsüzleştirmek amacıyla 45 Tuğla bağışı yaptılar.

Okulumuzun yeni müdürü Andy Leathwood'un liderliğindeki vals ekibiyle, beden eğitimi öğretmenimiz Dilek Başaran'ın önderliğindeki zeybek ekibinin performanslarını yakında Tuğla projemizdeki ilgili linklerde görebileceksiniz.

Balomuza sponsor olan Bossa Mustafa Metin TAC 75, IMISK Ahmet Atakan TAC '81, Interspor Selim Ben-

yeş TAC '82, Yıldırım İnşaat Murat Yıldırım TAC '88, Emre Yıldırım TAC '90 ve Aslı Yıldırım TAC '99, Özel Mühendislik Mehmet Özel TAC '90, BTD Tekstil Önder Darendeli TAC '90, Akala Pamuk Hüseyin Büyükyurtsever TAC 91, Shift Dost Karaahmetli TAC '93 ve Kulak İnşaat Atakan Kulak TAC '96 ya desteklerinden ötürü teşekkür ederiz.

GENEL KURULLARIMIZ

Mezunlar Derneği Genel Merkez ve şubelerimizin genel kurulları 2 yılda bir yapıyor ve 2015 yılında önce şubelerimiz ocak ayında genel kurullarını yapacaklar ve ardından mart ayında merkez genel kurulumuz gerçekleşecek. Derneğimizin etkinlikleri ve projeleri her geçen yıl daha da artıyor. Bunun sonucu olarak daha fazla mezunun gönüllü katkısına ihtiyaç duyuluyor.

Dernek kurullarının yenilenmesi, yeni yeni genç mezunlarımızın ve deneyimli abi ve ablaların ekibe katılması, görevleri devralması derneğimizi güçlendiriyor. Derneğimizin merkez ve şubelerinde görev almak isteyen mezunlarımızın şimdiden hazırlanmaları, dernek faaliyetlerine katılarak deneyim kazanmaları ve genel kurulda da göreve talip olmalarını istiyoruz. Bizden sonra görev alacak olan mezunlarımızı yüreklendirmek, görevlerimizi proje ve çalışmalarda

hiç bir sıkıntı veya aksama yaşatmadan onlara devretmek ve her zaman arkalarında durarak destek olmak görevi de bizlere düşüyor. Tüm mezunlarımızı tarihleri yakın zamanda açıklanacak olan genel kurullarımıza katılarak görev almaya çağırıyoruz.

TUĞLA BURSUYLA OKUYUP MEZUN OLAN 9 ÖĞRENCİMİZ HANGİ OKULLARDALAR

Tuğla projesiyle okuyan kardeşlerimizden dokuzu TAC'den mezun oldular ve üniversite eğitimlerine devam ediyorlar. Eminiz nerelerde olduklarını merak ediyorsunuz. Liste aşağıda:

- 1- Brown University (%100 Burslu)
- 2- Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi
- 3- İTÜ Genetik Mühendisliği
- 4- Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası Ticaret
- 5- İstanbul Hukuk Fakültesi
- 6- İTÜ Elektronik-Haberleşme Mühendisliği
- 7- İTÜ Makina Mühendisliği
- 8- Bucconi University-Italy (%100 Burslu) International economics, management and finance
- 9- Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası Ticaret

A Chinese Wedding, with a Turkish touch

Emre Deliveli

I had never been to east of Azerbaijan, west of Hawaii. And I had never flown ten hours for a wedding.

Those were the words that crossed my mind as my plane landed in Beijing on July 25. I was in China to attend my friend Umut Ergunsü's (TAC'97) wedding. I met with Umut at a downtown metro station, and after checking into my hotel, he took me on a

small walk of the neighborhood, meeting with his lovely then-fiancée Yasemin afterwards at a local restaurant. Umut was great host and China guide that day, which was, as I noticed later, a harbinger of things to come.

The rest of the invitees, almost two dozen relatives and friends including Umut's TAC classmate Şadi Eserce, arrived over the course of the next two days. But this was to be no ordinary wedding: Umut has scheduled a mini China tour until the wedding, and so we boarded an

overnight sleeper train to Xian, the sight of the famous terracotta army, Sunday night (July 27).

Umut had meticulously organized all the travel details, and over the next three days, we were essentially backpacking with style: We were as organized as a guided tour, but travelling with two people who spoke Chinese and lived in China was an extraordinary privilege. If there was one thing wrong with the trip, it was me: I had a lot of difficulty translating the "English-speaking" guide's explanations

in Xian because, well, she did not speak English! When the same scene played out in Beijing's Forbidden City a few days later, Umut told me that language was called Chinglish, which kind of relieved me. We even managed to take a traditional jumping photo at the entrance of HuaQing Park.

[Insert Jumping Photo here]

We boarded another train Monday night, this time from Xian to Shanghai. This was a huge downgrade from last night's train, as we had to travel in narrow, non-reclining seats, and the wagon was crowded with people without seats- standing or sitting on portable stools. But thanks to our great comradery, as well as the companionship of quality whiskey and Cuban rum, we managed. Everyone was glad to be checking into our hotel Tuesday afternoon after a full-day of sightseeing in hot and humid Shanghai. Yasemin left for Beijing that night to meet up with her parents arriving the next day.

Tong Li, an old town in UNESCO's cultural heritage list about 80 kilometers away from Shanghai, was our destination the next day. With the heat and humidity really biting, I had tea with Umut and his mom after lunch, taking it easy on the sightseeing. Our Beijing train was that night, and with reclining seats, we all thought we were in first class. We again managed to entertain ourselves with some drinks and dancing on the train- it must have been quite a sight for the Chinese. I was instructed, by the older Beşiktaş fans in the group, to wake them up and tell them the score of the Feyenoord game. Having dozed off a bit, I woke up at around 4.30 to check on the score. Having found out that Beşiktaş had won, I instinctively shouted in Turkish: "Beşiktaş won 2-1", which was understood by Umut's half-sleepy cousin Ceren as "We arrived in Beijing". I am glad that she did not try to get off the train.

It was a relief to check into our hotel Thursday morning after having spent the last three days on the road. But we were denied a long rest: After an obligatory shower, we headed to a Japanese restaurant about half an hour away with metro for an open-buffet sushi lunch. I stayed on at a nearby mall to write my *Hürriyet Daily News* column while the rest returned to their

hotels. The menu was Korean for dinner, again a great choice by Umut.

The big day finally arrived on Friday. We were supposed to leave for the wedding office at 14.30, but Umut called me around noon to tell me that one of the documents necessary for the wedding could be missing, and that the wedding could be postponed until Monday. I let our group know of

the latest news, but luckily it turned out everything was in order. It was then a rush to make it to the wedding office before it closed at 17.30. If you've been to Beijing, you know that getting a cab is difficult. Try getting 7! I ended up in the last cab, by myself. We had been driving for half an hour or so when the driver began pointing at some people on the road: It turned

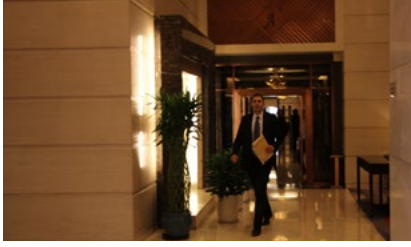
out four of Umut's relatives had been left at the wrong address by their cab driver. In case you didn't know, Caucasians do stand out in China! To make a long story short, we made it to the wedding on time, and we had a great wedding dinner at a Mongolian

tent-restaurant at the outskirts of the city.

Now that Umut and Yasemin were officially husband and wife, it was time for yet more sightseeing. Tiananmen Square and the Forbidden City on Saturday, 798 Modern Art Center on

Sunday and the Great Wall on Monday. Luckily, the air was cool and rainy for a change on Monday, which made trekking the wall relatively easy. We had several requests for photos on the Wall by Chinese tourists, not to take photos of them as we had originally

assumed, but to have their photos taken with us. I felt kind of like an exotic animal, but I have Asian friends complaining of the same treatment in Turkey, and so I guess it is all fair. And we did manage a Beşiktaş chant on the Great Wall. Did I tell you that most of Umut's relatives support my beloved Black Eagles?

One of the most memorable weddings I ever attended finally came to an end on August 5, Tuesday, when we boarded our plane for Turkey. Actually it didn't, as Umut and Yasemin had also planned a Turkish wedding on August 16. At the dinner the night before in the garden of the gated community of Umut's mom, I literally stumbled upon my very good friend Sinan Akkaya (RC'93). I had no idea he was a relative of Umut's- and he had no idea the person for whose wedding I went to China was his relative. Talk of a

small world!...

And finally Saturday: Umut was kind enough to have me seated next to other crazy Beşiktaş fans like myself, members of the group "Finance Eagles" (Finans Kartalları, a group of Beşiktaş supporters working in finance). One of the two non-Beşiktaş people at the table turned out to be a loyal reader of my columns, which boosted my ego. And so while I did not get to meet my future wife, unlike Umut's TAC classmate Şadi (the fan was unfortunately male), it was mainly a night of football (for soccer moms reading this: yep, it is the sport you take your daughter to in your SUV) conversation for me- which kind of made sense, as I am married to Beşiktaş anyway, at least devoted enough to go to away games a few thousand

miles away. Umut and Yasemin looked lovely, and I am not saying this to sound nice; I really mean it! Finally, nearly a month of adventure was

over in the early minutes of August 17. If nothing else, the most memorable wedding I had attended to, and will probably ever attend, was officially over.

But if you had to ask me what the best part of the wedding was, I would not choose any of above, not even the Beşiktaş chant on the Great Wall: I would instead tell you Umut's incredible gesture to ask his friends to donate to the TAC "Lay a Brick to Stickler" ("Stickler'a Bir tuğla da sen koy!") scholarship fund instead of bringing presents to the wedding...

Nihat Uras Çukurova
20 Ağustos'ta dünyaya
geldi.
Anne ve baba Gurur
Taner-Yakup Çukurova
TAC '98, Dayı Onur Ta-
ner TAC'96, Teyze Se-
vinç Çukurova TAC'00,
Dedeler Nihat Taner ve
Lütfi Çukurova TAC '68,
Büyük amcası Atahan
Çukurova TAC'72

Mert Uğurses TAC'98 evlendi

Tuygun Erdoğan TAC'03 & Sadık
Gençoğlu TAC'03 TAC Kampüsün-
de düzenlenen coşkulu bir düğünle
hayatlarını birleştirdiler...

İlyas Halil TAC'49 adı
Mersin'de bir sokağa verildi.

Dost Karaahmetli TAC '93 ve Ba-
har Dikman TAC '95 dünya evine
girdi.

İzmir'den camiamıza gelin geldi. Ömer Cerrahoğlu TAC '04 ve Ayten
Albayrak ile nişanlandı.

Orhan Demirtürk Türkiye Kalp
ve Damar Cerrahisi Derneğine
düzenlenen törende ödüllendi-
rildi.
Türk Kalp ve Damar Cerrahisi
Derneğinin mizin Cardiovascu-
lar Surgery and Interventions
Dergisi'nin en iyi danışman
hakem ödülünü Dr. Rüçhan Akar
ve Dr. Anıl Apaydın'dan aldı.

Serem Uruş TAC '96 ve eşi
Özlem'in oğulları, TAC'90
Kerem Uruş'un yeğeni Efe Uruş
dünyaya geldi.

Cumali Çetinkaya TAC'05 Eylül ayında dünya evine girdi.

TAC '91 Murat Çekiç'in 13.09.14 tarihinde İpek adını verdikleri kızı dünyaya geldi.

Önder Kaplançık TAC '87 Can adını verdiği 2. oğlu dünyaya geldi.

İşıl Yıldırım TAC'93 Evlendi

Erdem Erkalıç TAC '2004 Sevgül ile düğünleri öncesinde fotoğraf çekimini TAC'de gerçekleştirdi.

KAYBETKLERİMİZ

TAC'67 Necdet Özcan'ın ablası vefat etmiştir.

TAC '59 Gökçen Burduloğlu vefat etmiştir.

TAC '79 Menderes Akdağ'ın babası Bahattin Akdağ vefat etmiştir.

Gazi Türkyılmaz'ın ablası Taner Öç'ün annesi vefat etmiştir

TAC '79 Serhan Cengiz'in annesi vefat etmiştir.

TAC'64 mezunu Koray Tanfer vefat etmiştir.

TAC'77 mezunumuz Selim Nurlu'nun kardesi ve Tac 2010 mezunumuz Fatma Nurlu'nun amcası

Tarik Nurlu vefat etmiştir.

TAC'76 Baha Kerimoğlu'nun babası ve TAC' 09 Gümrah Kerimoğlu'nun dedesi Kemal Kerimoğlu vefat etmiştir.

TAC'87 mezunu David Meşulam'ın babası vefat etmiştir.

TAC '79 Serhan Cengiz'in babası vefat etmiştir.

TAC '56 Zeki Savatlı vefat etmiştir. Başta damadı TAC'79 Lütfi Soyupak, torunları İpek ve Serra Soyupak olmak üzere ailesine ve tüm camiamıza baş sağlığı dileriz.

Teoman Sipahigil TAC'57 abimizi kaybettik.

TAC'57 Teoman Sipahigil'in ardından:

Sevgili Erdoğan,
Az önce uyandım ve bu acı haberle sarıldım. Bir yıla yakın bir zamandan beri Teoman'dan haber alamamıştım, ve Teoman'dan haber alıp almadığını hep sana soruyordum. Senden gelen maillerle de rahatlıyordum. Senden gelen son mailde Teoman'ın yaşadığını öğrenmiştim. Daha sonra geçen ayın 7'sinde Teoman'dan aşağıdaki maili almış ve epeyce rahatlamış ama çok üzülmüştüm. 'Geçen Ocak ayından beri tedavi yok. Eceli bekliyorum' diyordu. 'Tabii, ne zaman geleceğini kimse bilmiyor' diyor ve bana, Gürhan'a, Turhan'a ve Engin'e uzun ömürler diliyordu. Teoman Amerika'da Midwest'te bir kasabada yalnız yaşıyordu. Onu düşündükçe hep Yunus Emrenin bir dörtlüğünü hatırlardım:

***Bir garip ölmüş diyeler
Üç gündən sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Böyle garip bencileyin.***

Teomanı kaybettiğimizi bugün ben üçüncü gününde duydum. Annesinin yanına gitti sevgili sınıf arkadaşım. Nur içinde, ışıklar içinde yatsın. Allah geride bıraktıklarına uzun ömürler ve sabırlar versin. Hepsinin başı sağolsun.

Mahmut Telli TAC'57

Sevgili Teoman'ı kaybedince ister istemez Cahit Sıtkı geldi aklıma. Ne diyordu Cahit Sıtkı:

Neylersin ölüm herkesin başında;
Uyudun uyanamadın olacak,
Kimbilir nerde nasıl kaç yaşında,
Bir namazlık saltanatın olacak,
Taht misali o musalla taşında.

Onu yad ellerde kaybettik. İnşallah bir namazlık saltanatı olur sevgili Teomanın; ama Türkiye'de o musalla taşında.

Çok ama çok değerli bir sınıf arkadaşımızı, bir okuldaşımızı kaybettik.

Hepimizin başı sağolsun.

Ecel kapını çalar,
bilinmez ki ne zaman

Acıdır ölüm elbet,
gurbet dersin pek yaman

Koptu teli kemanın,
gökte bir yıldız kaydı

*Göçtü sonsuzluklara Sipahigil
Teoman*

Merhaba Ates,

Bugün, 29 Kasım 2014, yerel saat 13:13'de sevgili Teoman'ı kaybettik. Dun aksam eski esinden bir Hospice'e kaldırıldığının haberini almıştım. Pazartesi günü de gidip görecektim. Bir hafta önceki son konusmamızda, zaman zaman olduğu gibi, sesi yorgun geliyordu. Demek ki bu son yorgunluğu üstünden atamıyordu... On sene tüm zorluklara rağmen hastalığına meydan okudu, direndi ve hayata bağlı kaldı... Ve de yılların anıları gözümün onundan geçmeye başladı... Ailece çok üzgünüz... Hepimizin başı sağ olsun, Teoman da da aydınlıklar içinde kitaplarını okumaya devam etsin. Sen Tarsus'lu arkadaşlara bu acı haberi iletiver lütfen. Benden bir isteği de seninle birlikte Tarsus'luların Kadıköy tarafındaki yemekli bir toplantısına katılmamızdı... Umarım bir gün bu arzusunu yerine getirebiliriz. Ali San

Hepimizin başı sağolsun.

Ateş Aykut TAC'64

68'LER DEN

46 sene; aşağı yukarı yarım asır. Evet dile kolay yarım asır öncenin yarattığı bir kardeşlik, bağlılık, bir tutku daha doğrusu tarifi imkansız bir haz, bir duygu. TAC 68 mezunu olan bizler, Ankara'da bulunan mezunlardan birkaçı; Taylan Dericioğlu, Nur Altınörs, Aydın Nurhan, Erdem Takçı ve ben. 13 Ekim 2014'de Meyra Palace'da eskileri yad etme, mavra atma gayesi ile buluştuk. Kimlerin kulağını çınlatmadık ki? Hocalardan Mr. Van Horn, Mr. Mc Cain, Ömer Temel, Mr. Robeson ve pek tabii ki Mrs. Armantage. 68'lerden Nazmi Uzunca'nın bir takım uzun çabalarından sonra tuvalete koşuşu; Tuğrul Paşaoğlu'nun çatlaklı-

elin buluşması ve karıdan fırça yiyişimiz. Ayas Koleji'nden kızlara asılışımız (tabii ki netice sıfır). Okuldan kaçıp dönüşte Gestapo'ya yakalanışımız, Stickler bavul odasındaki sucuk partisi ve Tuncer Erzin Abi'nin deliğinden (yani Tuncer Abi'nin Stickler'daki tuğlalarının etrafını örttüğü delik) kesif duman çıkışı ile yakalanıp tart alışımız, kravat nedeni ile tart aldıktan sonra işeme organımızın

kadar mutlu olduk. Umarım Aydın'cığım bunun karşılığını bizden bir başka şekilde istemez (!) zira çok kötü sırtıyor.

İstanbul'lu olan 68'li kardeşlerimize olan hasetimizden çatlayarak bizler de bu yemekleri Ankara'da periodik olarak yapmaya karar verdik. 68 mezunu Ankaralı kardeşlerimiz başta olmak üzere (Atıla Eralp, Tayfun

ğının tuttuğu bir günde benim alınma ismini yazması; Şeref Etker'in Türkçe Math dersinde ders ile ilgili olarak sonsuza bakması. Orta ikide pavyona kaçışımız (Ali Zallak'da hala resmi-miz mevcut ama maalesef masaya çağırıldığımız karı resimde gözük müyor) masa altında bir bacak üstünde dört

ön tarafına kravat takışımız (bunun fotoğrafı bir çoğumuzda mevcut, ben kravat bulamayıp papyon takmıştım).

Daha neler neler. Çok güzel bir geceydi de geceyi daha da güzelleştiren sayın büyükelçimiz Aydın Nurhan'ın hesabı ödemesiydi. Bilemezsiniz ne

Gürel, Kurtuluş Kayalı vb) bütün kardeşlerimizi şehir gözetmeksizin bu toplantılara bekliyoruz. Birkaç hafta önceden anons edeceğimiz bu toplantılara mümkün olup da gelmeyen olursa da öyle böyle olsunlar diyoruz. Mesela kimsenin komşusunun babasının o gün ölmesini istemiyoruz(!)

TAC'lilerin Ortakent/ Bodrum buluşması

Muhsin Günaştı TAC'66,
Metin Atamer TAC'61,
Mahmut Telli TAC'57

Yeniada'da Kebap

Mersin Ticaret ve Sanayi Odası
başkan yardımcısı Kasım Tanrıö-
ver TAC'88, Tarsus TTSO başkan
yardımcısı Fuat Togo TAC'81, sağlıklı
yaşam koçu Gül Kaynak TAC'90
TSSO üyeleri ile Yeniada'da...

Mersin Kongre ve Sergi Sarayında

İşkur ve MTSO sponsorluğunda
düzenlenen İK etkinliğinde TAC'li
mezunlarımız: Kasım Tanrıöver,
eski İTO başkanı Murat Yalçıntaş
(onur konuşmacısı), Mersin Toros
Üniversitesi Rektörü Prof.Dr.Tayyar
Şen TAC'71, Sağlıklı Yaşam koçu Gül
Kaynak TAC'90

Yeni Okul Müdürümüz Andy Leathwood Onuruna...

Yeni okul müdürümüz Andy Leathwood onuruna, Akar Burduroğlu'nun 5
çayında evinin bahçesinde verdiği davet. (Kubilay Keçelioğlu, Erdoğan Hoca,
Akar Burduroğlu, Andy Leathwood, Necati Güler)

MERSİN SON CUMA

Betül ablamızın
doğum gününü hep
birlikte kutladık ve
Orhan Kılıççı'nın ha-
zırladığı Cumhuriyet
Balosunun videosunu
seyrettik.

TAC'DE İLK GÖZAĞRILARIM

Sonbahara girilen günlerdi.

TAC Mezunlar Derneğimiz, mezunlarımız için İstanbul Sabancı Center'de insan kaynakları (İK) konusunda bir etkinlik düzenlemek üzere bir girişim yürütüyordu.

İK konusunda uzman mezunlarımızla yazışmalar başlatılmıştı.

Geçtiğimiz yıl Boğaziçi Üniversitesi kampüsünde TACli ve TALASLI yazarlarımızı buluşturmıştık.

27 Eylül Cumartesi günü öğleden sonra Sabancı Center'ın 600 kişilik toplantı salonu TAClilerle doldu taşıtı... Taze mezunlarımızdan, yıllanmış mezunlarımıza kadar çok dönemli bir buluşmaydı.

İK konusunda İstanbul mega kentinde etkin çalışmalar yürüten mezunlarımızdan Cemal Oğuzberk (TAC'60), Alihan Irmakkesen (TAC'81), Emin Ersoy (TAC'83), Okan Tütüncü (TAC'85), Murat Ergene (TAC'86), Yiğit Güleç (TAC'05), Çağlar Eyüpoğlu (TAC'07), Odeobank'ın genel müdürü Hüseyin Özkaya (TAC'80),

CarrefourSA'nın genel müdürü Mehmet Nane (TAC'84) bu etkinlikte öne çıkan mezunlarımız oldu.

27 Eylül Cumartesi İK etkinliği ön çalışmaları yürütülürken öğrencilerimden gelen buluşma teklifleri oldu. İstanbul'a geleceğimi duymuşlardı. Bu benim için de bir fırsattı. Dolu dolu anılar paylaştığım sevgili öğrencilerle birlikte olup anıları tazelemek hoş oluyordu.

1979'da kimya öğretmeni olarak TAC'ye transfer olmuşum. Tarsus'a gelişimin nedeni o yıl TAC'nin ilk kez kız öğrenci alacak olmasıydı. Büyük kızım Canev'in okulunda okuması arzum ağır bastı. Kalkıp Zonduldak'tan Tarsus'a taşındık. Zira kızım giriş sınavını kazanmıştı. O yıl TAC'80 dönemi benim ilk göz ağrılarımdı. Rasim Akdoğan, Zeki Akıllıoğlu, Müfit Akyüz, Selim Altay, Hüseyin Özkaya, Murat Aşkın, Soner Aydınol, ilkokul öğretmenim rahmetli Özcan Beyin oğlu Erdem Bagatur, Ahmet Bilgili, Jilber Bonja, Bedii Canatan, Mehmet Boro, Fatin Cezayirli, Korkud Demirel, Tayfun Doğan, Şemsettin Gelgen, Tamer Gök, Ahmet Göktepe, Güner Gürbüz, Serdar Karakurum, Mehmet Yaşar Kaynar, Gökhan Nokay, Reşit Ökten, Çağatay Önal, Enis Özgül, Mümtaz Pak, Reha Rüzgarlı, Gürses Şahin, Şeref Şan, Mehmet Savatlı, Cem Severoğlu, Naci Sığın, Önder Şirikçi, Selim Tansal, Hüseyin Tarım, Zahit Uysal, Namık Yarman...Daha niceleri. Toplamda 62 kişiydiler. Organik kimyayı devirmiştik. Çok doktor adayı vardı dönemde ve bu öğrencilerime organik kimya sonraki eğitimlerinde çok gerekliydi... Cem Severoğlu TUBİTAK Kimya yarışmasında derece yapmıştı o yıl.

Zehir gibi öğrencilerdi. Yıllar sonra 1980 yılında mezun ettiğimiz öğrencilerimi görecektim. Heyecan verici bir buluşma olacaktı. 26 Eylül Cuma akşamı buluşma davetine yok diye-mezdim.

Bu meyanda Mehmet Nane (TAC'84) ve Aydemir Esencan (TAC'85) da

davet ediyorlardı boğazda balık rakı sofrasına. Bu buluşma davetlerini birleştirip, TAC'80 dönemi abileriyle birlikte olma fikri kabul gördü. Buluşma yeri Baltalimanı/Blue Angle. Buluşma tarihi 26 Eylül Cuma akşamı. Yağmurlu bir İstanbul akşamında kızım Gül (TAC'90) ile Blue Angle'e kolayca geldik. Kızımın evi Kireçburnu'nda, Baltalimanına oldukça yakındı. Gençleri, iki uzun ma-

sada yerlerini almış, derin bir sohbete dalmış bulduk içeri girince. Hocalarını görünce ayağa kalkıp saygılarını gösterdiler. Buluşmaların bu anı hep aynı olur. Kucaklaşmalar, yanaktan öpüşmeler (bize mahsus) ve bazen de el öpme girişimleri. Sanki Erdoğan Hocaları çok yaşlıymış gibi. Daha şunun şurasında yaş 72. Sevgili Haydar Hocamız bile elini öptürmez 95 yaşını devirmiş olmasına rağmen.

Her biri alanlarında önemli görevler üstlenmiş. Kimisi kendi şirketini kurmuş, kimisi tıp profu, kimisi ceo, kimisi üst düzey yönetici, kimisi inşaat sektöründe devasa eserlere imza atıyor. Tam bir gurur tablosu. Eşi ve çocuklarıyla gelenler de vardı. TAC'80 dönemi, TAC'84 ve TAC'85 dönemlerini bir araya getiren bu buluşma, yenen nefis balıklar ve içilen içkiler, çekilen toplu resimlerle anılar hazne-

sine kazındı.

Bu gecenin organizasyonunu düzenleyen başta Hüseyin Özkaya'ya ve Aydemir Esencan'a teşekkür ediyor, işlerinde başarılar, aile yaşantılarında mutluluklar diliyorum. İyi ki varsınız sevgili mezun öğrencilerim. TAC sizlerle yüceliyor, sizlerle can buluyor..

Erdoğan Hoca
TAC'63

**Okan Tütüncü TAC'85, Adnan Gökçel TAC'84,
Mehmet Nane TAC'84, Aydemir Esencan TAC'85,
Emre Bilgin TAC'85, Rasim Küçük Kurt TAC'84,
Mehmet Saraçoğlu TAC'88**

AMERİKA'DA YAŞAYAN MEZUNLARIMIZ "SEV LEADERS NIGHT" DA BULUŞTU

Değerli TAC Mezunları,

Duyurularını son bir kaç aydır yaptığımız gibi Vakfımız Fabsit ile işbirliği içinde, 1.5 asırlık 'dayanışma ruhu'nun gelecek kuşaklarca da sürdürülmesini sağlamak amacıyla, 18 Kasım 2014'te, New York'ta SEV Leaders Night'ı düzenledi. Liselerimizi daha da iyi tanıtabilmek için ADB'nin prestijli üniversitelerinin de davetli olduğu bu gecede yaklaşık 250 kişiyi ağırladık.

SEV Leaders Night'a Amerika'da yaşayan mezunlarımız, SEV Mütevelli Heyeti, Yönetim Kurulu Başkanlarımız ve üyelerinden bir grup, UAL, TAC Mezunlar Derneği Başkanları, SEV ve FABSIT yöneticilerinin yanı sıra Princeton, TheCooper Union, Fordham, Pratt, Stevens Institute of Technology gibi üniversitelerden yöneticiler katıldı.

"SEV Leaders Night" davetimize ailesiyle katılan, The Coca-Cola Com-

pany CEO'su Muhtar Kent (TAC'71), " Defne ve Muhtar Kent Burs Fonu " çerçevesinde mezun olduğu Tarsus Amerikan Koleji'ne verilmek üzere 120 bin dolar burs bağışında bulundu. SEV Onursal Mütevelli Heyeti Üyeliği görevini de kabul eden Sayın Muhtar Kent'in yaptığı bağışın maddi değeri kadar manevi katkısı da öğrencilerimiz ve kurumlarımız için çok değerli.

Yabancı üniversite danışmanlarının da mezunlarımızı tanıyarak gecemizden olumlu düşüncelerle ayrılmalrının, bundan sonra mezun olacak öğrencilerimize faydası olacağına inanıyoruz.

Gecede konuşan SEV Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. İlter Turan, Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın 1968 yılın-

da Amerikan Bord Okulları'nı devraldığını hatırlatarak, şu bilgileri verdi: "SEV, üstlendiği sorumlulukları yerine getirmiştir. İleriye giden Üsküdar, İzmir ve Tarsus okulları ile birlikte bu yıl eğitime kazandırdığımız yeni bir lisemiz SEV Amerikan Koleji ve üç de ilköğretim kurumumuz var. Hepimizin bu kadar yakından benimsediğimiz bu gelenek nedir? Nesiller

*Prof. Dr. Emre Akkuş,
Binnur Karademir,
Defne Kent,
Ceyda Aydede,
Muhtar Kent,
Prof. Dr. İlter Turan,
İsmail Ekmekçi, FABSIT
Hakan Özakbaş, FABSIT*

boyunca “genç Türklere” dünya standartlarında bir lise eğitimi vermek, sosyal vicdanlarını da koruma yönünde eğitmek, yaratıcı fikirleri projelere dönüştürmelerini ve bunları uygulayabilme yeteneği ile donatmak.”

Yönetim Kurulu Başkanı Ceyda Aydede, yaptığı konuşmada “Mezunlarımızın küresel vizyonunu görmek için tek yapmanız gereken etrafınıza bakmak. Bir çoğu uluslararası finans ve işletme alanlarındaki kariyerlerinin doruk noktasındalar. Ancak, başarılı olmamız yeterli değil; başarıyı paylaşmak ve yeni mezun gençlerimize bu dayanışma ruhunu aktarmak istiyoruz” mesajını vererek “Sizlerle çocuklara burs sağlamak amacıyla bu gecede çok ciddi bir oranda bağış toplandığı müjdesini de paylaşmak istiyoruz” diyerek sözlerine devam etti. Gecemize emeği çok geçen FABSIT üyelerinden İsmail Ekmekçi ve Hakan Özakbaşı, SEV ile yakından çalışarak, SEV kurumlarındaki proje ve programlar için 5 milyon dolar üzerinde bir bütçe sağlayan FABSIT’e

kurumlarımıza verdikleri destek için teşekkür ederiz.

Destek vermek için Türkiye’den gelerek gecemize katılan Mtevellilerimiz ve Yönetim Kurulu üyelerimizin varlığı bizlere güç verdi.

Mtevellilerimiz ve Yönetim Kurulu Üyelerimiz üniversite ziyaretlerimizde liselerimizin tanıtımına destek verdi.

SEV Leaders Night’a katılmak üzere New York’a giden Mtevellilerimiz ve Yönetim Kurulu üyelerimiz ile birlikte New York University, Columbia University ve The Cooper Union University ziyaretleri yaptık. İlter Turan, Emre Akkuş, Sadiye Özülkü, Ege Karapınar, Sedefhan Oğuz, Berna Ülman ve ACI yurtdışı üniversite danışmanı James Boobar ile bu üniversitelerde yaptığımız toplantılarda öğrencilerimizin profilini ve okullarımızı daha iyi anlatma ve tanıtma fırsatı bulduk.

Binnur Karademir, SEV Genel Koordinatör

Prof. Dr. Sedefhan Oğuz, SEV MH Üyesi

Prof. Dr. Emre Akkuş, SEV YK Üyesi

Ege Karapınar, Yıldız Holding IK Direktörü

Mohamed Elsarky, Godiva CEO

Ceyda Aydede, SEV YK Başkanı

Berna Ülman, SEV MH Üyesi

Sadiye Özülkü, SEV MH Üyesi

Sn Prof. Dr. İlter Turan bir dönem öğrenci olduğu Columbia'da bize destek verdi.

Demir Sabancı – TAC'89 grubumuzu New York'ta ağırladı.

Mezunumuz Demir Sabancı Türkiye'den giden SEV grubu ve FABSIT üyelerini 17 Kasım akşamı verdiği bir yemekte bir araya getirdi. Kendisine misafirperverliği için teşekkür ediyoruz.

Saygılarımla,

Binnur Karademir
SEV Genel Koordinatörü

MUHTAR ABİ

Ali Cerrahoğlu TAC'78

Muhtar Kent dünyanın en büyük şirketinin yönetim kurulu başkanı ve CEO'su. 70 milyar doların üzerinde bir değere sahip olan, 200 ülkede faaliyet gösteren ve tam 139.600 çalışanı olan dünya devi Coca-Cola'yı yönetiyor.

İş hayatındaki müthiş başarı hikayesinin yanı sıra belki daha önemli bir özelliği de onun 'aslını unutmaması'; ülkesine, şehrine, hayata

yacı olan çocuğun bu sayede okuduğu eğitim bursu projesine destek vererek 120 bin dolar (yaklaşık 264 bin lira) bağışta bulundu. Bu desteğini daha sonra birlikte katıldığımız SEV etkinliğinde de basın önünde deklare etti, herkesi eğitim için bağış yapmaya davet etti ve büyük alkış aldı.

'Defne ve Muhtar Kent Bursu' olarak adlandırılacak olan bu bağışın getirisi ile daha fazla başarılı çocuk Tarsus'ta okuma şansı bulabilecek.

Muhtar Kent bulunduğu mevkiden dolayı aslını, ülkesini, okuduğu okulunu unutmayan, ekonomik durumu yetersiz olan çocukların da iyi bir eğitim görebilmeleri için çok önemli katkıda bulunan örnek bir insan, örnek bir Tarsuslu. Çok uzaklarda onun da kalbinin memleketi için, okulu için, desteğe ihtiyaç duyan çocuklar için attığını gördüğüm vesizlere onun selam, sevgi ve muhabbetlerini getirebildiğim için çok mutluyum.

İyi ki varsın Muhtar Abi; Tarsus ve Türkiye seninle gurur duyuyor...

Geçtiğimiz hafta Amerika Birleşik Devletlerinin New York kentinde çok önemli bir toplantı vardı. Amerika'nın önemli üniversite ve kurumlarının temsilcilerinin, iş adamlarının ve mezunların katıldığı ve Sağlık Eğitim Vakfı ile FABSIT'in düzenlediği bu etkinlikte Muhtar Kent konuşacaktı. Ben de hem bu önemli toplantıya katılmak hem de bir süredir haberleştığımız Muhtar Abimize buradaki burs çalışmalarımız hakkında bilgi vermek üzere New York'a gittim.

Muhtar Kent Tarsus'ta okudu; Tarsus Amerikan Koleji 1971 mezunu ve o Tarsusluların 'Muhtar Abisi'.

Onunla gurur duyuyoruz. Bir Türkün başarı basamaklarını adım adım çıkarak dünyanın en tepesine ulaşabileceğini gösterdiği için, gençlerimize örnek olduğu, model olduğu, yol gösterdiği için.

çıkış noktası olan okuluna vefasını fazlasıyla göstermek istemesi.

Muhtar Kent'le New York'taki ofisinde bir araya gelerek baş başa görüştük. Tarsus'u, okuduğu okul olan TAC'yi ve geçmiş günleri konuştuk. TAC Mezunları olarak büyük emek verdiğimiz, çok başarılı olan ancak ekonomik durumu yetersiz çocukların okuyabilmesi için yürüttüğümüz 'Bir Tuğla da sen koy!' burs projesinde geldiğimiz noktayı ve detayları sordu, şu ana kadar bursla okuyabilen başarılı çocukların çok önemli üniversitelerde eğitimlerine devam ettiklerini dinledi.

Muhtar Abi de www.birtugladasenkoy.com adresinde yürüttüğümüz ve çok sayıda başarılı ancak ihti-

Adil Karcı
TAC'65

REYHAN

Hani avucunu kepece gibi yapar da baş aşağı çevirip çocuk başı okşarsın ya, işte aynen öyle sağ avucumu yumup oturduğum masanın kenarında duran, antik Yunan desenleriyle süslenmiş, alt yarısı mavi sırta kaplı toprak saksıdaki reyhanın yaprakları üzerinde gezdirerek biraz koku topladım ve daha sonra avucumu burnuma kapatıp uzun uzun soludum. Çocukluğumdan beri severdim reyhan kokusunu.

- Vay, dediğim saksıdaki reyhana, bugün muhteşemsiniz Reyhan Hanım!

-

- Ne o, iltifatımı beğenmediniz mi? Yoksa size Reyhan değil de Fesleğen, ya da Sinekkanadı diye mi hitap etmeliydim?

Bu bitkiye verilen birleşik isimleri kafamda ayırtırmaya çalıştım. Reyhan, yani “rey” ve “han”. Ne alaka? Ya Fesleğen’e ne demeli? “Fes” ve “leğen”? “Fes şeklinde bir leğen” demek istememişti herhalde bu ismi koyanlar. Kulağa hoş gelmeseydi de, en alakalı isim Sinekkanadı olabilirdi, zira bitkinin yaprakları sinek kanadını andırıyordu biraz. Merak bu ya, üstelik teknoloji de avucumuz da, emrimize amade ya artık, cep telefonundan internete girdim, araştırdım. Evet, bu üç isim de aynı bitkiye aitti ama Reyhan Arapça kökenliydi, “güzel rızık” manasınaydı. Fesleğen ise Yunanca kökenli olup “kraliyet” anlamına geliyordu. Çeşni katmak üzere kuru veya taze olarak yemeklere konulan bu bitki meğer nice hastalıklara da iyi geliyormuş! Öğrenmiş oldum. Kapattım elimdeki telefonu ve döndüm Reyhan Hanım’a:

- Bak gördün mü? Sana “Reyhan” dedik, “Hanım” dedik, tenezzül buyurup cevap vermedin! Tabii, burnun büyüdü de ondan! Şimdi cicili-bicili özel saksıyla dikilmişsin ve her gün sulanıp okşanıyorsun. Unuttun o zeytin yağı

tenekelerine dikilip de haftalarca suyu zor bulduğun günleri değil mi? Yaprakların toz topraktan görünmezdi be! Ne idiği belirsiz bir bitki olarak ya bir bahçe kenarında, ya bir kerpiç evin kuytusunda kurur giderdin ve adın da “sinekkanadı” olmaktan öteye geçmezdi. Hani var ya, o eski Türk filmlerinde... hani fakir bir temizlikçi kız bir gün keşfedilip meşhur bir şarkıcı olur da sonra öz babasını tanımazdan gelir ya? İşte sen de aynen öyle olmuşsun.!

Reyhan Hanım dayanamadı, patladı: - Deli misin, mecnun musun, nesin? Kes sesini de git artık başımdan be! Koklama ayağına yatıp saçımı başımı darmadağın ettiğin yetmezmiş gibi...! Evet, ben gerçekten deli olmalıydım aslında, Reyhan Hanım haklıydı. Öyle ya, oturmuş telepati yolu ile bir çiçekle konuşmaya çalışıyordum! Ama dur hele, niye deli olayım yahu? Bak, sonunda konuşmuştu işte benimle!

Konuşmacı olarak davet edildiğim bir tarım sempozyumuna katılmak üzere Adana’dan Antalya’ya gitmem gerekiyordu. Bu iki şehir arasındaki kıyı kasabalarında işim icabı görüşmem gereken kişiler olduğundan, araba ile yola çıkmış, her zaman olduğu gibi Alanya’da bir akşamlik mola vermiştim. Kaldığım otel şehir merkezinden Alanya kalesine çıkan yol üzerinde, marinaya hakim bir yamaçtaydı. Otelin önündeki dar yolun deniz tarafında ise, sahilden bir apartman boyu kadar yüksek, falez üzerine kurulmuş birkaç lokanta vardı.

Alanya’yı daha önce gezmiş olduğumdan ve orada yapılacak bir işim de olmadığı için, güneşin henüz batmakta olduğu akşamın ilk saatlerinde bu lokantalardan birisinin yazlık bölümüne girdim, oturdum. Gün batımını seyretmek, hatta sarıdan bakıra dönen renklerle gökyüzünde oluşan o muhteşem tablonun fotoğrafını çekmek isterdim ama bu mümkün değil-

di, zira kalenin doğu yamacındaydım ve güneş çoktan bu tarafı terk etmiş, tepenin diğer yanında Akdeniz’in ılık sularında akşam banyosunu alıyordu. Lokantanın ilk müşterisiydim. O kadar erken gitmiş olmalıyım ki, daha garsonlar bile yoktu ortalıkta. Eh ne yapalım, biz de oturmuş yanımızdaki Reyhan Hanımla yarenlik ediyorduk işte!

- Hoş geldiniz efendim!

Bu ses Reyhan Hanım’ın az önce beynimde çınlayan cıvıltılı sesi değildi. Kafamı çevirip baktım, siyah pantolonlu, yaz günü olmasına rağmen, uzun kollu beyaz bir gömlek giyinmiş ve de mor papyon takmış tıknaz bir garson, elinde sararmış bir sipariş bloknotu ve yarısı kırık bir kalemle başıma dikilmiş duruyor, gözleri ile gülümseyerek benden cevap bekliyordu.

- Hoş bulduk, dedim. Ana yemek için vakit erken, benim adetimdir, meyve ve rakı ile başlarım. Mevsim meyvelerinden bir tabak, bir de ufak getirir misin? Tertemiz olduğu besbelli olan beyaz masa örtüsünün üzerine baş aşağı olarak sıralanmış ayaklı bardaklardan birisini alıp düzgün şekilde oturttu, yakınındaki buz dolabından çıkarttığı dışı terlemiş cam sürahi-den buz gibi bir su doldurdu ve “Hay hay efendim, meyvenizi ve rakınızı hemen getiriyorum, buz da istersiniz değil mi?” diyerek gözden kayboldu. Yine kalmıştık Reyhan Hanımla baş başa! Ama artık ne ben konuşuyordum ne de o cevap veriyordu, zira zorla başlattığım muhabbetimiz garson tarafından katledilmişti bir kere! Kıyıya bağlı teknelere ve onların önleri boyunca gezinti yapan insanlara bakarak vakit geçirmeye çalışıyordum. Gezinti teknelerinin kıyıya bağlı olduğu her demir halkanın yanında küçük bir masa vardı. Masaların arkasındaki çığırtağlar önlerinden ge-

lip geçenlere tekne turunun rotasını anlatıyor, broşür veriyor ve ertesi gün için müşteri toplamaya çalışıyorlardı. Uzakta oldukları için ne konuştuklarını duyamıyordum ama daha fazla yolcu alabilmek amacı ile, kalkışını en az yarım saat geciktireceklerinden şüphem olmayan tekneleri için “bizim teknede rötatır olmaz, yarın sabah tam 10:00’da hareket” diyerek müstakbel yolcularına güvence vermekle meşguldüler, eminim.

Rakıdan aldığım ilk yudumun damarlarımda dolaşmaya başladığını hissettiğimde, karşımdaki deniz manzarasının güzelliği, yüzümü serin serin okşamaya başlayan esinti ve Reyhan Hanım’ın ıtırılı kokusu birlik olmuşlar, üzerimdeki yol yorgunluğunu alıp götürmüşlerdi. Ben “daha birkaç saat kimse gelmez buraya” diye düşünürken, koca lokantada başka bir yer yokmuş gibi, tam sağımdaki masaya tombul sayılabilecek, lacivert takımlı gençten birisi geldi oturdu. Vakit öldürmem gerek ya, Reyhan Hanım da benimle artık konuşmuyor ya, göz ucu ile incelemeye koyuldum yeni müşteriyi.

Ellili yaşlara henüz ulaşmamış gibiydi. Uzunca kesilmiş düz, uzun kahverengi saçlarını savura savura sağasola dönüyor, mavi mi yeşil mi olduğu belli olmayan gözleri ile kendisi ile ilgilecek bir garson arıyordu. Mesleği ile ilgili tahmin yürütmeye çalıştım ve beraberinde getirdiği deri evrak çantası nedeni ile, avukat olduğuna karar verdim. Medeni cesaretim biraz saha fazla olsaydı, bu adamı masama davet edip onunla tanışır, sohbet edebilirdim. Nice sonra gelen garsona bira ve çerez ısmarladı. “İyi ki de tanışıp masama davet filan etmemişim, rakı için bir adamın bu güzel manzaraya karşı oturup bira için bir çaylak ile ne işi olabilir ki? Müsterek hiçbir yanımız yoktur mutlaka!” diye düşünerek paylaşmaktan vazgeçtiğim kendi yalnızlığıma çekildim. Ondand tarafa bakmamaya gayret edi-

yordum ama bu adamdaki görünmez tuhaflık dönüp dönüp dikkatimi yine ona yöneltiyordu. Garsonun getirdiği soğuk biradan uzun bir yudum aldıktan sonra gömleğinin yakasını gevşetti, bayrak kırmızısı kravatını koparırcasına çıkarttı ve katlamadan ceketinin sol cebine tıktırdı. Kravatın kalın ucu yarım karış kadar cepten dışarıda kalmıştı ve tıpkı dilini çıkartmış bir zenci gibi bana sırtıyordu. Ne yazık ki hoşuma giden bu görüntüyü uzunca seyretme şansım olmadı, zira ikinci yudumdan sonra adam ceketini çıkartıp yanındaki sandalyeye astı. Üçüncü yudumundan sonra da uzun kollu beyaz gömleğinin kollarını sıvadı. Alkol alkoldür kardeşim, birada az miktarda olan alkol bile adamın baharını başına böyle vurdurur işte!

Kıyıda dolaşan turistlere pamuk şekeri, balon, buzlu badem satarak geçimini temin etmeye çalışan insancıkları ve bu satıcıların peşinden ayrılmayan yerli malı çocukları seyretmeye dalmıştım ki sağdaki masadan “yok yaaa, yeter yaaa!” diye bir ses geldi. Önce başka birisi telefonla konuşuyor sandım. Dönüp baktım, bizim tombul elindeki kalemi masaya vuruyor ve yüksek sesle kendi kendine söyleniyordu! “Yeter lan yeter, bu son artık, oynamıyorum lan!”

“Eh, normal, beni de bir akıllı bulmaz ki zaten!” diye içimden geçirirken, kendisine baktığımı fark etmiş olacak ki, bana döndü ve:

- *Haksız mıyım Allah’ını seversen abi ya? Bu naleti kaç yıldır oynarım, yahu altıdan vazgeçtik bir defa beş biliyim bari be, yok, yok, yok! Bir kere dört bildim, sekiz on kerede de üç hepsi o kadar. Buna yatırdığım parayı biriktirsem, Allaama kör bakiim, şimdiye sıfır araba almıştım! Oynamayacağım artık. Bitti! Bir daha şu kuponları elime alırsam elim kırılın! Yetti be!*

Dikkat ettim, önünde bir tomar şans oyunları kuponu duruyordu. Ne zaman çıkartmış masaya koymuş? Ne

zaman çekiliş sonuçlarına bakmış? Hiç fark edemedim. Alkolün artırdığı medeni cesaretimle:

- *İstersen gel beraber oturalım, hem yalnızlıklarımızı da paylaşırız, dedim.* Sanki bu daveti bekliyormuş gibi tereddüt etmeden ayağa fırladı, önündeki yarısı boşalmış bira bardağını ve çerez kasesini kaptı, geldi yanıma oturdu.

- *Abi ciddi söylüyorum, çok param gitti bunlara yaaa. Bu akşam tövbe ettim, sen de şahitsin, işte Allah da şahit, oynamayacağım artık!*

Şans oyunları beni fazla açmadığından, konuyu değiştirebilmek amacıyla çeşitli sorular sordum kendisine. Yanılmışım, avukat değil serbest muhasebeci-mali müşavirmiş. Her akşam iş dönüşü buradaki lokantaların birisinde mola verip bir iki kadeh atarmış.

- *Abi hayat başka türlü çekilmiyor be, dedi ve işinden, eşinden dert yanmaya başladı.*

- *Mükelleflere laf anlatamıyorsun. Ay sonunda vergiler, sigortalar yatacak, “Sen yatır Muharrem Bey, biz sana sonra öderiz”. Ulan daha aylık ücretimi tahsil edemiyorum sizden, bir de verginizi ben mi yatıracağım be? Hayır, bir iki kişi olsa neyse ama hemen hemen hepsi böyle... Evdekine gelince, o da ayrı bir alem.*

Gençlik yıllarında, turist gezdiren bu teknelerde yazları çalışıp okul harçlığı biriktirmiş. Teknelerde çalışan Salih adında bir de Diyarbakırlı arkadaş varmış. Bu Salih allem etmiş, kallem etmiş İsveçli bir turist kız tavlammış. Birkaç kelimeden fazla yabancı lisan bilmediğinden, ülkesine dönen kızla ondan bundan yardım alarak yazışmayı sürdürmüş. Ertesi yaz kız yine Alanya’ya gelmiş ve Salih’le nikahlanmışlar. Kız yine ülkesine tek dönmüş ama birkaç ay içerisinde vize işlemlerini hallettirip kocası Salih’i yanına aldarmış.

- *Şimdi iki çocukları var ve mutlular, dedi Muharrem, hem paraya pula ka-*

vuştu hem de o kavruk, gudubet Salih yakışıklı bir adama dönüştü İsveç'te, üstüne üstlük bülbül gibi de İsveççe konuşuyor, iyi mi?

Ahhh, ah, kimseyi takmayıp o oğlanın lafını dinlemeliydim...ahhh!

Salih'in gidişinin ardından Muharrem de bir Alman turist kız bulmuş, sevgili olmuşlar. "Altın saçlı, mavi gözlü ilahe" olarak tanımladığı bu kız çok istemiş, çok beklemiş ama bizimki ona bir türlü evlenme teklif edememiş. Ana, baba, amca, dayı, komşular ne derler sonra? "Gavur kızından katıyen gelin" olmaz demişler ve tutmuşlar onu annesinin köyünden bir kızcağızla baş göz etmişler. Evlendiği kız iyi huylu birisiymiş ama sadece karı-koca imişler, o kadar. İnanç farkı, bilgi farkı, zevk farkı, görüş farkı gibi nedenlerle gerçekten yakın olamamışlar birbirlerine bir türlü.

- Ne vardı şimdi şu manzarayı sevdiğim kadınla beraber seyredebilseydim? Ne vardı şu zıkkımı paylaşıp da şimdi onunla beraber içiyor olsaydık?

- Getir sen de karını buraya be Muharrem, alışsın kızcağız.

- Gelmez abi gelmez, insan içine çıkma-ya çekinir, üstelik zinhar ağzına içki de değdirmez, günah ya! Seyahate çıkalmı? Çıkamaz! Denize girelim? Girmez!

Ben evde bir bira bile içemiyorum. Eve içki soksam mutlaka boşanır ben-den. Aslında boşanıp boşanmaması umurumda da değil ya, bakma, elini öper bir kız bir oğlan çocuğumuz var, ana baba ayrı büyümesinler diye...

Ne demiş şair Ali efendi?

"Neşve tahsil ettiğin sagar da senden gamlıdır

Bir dokun bir ah işit kase-i fağfurdan".

Laflarken, o ikinci birasını bitirmiş ben de ikinci kadehin dibini görmüş-tüm. Sohbet her ikimizi de doyurmuş

olmalıydı ki, ne o ne de ben sıcak yemek ısmarlamadık.

İyice karanlık basmış, sahildeki rengarenk lambaların tümü yanmıştı artık. Benim gözüm Muharremde, onunki ise bir aşağı bir yukarı ağır ağır dans eden teknelerdeydi. Bilmem kaç yüzüncü, belki de kaç bininci defa, "altın saçlı mavi gözlü ilahe"si Muharrem'i alıp uzaklara götürmüş-tü yine, besbelli. Daldığı hülyadan uyanmaya hiç niyeti olmadığını anlayınca dayanamadım:

- Kalkalım mı? dedim. Benim yarın daha epey yolum var da...

Uykudan uyandırılan bir çocuğun mahmurluğu ile baktı yüzüme bir an, ama sonra aniden canlanıverdi ve telaşla:

- Abi bi dakika, şu masadaki kalemi alayım, kalkmadan bana 1'den 49'a kadar altı tane rakam yazdırsana...

Mühendislik Üzerine

Mahmut Telli TAC'57

Mühendis kimdir? Mühendis nedir? Hiç düşündünüz mü toplumun mühendisi nasıl tanıdığını? Toplum nasıl tanıyacak? Olsa olsa her şeyi yapabilen, eğitilmiş bir işçiden daha yetenekli kişiler olduğunu sanacak mühendisi; hatta arada sırada bina, yol, köprü de yaptığını da sanacak mühendisin. Peki ne zaman mühendis toplumun aklına gelecek? Köprü yıkılınca, bina çökünce, şehrin elektrikleri kesilince tabii. Yoksa kim nereden düşünecek binaları, köprüleri, gökdelenleri, barajları, yolları, han-ları, hamamları, makinaların her türlü-sünü, bilgisayarları, iletişimin her türlü-sünü mühendisin yaptığını.

Hanımlara sorun bir de; mühendisliği, nasıl bildiklerini. Nasıl bilecekler? Erkek tekelinde bir meslek tabi. Mühendisleri de, çok zevksiz, gayrı romantik, edebi bilgidan yoksun, müzikten, sanattan anlamayan, dar görüşlü, asık suratlı, çok çalışan, iş-kolik olarak tanımlayacaklar. Bunları

duyan mühendisler veya mühendis namzetleri neden mühendis olduk ya da neden mühendis olalım demesinler. Mühendisi, mühendisliği bir de biz inceleyelim bir kez.

Mühendis sözcüğü dilimize Arapça kökenli hendese sözcüğünden gelmektedir; ki o da geometri demektir. Demek ki düşündüklerini, kağıt üzerine geometrik şekillerle aktarabilenlere derlermiş mühendis; ilk yıllarda. Ama günümüzde mühendislik iletişime, verime ve ekonomiye dönüşmüş durumda. Verimli ve ekonomik donatım ve sistemlerin, bilgisayar iletişim sistemlerinin projelendirilmesi, kurulması ve işletilmesinde bilim kurallarının pratik uygulaması olarak tanımlanıyor mühendislik.

Gelişmekte olan bir ülke oluşumuzdan mıdır yoksa diğer ülke teknolojilerinin gelişmelerini, hayranlıkla izlemekte oluşumuzdan mıdır, nedir bilinmez ama ülkemizde mühendislik en geçerli mesleklerin başında

gelmektedir. Liselerde matematik dersleri iyi olanlar, fizik derslerini sevenler, kimyadan zorlanmayanlar hep mühendislik okullarına girebilmeyi düşünürlerdi benim öğrencilik yıllarımda. Aradan 50 yılı aşkın bir zaman geçmesine rağmen durum yine aynı. Hala en geçerli üniversiteler, Boğaziçi, Bilkent, ODTÜ, İTÜ ve en geçerli bölümler de mühendislik bölümleri. Demek ki ülkemizde beyin göçü hala mühendisliğe kaymakta.

Her şeyde olduğu gibi teknikte de Türkiye, Avrupa standartlarına ulaşmaya çalışır. Avrupa da Amerika'ya ulaşmak için uğraş verir. Çok değil daha 15-20 yıl öncesine kadar, teknolojiye Amerika'daki bir yenilik 3-5 yıl içinde Avrupa'ya gelir oradan da diğer dünya ülkelerine ve ülkemize gelirdi. Avrupa ve Türkiye'nin teknolojiye, Amerika paralelinde olduğunu düşünürsek, daha en az 25-30 yıl Avrupa ve Türkiye'de mühendise büyük bir ihtiyacın olacağını kestirmek her hal-

de güç olmaz.

Şu anda mühendislik dünyada ve Türkiye’de çok aktüel. Yıllardır medeniyeti geliştiren ve uzay çizgisini değiştiren hep mühendisler olmuştur. Endüstriyi kuran, işleten, geliştiren, makine çağını getiren, insanı rahata erdiren, insanlığa konforu getiren, çağ atlatan ve insanlığı elektronik çağa; iletişim çağına getirenler hep mühendisler oldu. Eminim ki insanlığı buradan alıp başka bir çağa götürecek olanlar da yine mühendisler olacaktır.

Bütün bu gelişmelere ve mühendislerin bütün uğraşlarına rağmen hiç Nobel ödülü almış bir mühendis duydunuz mu? Ben duymadım. Siz

de duymamışsınızdır, büyük bir olasılıkla. Ama Einstein, Newton, Edison, Kopernik gibi bilim adamlarının isimlerini mutlaka duymuşsunuzdur. Peki buluşuyla aklınızda kalmış bir mühendis ismi hatırlayabilir misiniz? Ya da, çok değil 20 yıl önce ölen bir mühendisin, ERMAL CLEON FRAZE’in kim olduğunu, ne yaptığını? Ermal Cleon Frazee, buluşu olan binlerce mühendisten sadece bir tanesi. Aslında çok da basit bir buluşun sahibi ama onun sayesinde her gün milyonlarca Coca Cola yada Pepsi Cola’nın alüminyum kutularını bir çırpıda açıyor, içip serinliyorduk; içip serinliyoruz. İlk yaptığı cola kutusunun kapaklarının, içenler tarafından

bazen kutunun içine düştüğünü ve içerken ağıza geldiğini gören Cleon Frazee, yeni bir düzenlemeyle, aynı kapağı yerinden ayırmadan açan sistemi geliştirmişti.

Ne olduğunu bilmediğimiz, duymadığımız buluşların, yeniliklerin sahibi o kadar çok mühendis var ki, saymakla bitmez. Onların hepsi bence birer isimsiz kahramandır ve hepsi de buluşlarından dolayı çok mutludur. Para, şan, şöhrat insan mutluluğunda önemli faktörlerdir elbet; ama bir mühendisi asıl mutlu eden, hazırladığı projeleri başarıyla uygulaması, çevresine yararlı olabilmesi ve en önemlisi, insanlığa hizmet ettiğini bilmesidir.

Bir Yarış Sonrası

Metin Atamer TAC’61

Her öykünün bir başlangıcı vardır ya, işte benim öykümün de başlangıcı, seneler önceye dayanır. Lise çağlarımda Heybeliada’ya yazları gittiğimizde plaja iner, serbest stil yüzen gençleri seyrederken, gıpta ederdim. Ben ise suyun üzerinde durmayı bilebilecek kadar yüzmeye vakıftım. İlk sene plajda bir hafta veya on gün güzel yüzen insanları seyrettim. Bende yapabilir miyim diye kendimi sınamaya karar verip, bir sabah erkenden plaja gittim. Seyrettiğim şekilde yüzmeye çalıştım. Her kulaçta nefes alıp suyun içine bırakmayı denedim.

Netice istediğim gibi idi. Heybeliada’daki plaj, U formunda iskelelerden oluşan bir havuz şeklinde idi. Bir ucunda ise trampelen yeri vardı. Hatta bu köşeden Rahmetli İsmet İnönü dillere destan çivilemesini yapardı. Bizlerde denizde, onun etrafını kuşatıp, yardım amaçlı hazır dururduk. İşte o havuz şeklindeki yerde birkaç kez gidip geldim. Tamam, dedim, bu yoğurt maya tuttu. Kısa bir zamanda bir sahil çocuğu görüntüsünde yüzmeye başlamıştım. Daha sonraları Kaşıkadası ile Heybeliada arasında yüzmeye denemem oldu, bunu Burgazada ile Heybeliada arasında yaptığım denemeler takip etti. Her iki ada arasında iyi bir akıntı vardı ve bu akıntı

insanı çok yorardı. En son olarak Büyükada ile Heybeliada arasında dört arkadaş yüzmüştük. Bu iki ada arasındaki

akıntı

nın da hatırı sayılır olduğunu unutamam.

Senelerdir İstanbul Boğazını yüzererek geçmeyi düşlemiştim. Hiç bir sene kısmet olmamış, müracaatta geç kalmıştım. Geçtiğimiz sene Ankara Üniversitesi Spor kulübünün Masters yüzme takımında yüzmemi isteyen gençleri kırmadım. Kulübün sporcusu olmak için gerekli işlemleri tamamladım ve zaten havuzda günlük idman yaparken, Masters Yüzme yarışlarına da katılmak cazip gelmişti. Geçtiğimiz sene girdiğim yarışlarda başarı sağlayınca, Boğaziçi Maratonuna müracaat ettim. Geç kaldığım için, gelecek seneye dediler.

Bu senenin başında Milli Olimpiyat Komitesi müracaat sayfasını açınca, formu doldurup gerekli dokümanları da yolladım. Sağlık raporu almak, hele bizim yaşta biraz zor oldu. Katılımcıları üzmeden, gelen yoğun talebi de karşılayarak bu işin üstesinden gelen komiteden, bone numaramı alınca dünyalar benim oldu.

Yarım asırlık hayalim gerçekleşecekti.

Üşümemek adına yurt dışından yüzme giysisi getiren kızım, çeşitli göz-

lükler temin eden oğlum, velhasıl bütün imkanlar bu yarışa katılmam için mevcuttu.

Yarışın bir gün evvelinde, Kuruçeşme'deki kayıt yerinde uzun kuyrukta beklemenin insanı yüzmekten daha yordugunu söyleyebilirim.

Pazar günü yarışma saatinden birkaç saat evvel gelip gerekli işlemleri yerine getirdik. Elimizde bir katılım numarasını yazan bir bone, ayağımızda bir bez terlik, ayak bileğimizde bizi tanımlayan bir elektronik bileklik, üstümüzde mayodan başka bir şey kalmadı, ellerimizde ise tanıtım kartları vardı. Bizi yarışın başlangıç yerine götürecek vapura binmek için sırada beklemeye başladık. Hani Celepler kesilecek koyunların başına gider, koyunlarda itiraz etmeden Celep'i takip eder ya, işte durum böyle bir şekil arz ediyordu. Güle oynaya vapura binmeye başlamıştık.

Vapurda sporcular kesif bir şekilde vücutlarına vazelin ve kapsolin gibi koruyucu kremler sürmeye devam ederken, vapur düdüklarını çalarak hareket etti.

1749 sporcu kurbanlık koyun gibi, Kuruçeşme'den yola çıktık.

Bir süre sonra Kanlıca vapur iskelesine yanaşıp iskeleye bağlandık. Bir römorkör küçük kare dubalardan teşkil edilmiş bir platformu vapurun boğaza bakan boş tarafına bağladı. Milli Olimpiyat Komitesinin bulunduğu Özel Motor yaklaştı. Havada dört pervaneli kamera helikopteri, sahil güvenlik helikopteri, sahil güvenlik tekne ve botları, tam teçhizatlı sualtı timleri, Sahil Sağlık Ambulans teknesi ve daha sayamayacağım birçok güvenlik tekneleri start verilecek yerin etrafında turlamaya başladılar. Sporcular ve bilhassa genç yarışmacılar platforma çıktıklarında Olimpiyat teknesinden bir tabanca patlaması ile yarış başlamış oldu.

Hani makarna pişirirsiniz, birde soğuk suya atayım diye kevgirin üstüne dökersiniz ya, işte vapurdan çıkan

herkes kendini Boğazın serin sularına böyle bırakmaya başlamıştı. Bende kenara geldim ellerimle gözlüğümü tutarak atladım. Hedefim Fatih Sultan Mehmet köprüsünün Avrupa ayağını nişanlayıp, ortaya gelince Marmara'ya doğru yüzmekti. Akıntının beni iteklemesini böyle sağlayabilirdim.

İlk bir kaç yüz metreyi kısa bir zaman içinde aldım. Köprünün tam altına gelince her nefes alışımında baktığım köprüden korkmadım desem yalan olurdu.

Buraya kadar iyi gidiyordu. İkinci hedefim Rumeli Hisarına doğru yüzmekti. Bunu yaparken idmanlı olmanın keyfi bambaşka idi. Hisarı geçip Kandilli burnunu hedeflemek istedim. Kandilli burnundaki akıntı beni daha hızlı götürür diye düşünmüştüm. Nitekim bunda başarılı oldum. Fakat bu burundan sonraki girdabı hesaba katmamıştım. Yüzüyordum ama daha ileri gidemiyordum. Derken ne oldu bilmiyorum girdaptan kurtulmuştum ve Arnavutköy'e doğru yol almaya başlamıştım ama, hala Anadolu yakası tarafındaydım.

Birden varış yerindeki beyaz çadırlar gözüme ilişti. Akıntı beni Marmara'ya götürmekteydi. Buradan kurtulmam gerekiyordu. Bu nedenle geçmiş olduğum Arnavutköy'e geri yüzmeye başladım. Bu arada etrafımda bir kaç yarışmacı daha belirdi. "Tamam" dedim kendime, "doğru yöndeyim". Çıkış platformunu gözümle belirlediğimde, yarışta son elli metre mesafe kalmıştı. Arnavutköy istikametini bıraktım çünkü iki ayrı akıntının birbirine karıştığı yerdeydim.

Son bir gayretle çıkış platformuna doğru yüzerek ulaştım. Yukarı çıkmak için bekleyenlere yol vermek hususunda kibarlığımdan zaman kaybettiğimi anladım ve hemen saldırıp platforma çıktım. Bileğimdeki elektronik aygıt benim derecemi okudu ve bu yarış artık sona ermişti.

Bir rüya gerçekleşmiş, ben de İstan-

bul Boğazını bir yakadan ötekisine boydan boya 1 saat 14 dakikada geçmiştim. Bitiş yerinde hissettiklerimi tarif etmeye kelimelerin yetersiz kalacağını düşünmekteyim. Bu nedenle bir kaç kelime ile söyle dersanız, katılın bu yarışa, siz hangi duygular içinde olursanız kelimelere dökün, onu da biz okuyalım diye sözüm geldi söyledim hepimize.

*Nerde kalmıştık seninle
sayarken günleri
Nerden almıştık deste deste
açan gülleri
Nerede yudumladık mest
eden badeyi
Ne zaman açtık dünyaya
küçük perdeyi
Nerde bizim şarkımızı senin-
le dinledik
Kime bin naz, kime tövbe,
kime hediye ettik*

Metin Atamer

Benim rahmetli annem babam Dağıstan kökenli. Babam 1914 yılında Dağıstan'ın başkenti Mohaçkale yakınlarındaki Ruğjas köyünde doğmuş. Dağıstanlılar doğdukları köy adıyla secerelerini belirlerler. Babam Ruğjas annem Kukkinisa. Dağıstanlılar bağımsız bir devlet olmak için Çar'a karşı uzun mücadeleler vermişler ve sonunda bağımsızlıklarını ilan etmişler. 1917 Devriminden sonra Rusya içindeki tüm bağımsız devletlerin varlığı sona erdirilmiş ve Rusya'nın koşulsuz egemenliği sağlanmış. Bu durumdan rahatsız olan Dağıstanlılar yurtlarını terk edip başka ülkelere göç etmeye başlamışlar. Çoğunluğu Türkiye'ye gelmiş. Babam önce ailesiyle Konya Karaman'a yerleşmiş. Okula orada başlamış. Göçmen Dağıstanlıların bir bölümü de kendilerine İstanbul civarında bir yerleşim alanı aramışlar. Sultan Reşat, "Bir yer beğenin size tahsis edeyim" demiş. Bunun üzerine göçmenler Yalova dolaylarında yer bakınmışlar ve tıpkı Dağıstan dağlarına benzeyen dağlar arasında bir yerde karar kılmışlar. Burası Yalova'ya 13 kilometre uzaklıkta. 13. kilometreden sonra sağda Güneyköy diye bir tabela görünmekte ve üç kilometre sonra köy meydanına ulaşılmaktadır. Köyün adı önceleri Sultanın adından alınmış ve Reşadiye denmiş. Sonra nedense Güneyköy olarak değiştirilmiş. Bugün köyün pazarladığı içimi çok güzel suyunun adı halen Reşat Suyu olarak anılmaktadır. Babamlar ailecek akrabalarının oturduğu bu köye gelmişler ve annemle de bu köyde tanışmış.

İnsanın bunaldığında sığınacağı bir köyü olması çok güzel bir duygu. Kentin dev sorunları içinde çaresiz

kaldığınızı hissettiğiniz an köye gitmek, akrabalarla uzun sohbetler yapmak, geçmişini yeniden yaşatmak, ölümlerimizin anıları ile onları aramızda yaşatmak, çam, gürgen, meşe ağaçları ile dolu dağ yollarında dolaşmak insanı inanılmaz biçimde rahatlatıyor. Köyümüzün etrafını saran dağların yeşilin her tonu ile dolu görüntüsü insanı hayretler içinde bırakıyor. Hele dolunayın o dağların doruklarında nazlı bir gelin gibi boy göstermesi, sarı ışığını sarı bir tül gibi tüm ağaçların üstüne sermesi doyumsuz bir seyir oluyor. Babamın ölümünden sonra onun doğduğu yerleri görmek için Mohaçkale'ye gittim. Onun kokladığı toprağı koklayarak, onun ayak izlerinin olduğu yollardan geçerek, onun yanımda olmasını isteyerek Dağıstan köylerinde, Mohaçkale sokaklarında dolaştım. Nasıl zor koşullarda bir çocukluk geçirdiğini oraları gördükten sonra çok iyi anladım. O zor koşulları Güneyköy'de de yaşadığını biliyorum. Dağda odun kömürü yaparak atının sırtına yükleyip, yayan olarak, Yalova'ya nasıl gittiğini, iki çuval kömürü satıp bir çuval un aldığını ve onunla nasıl ailesinin bir hafta bulamaç yaparak yaşadığını hüznle anlatırdı. Babam kendi çektiği yokluğu, yaşadığı acıları çocukları yaşamasın diye hepimizi inanılmaz özverilerle okutmuştu. Yaptıklarının önemini bugün çok daha iyi anlıyor ve yokluğunu her gün artan bir acıyla anımsıyorum.

Babam gibi güzel insanların yaşadığı o köy ve o köyün yemyeşil dağları bugün yok olmak tehlikesi ile karşı karşıya. Yeşilin her tonu ile kaplı o güzelim, seyrine doyum olmayan dağlar nasıl yok olur diyeceksiniz. Anlatayım. Gazetelerde okuyorsunuzdur. Bu

ülkenin güzelim topraklarını yabancı şirketlere peşkeş çekilmekte ve zerrekadar sakınca görülmemektedir. Altın çıkarmak için, nikel çıkarmak için şirketlere Uludağ'da, Egenin ormanlık alanlarında maden arama ruhsatı vermekte çok rahat davranılıyor. Bu şirketler maden ararken zehirli kimyasallar kullandıklarından binlerce ağacı kesmekten öte yer altı sularına zehir salgılayıp tehlikesi ile karşı karşıya bırakacaklarının asla ayırdına varılamıyor.

Aynı oyun şimdi Güneyköy'de sergileniyor. O güzelim ormanların yok edilmesi için her isteyene maden arama ruhsatı veriliyor. Ruhsat alanların Güneyköy'de maden aradıkları yok zaten o dağlarda maden de yok. Yaptıkları bu ruhsatın ardına sığınarak mıcır üretmek. Bunun için dinamitlerle ormanı yok ediyor, toz bulutu tüm köyün üstünü kaplıyor, mıcır ve taş taşıyan kamyonlar gece gündüz köy yollarında tehlike saçıyor, hayvanları eziyor, çıkardıkları toz ise tüm ekili alanları yok ediyor. Bu konuda şikayetçi olanların evleri taşlanıyor, arabalarına zarar veriliyor ve estirdikleri terörle ne jandarma, ne valilik hiç kimse ilgilenmiyor. Ağustos ayında birkaç günlüğüne köye gittim. Gördüğüm manzara korkunçtu. İki taş ocağı köyün dağlarını iki yandan kemirmeye başlamış ve orman yok olmuş, dağ metrelerce aşağıya indirilmiş ve ormanın geri kalan bölümü de bir beyaz toz örtüsü ile örtülmüştü.

Güneyköy'de ve diğer bölgelerde yaşanan bu doğa vahşeti, insanlığın yüz karasıdır. Malum yetkililer bir hukuk rezaleti denizinde insanları ve bu güzel ülkenin ormanlarını, doğasını mahvetmekte çok usta görünüyor.

Ohri

İbrahim Kocaalioğlu TAC'96

Balkan ismine, sık ormanlarla kaplı dağlar yaraşır, bir dizi dağı aşıp ulaşıyoruz Ohri gölüne. Gölün üçte ikisi Makedonya'ya ait geri kalanı Arnavutluk'un. Gölün ortasına nasıl bir sınır çizgisi çizmişler merak ediyorum. Biz kara sınırından girdik Makedonya topraklarına. İlk durağımız Struga şehri. Şehrin ortasından akan Kara Drin nehrinin kaynağı Ohri gölü. Sağlı sollu kafe ve restoranlarla bezenmiş bu şirin nehir bir

süs havuzu kadar sakin. Nehrin gölle birleştiği yerde kumluk plaj şehre sayfiye yeri havası veriyor. Gölü bir anne şevkiyle kucaklayan dağlar, kameranızla bu anı ölümsüzleştirmeniz için sanki size poz veriyor.

Kısa bir dinlenme molasında görme fırsatını bulduğumuz Struga'dan göle ismini veren Ohri şehrine doğru ilerliyoruz. Şehre vardığımızda sakinliği ile bilinen Ohri gölü bizi hırçın bir ok-

yanus gibi karşılıyor. Ertesi gün gölün berraklığıyla birleşip gölün rengine veren masmavi gökyüzü ve yaz güneşi sakin suların üzerinde ısıtıları saçıyor. Bugün artık göle girebilirim. Öncesinde şehir turu.

Antik Yunanlılar tarafından kurulup Roma ve Bulgar medeniyetleriyle şekillenen şehre son halini Osmanlılar vermiş. Dile kolay beş asır sürmüş bölgenin Akdeniz'in son imparator-

Kiril alfabesi de bu şehirde son halini almış ve Balkanlar'dan dünyaya yayılmış. Hristiyanlık öğretilerinin kiril alfabesi ile öğretildiği okulun kalıntılarının bulunduğu yerde şimdi yeni bir üniversite inşa ediliyor. Tarihi şehri çevreleyen koruluğun bir kısmı bu betonarme bina için feda edilmiş. Kesilmiş onlarca ağacı görmek beni üzüyor. Koruluğun sularla buluştuğu yerde bir grup genç güneşlenip gölün tadını çıkarıyor. Bundan yirmi yıl önce bölgeye gelseydim muhtemelen bu cümleyi kullanabilirdim. Maalesef dünyanın her yerinde olduğu gibi bu güzel Makedon şehirde de gençler cep telefonlarının bir karışığı geçmeyen ekranlarına hapsedmişler kendilerini. Yaz güneşinin berrak sulardaki aksini, minik dalgacıkların dalları suya sarkmış ağaçlara çarpışını göremiyorlar, duyamıyorlar.

Şehrin Arnavut kaldırımı, cumbalı evlerle daralmış sokaklarında dola-

şırken bir matbaaya rastlıyorum. Bu küçük ve şirin dükkanın sahibi turistlere kağıt yapımını gösteriyor. Her gün belki onlarca defa tekrarladığı bu gösteriden hiç sıkılmamış bir hali var, orta yaşlı dükkan sahibinin. İşini severek yaptığı belli. Bu kısa gösterinin sonunda daha önceden yapıp kurulmuş bir kağıda Gutenberg matbaasının bir kopyası ile baskı yapıyor. Bir sonraki durağımız göl kenarı. Burada bir tekne ile göl turuna çıkıyoruz. Şehri gölün ortasından izlemek ayrı bir keyif veriyor bizlere. Şehri hemen karşıdan gören bir noktada ağaçların arasından bir malikane görünüyor belli belirsiz. Tito'nun yazlık saraylarından biriymiş. Şimdi Makedonya'yı ziyarete gelen devlet konuklarını ağırlıyor. Ohri'yi tam karşıdan gören

luğuyla olan birlikteliği. Şehir, göle doğru bir burun gibi uzanan tepenin yamaçlarına kurulmuş. Tepedeki kale çoktan şehri koruma görevini bırakmış. Artık turistlerin daha iyi fotoğraf çekebilmeleri için onlara güzel bir manzara sunarak şehri taçlandırıyor. Şehrin tarihi bölgesinde ilk göze çarpan Safranbolu'yu aratmayan eski Osmanlı evleri. Bu iki şehrin kardeş şehir olmalarına şaşmamalı. Bu şirin konakların arasına serpilmiş Ortodoks kiliseleri, şehrin niye Balkanlar'ın Kudüsü olarak anıldığını açıklar gibi. Slavların kullandığı

bu göl kenarındaki malikanede olduğumu hayal ediyorum bir an. Martıların çığlıkları bu kısa hülyadan uandırıyor beni.

Kıyıya vardığımızda hafiften bir ezan sesi duyuluyor şehrin sokaklarında. Bu ezan İstanbul'da duymaya alıştığımız gür ve makamlı ezandan farklı.

Bir meltem gibi hafif ve yalın bir şekilde kulaklarınıza geliyor. Bir turist olarak namazdan çok yemek vaktini hatırlatıyor bize. Göl kenarında güzel bir balık çorbası, üzerine de bir tatlı su balığı yorgunluğumuzu unutturuyor bize. Kaybolan enerjimizi tekrar kazandıktan sonra bu sefer de alış-

veriş için çarşmayı dolaşıyoruz. Ohri gölünün zenginliğinin yöre halkının zekası ile birleşimi Ohri incisi olarak karşımıza çıkıyor. Bu yalancı inci gerçeğini aratmayacak parlaklık ve canlılıkta. Sertifikası ile birlikte satılan bu güzel takıları sevdikleriniz için güzel bir hatıra olarak alabilirsiniz.

Çarşıdaki gezintimi kısa tutuyorum. Öğleden sonraki esas hedefim yüzmek. Göle girilebilecek otelime de en yakın plaj için yarım saat yürümem gerekiyor. Otelimiz de şehre pek yakın sayılmaz. Taşlık bir plajdan giriyorum Ohri gölüne. Yüzebileceğim derinliğe gidene kadar sıcak sulara alışkın olan vücudumu serin sulara

alıştırmaya çalışıyorum. Su berrak. Arada sazlıklardan kopup gelen birkaç parça haricinde su yüzeyi temiz. Tatlı suda yüzmek ayrı bir keyifli. Ağzınıza kaçan suyu yutabiliyorsunuz. Tatlı ve serin sulara pek alışık olmayan bedenimi fazla yormadan sudan çıkıyorum. Ohri gölünde yüzmüş olmanın verdiği keyifle otele gidip akşam öncesi dinlenebilirim.

Ohri'deki son akşamımızda şanslıyız. Yazı merhaba niteliğinde olan "Beyaz Gece" bugün. Şehirdeki yeme ve eğlence yerleri sabaha kadar açık. Şehrin meydanında kurulan konser

alanında gece geç saatlere kadar konserler verilecek. Sanki Ohri halkı hep bugünü bekliyormuş gibi yediden yetmiş sokaklarda. Şehir merkezi bir panayır alanına dönüşmüş sanki. Aslında bunlar konseri bekleyen gençler. Konserin başlaması kalabalığı daha da coşkulandırıyor. Sözlerini anlayamadığım rock, pop karışımı parçalar benim içimi de kıpır kıpır ediyor. Ben de katılıyorum gençlerin coşkusuna. Konseri ara verildiği bir an, yaz güneşi sıcaklığında dolaştığım şehrin dar sokaklarını akşam serinliğinde bir kez daha dolaşıyorum.

Günlerce süren yoğun bir hazırlık dönemi yaşanmıştı Adana Tarsus arasında. Adana HiltonSA'nın en geniş salonu gelin gibi süslenmişti. 25 Ekim Cumartesi gününde hava kararmaya başladığında Mersin'den, Tarsus'tan, İstanbul'dan, Ankara'dan akın akın gelen TAC & TALAS mezunları Adana HiltonSA'da Cumhuriyet Balosu için kokteyl salonunu dolduruyorlardı. Erkekler papyonlu-kravatlı balo kıyafetlerini giymişler. Hanımlar en şık giysilerine bürünmüş, saçlar kuaförde itina ile yaptırılmış. Cumhuriyet Balosuna yakışır modern ve çağdaş bir görüntü.

Dostların karşılaşma anları hep tatlı olur. Kucaklaşmalar, birlikte poz poz fotoğraf çektirmeler.

Balo öncesi aperatif yiyecekler eşliğinde garsonların içki servisi.

- TAC Kolejinin ve SEV İlköğretim

okulunun değerli idarecileri (Andy Leathwood ve Türk müdürümüz Günseli Yüksel - TAC'87), öğretmen ve sekreterleri; - Yılların eskiteme-

diği kıdemli mezunlarımız (Cevdet Naci Güllalp-TAC'47, Necat Yayacıoğlu - TAC'48, Yüksel Özkaya-TAC'52, Faruk Loğoğlu-TAC'60, Akar Burdunoğlu - TAC'63, Erdoğan Kaynak-TAC'63);

- Emekli öğretmenlerimiz (Haydar Göfer, Nejat Güngör, Mustafa Nacar) ve

- Derneğimizin yönetim kurulu üyeleri (Merkezden Ali Cerrahoğlu-TAC'78, Kemal Tarım-TAC'74, Ramazan Dinçer-TAC'83, İstanbul Şube başkanımız Umut Yalnız-TAC'88, Ankara şubemizden Emin Çulhacı-TAC'68, Adana şube başkanımız Aylin Türkmen Uluç TAC'98, Temel Tırak TAC'81)

**TAC '11 Elif Cerrahoğlu ve
TAC '47 Cevdet Naci Gülalp**

Kokteyl sonrası balo salonuna davet ediliyoruz.

Salon son derece ferah ve oldukça geniş. Orkestra platformunun arkasındaki duvarı büyük bir Türk bayrağı, Atatürk posterı, TAC ve TAC Mezunlar Derneği flamaları süslüyor.

Bembeyaz örtüleriyle numaralandırılmış masalar son derece düzenle hazırlanmış.

Her masada T-metalden sarkan Türk bayrağı ve TAC Mezunlar Derneğinin Cumhuriyet Balosu flamaları, kırmızı kırmızı. Masalara hoş bir görüntü veriyor. Günün menüsü yer alıyor her konuk için. İkiye katlanmış bir kartonun ilk yüzünde Stickler'ın güzel bir resmi, altında TAC Mezunlar Derneği Cumhuriyet Balosu yazısı. Sol iç yüzünde bir elinde bastonu ve diğer elinde fötr şapkası ile selam veren boydan bir Atatürk resmi. Sanki bize hoş geldiniz der gibi. Sağ yüzünde ise günün menüsü. Yüzeyi tamamen dolduruyor. Arka yüzeyinde kırmızı fon üzerine tam ortaya daire içine oturtulmuş bir Stickler resmi, etrafında Tarsus American College yazısı ve Romen rakamları ile 1888...

Orkestranın neşeli müziği eşliğinde mezunlarımız ve davetlilerimiz kendilerine ayrılan masalardaki yerlerini alıyorlar. Ve zengin kutlama programına geçiliyor. Dernek Başkanımız Ali Cerrahoğlu'nun, okullarımızın genel müdürü Andy Leathwood ve Türk müdürümüz Günseli Yüksel'in açılış konuşmaları sonrasında ilk danslara geçiliyor. En kıdemli mezunumuz Cevdet Naci Gülalp (TAC'47) ile çiçeği burnunda genç mezunumuz Elif Cerrahoğlu (TAC'11) piste çıkıyor ve anlamlı danslarını ifa ediyorlar. Orkestranın coşku-

lu parçaları eşliğinde mezunlarımız eşleriyle dansa kalkıyorlar. Bir diğer iz bırakan dans TAC finans müdürümüz Mustafa Özünlü ile Betül Ablamızın hareketli figürlerle süsledikleri dans gösterisi oldu. Müthişti. Gecenin ilerleyen saatlerinde okul öğretmenlerimizin ve çalışanlarının hazırlayarak sundukları zeybek dansı büyük alkış aldı. Sonrasında tüm salonun ellerinde bayraklarla orkestranın da katılımı ile söylenen onuncu yıl marşı oldu. Salon inledi. Cumhuriyetimizin onuncu yılındaki ruhu yeniden yaşadık hep birlikte. TAC Mezunlar Derneği sitesine konan videoyu mutlaka izlemelisiniz.

Tuğla ve burs komitesinin üyeleri Akar Burduroğlu, Ali Cerrahoğlu ve Kemal Tarım verilen burslarla ilgili bilgilendirmenin arkasından, hedeflenen 2,000,000 dolar için eksik tuğlalar tamamlanmak üzere mezunlarımızdan ve öğretmenlerimizden tuğla alımları oldu.

Bu arada Hilton garsonlarının dört dörtlük servisleriyle menüde yer alan içecekler ve yiyecekler gece boyunca ikram edildi.

Mezunlarımızın emektar öğretmenleriyle, dönem arkadaşlarıyla ve abileriyle bolca fotoğraf çektiler. TAC dayanışmasına ve arkadaşlığına örnekler sergilediler.

Gecenin sonuna doğru masalar arasında bombalaki atışmaları Hilton SA'yı ve Adana'yı inletti adeta.

Dışarıda yağan yağmura istemeye istemeye de olsa yaşanan coşkulu Cumhuriyet Balosundan geride unutulmayacak anılar bırakarak ayrıldık.

Balonun hazırlanmasında emeği geçen tüm dostlara teşekkürler. İyi ki varsınız...

Erdoğan Kaynak TAC'63

YENİKENT
Yaşam ve İş Merkezi

şehrin merkezinde, **hayatın içinde**

"Adana'nın kalbinde konumlanan yeni konut ve iş merkezi projesi, yaşam ihtiyacınıza cevap verecek 1+1 stüdyo ve 2+1 tip dairelerle beraber, çeşitli büyüklükteki ofis ve ticari alan seçenekleri, yer altı ve üstü otoparkı, özel peyzaj, su ve çevre düzenlemesiyle şehrin yeni çekim merkezi olmaya aday. Ziyapaşa Bulvarı'na, havalimanı ve önemli hastanelere yakınlığıyla dikkat çeken bu projede hayalinizdeki yeri ayırtın."

Şehrin daralttığı perspektife, yepyeni bir açı...

*Büyükçekmece Gölü'ne komşu benzersiz ve doğal bir hayatı,
güzel olduğu kadar akıllı bir evde yaşamaya ne dersiniz?*

ÖRNEK VİLLAMIZ SİZİ BEKLİYOR!

110.000 m²'lik alan, birbirinden bağımsız 2000 m²'lik bahçeler içinde, 44 adet havuzlu villa. Her villada iç bahçelerden dört mevsim yayılan gün ışığı. Buhar odası, fitness, sauna ve mini sinema salonu ile aktif bir hayat. Kapalı ve açık yüzme havuzu, squash, tenis, basketbol sahaları, çocuk bahçesi ve cafe'si ile sosyalleşmenin adı 'Lounge'.

Peyzaj dahilinde dikilecek binlerce ağaç sayesinde adeta minik bir koru. Akıllı ev konforundan mutfağa, ısıtılabilir havuzdan güvenliğe ve doğal gaza ihtiyaç duymayan çevreci ısıtma - soğutma sistemlerine kadar binlerce detay.

Valle Lacus; yaşamayı kolay, anlatması zor.

0212 283 01 01

www.vallelacus.com.tr
www.klk.com.tr | www.kulakco.com.tr

KLK Yapi, proje üzerinde değişiklik yapma hakkını saklı tutar.

kulak inşaat a.ş.
kulak construction co.

71. yıl

BİR PROBLEMİNİZ VARSA, BAŞI KESİK TAVUK GİBİ DOLAŞMAYIN.
BİZE GELİN!

Reklam yapmaktan çok, sorun çözmeyi seviyoruz.
Doğru sonuca ulaşmak için her şeyi göze alıyoruz ve her şeyden önemlisi
iş ortağımızın içi rahat edene kadar uyumuyoruz.

Çözümü iletişimden geçen bir probleminiz varsa desteği doğru yerde arayın, birlikte güçlü bir ekip olalım.

**Cumhuriyet Balomuza
sponsor olan
tüm mezunlarımıza
desteklerinden ötürü
teşekkür ederiz.**

Bossa Mustafa Metin TAC 75,

IMISK Ahmet Atakan TAC '81,

Interspor Selim Benyeş TAC '82,

Yıldırım İnşaat Murat Yıldırım TAC '88,

Emre Yıldırım TAC '90,

Aslı Yıldırım TAC '99,

Özel Mühendislik Mehmet Özel TAC '90,

BTD Tekstil Önder Darendeli TAC '90,

Akala Pamuk Hüseyin Büyükyurtsever TAC 91,

Shift Dost Karaahmetli TAC '93,

Kulak İnşaat Atakan Kulak TAC '96

Yüksel BAŞARAN

TAC Spor Kulübü

Badminton ve Voleybol Antrenörü

BADMİNGTONDA HEDEFİMİZE ULAŞTIK

16-18 Ekim 2014 Ankara Sincan Spor Salonunda yapılan 9 yaş altı ve 11 yaş altı Türkiye Badminton Şampiyonasına TAC Spor Kulübü ve Tarsus SEV İlköğretim Okulu olarak 11 sporcu ile katıldık. Minik sporcularımızın bu ilk deneyimlerini yaşadıkları müsabakadaki gösterdikleri performans gerçekten görülmeye değerdi. Öğrencilerimiz, bundan sonraki Türkiye ve Uluslararası Badminton Turnuvalarına daha çok çalışarak hedeflerinin madalya kazanmak olduğunu söylediler. Bizler de onları canı gönülden kutluyor ve hedeflerine ulaşmaları için her zaman onların yanında olacağımıza söz veriyoruz. Ayrıca bize destek veren Özel Tarsus SEV İlköğretim Okulu İdarecilerimize ve TAC Spor Kulübüne çok teşekkür ediyoruz.

TAC'nin EFSANE BASKETBOLCULARI: İlter Turan (TAC'58)

Ali Çekiç TAC '82

TAC'de basketbol çok eski geçmişi olan bir spor ve geçmiş başarılarla dolu. Biz geçmişten bugünüme bu efsaneyi yaratan mezunları tanımayı ve geçmişte yaşadıklarını bizlerle paylaşmalarını amaçladık. İlkinde Yaşar Yaşer Abiyi, ikincisi de Tamer Şahinbaş Abiyi tanıttık, şimdi de İlter Turan Abiyi tanıyacağız. Dikkat edilirse bu üç isim de SEV yönetim kademelerinde önemli görev almış abilerimiz. Takım sporu olan basketbolun bireysel gelişim açısından önemini bu abilerimizin başarı hikayeleri doğrulamakta diye düşünüyorum. Şimdi İlter Turan abimizi dinleyelim.

Basketbola sizi ilk başlatan olay veya katkısı olan kişi var mı?

Ben on bir yaşında Tarsus'a geldiğimde basketbola tamamen yabancı değildim. Ankara'da evimizin hemen karşısında olan Atatürk Lisesi'nin basketbol sahası vardı. Biz mahallenin çocukları hem orada basketbol oynayanları seyreder, hem de arada sırada kendimiz de oynamaya çalışırdık. Tarsus'a geldiğimde boyum uzamaya başlamıştı. Hemen basketbol oynamaya başladım. O sıralarda benden bir iki sınıf yukarı olan Tamer Şahinbaş, Gürhan Türeli, Ergün Pelit, Aykut Önay gibi arkadaşlarla top koşturuyorduk. Basketbol oynayan arkadaşların hemen hepsi yatılı olan öğrencilerdi. Çoğunluğu Ankara, Eskişehir gibi uzak yerlerden geldikleri için her gün okul dağıldıktan sonra ve hafta sonları basketbol oynamaya bolca zaman ayırabiliyorlardı. O yıllarda ülkemizde basketbol topu bulunmuyor, oyun futbol topu benze-

ri toplarla oynanıyordu. Okulumuza her yıl Amerika'dan gönderilen hediye malzemeler arasında Voit marka basketbol toplarının bulunması bizi basketbol oynamaya çekiyordu ama ayaklarımızda ya güreş için yapılmış altı kauçuk ayakkabılar ya da ince tabanlı Gislaved lastikleri vardı. Bu sıkıntılar bizim için pek de önemli değildi. Basketbol oynamayı seviyorduk.

Hangi dersin öğretmeni olduğunu hatırlayamıyorum ama Stanley Cherim diye bir hocamız vardı. Antrenörlüğümüzü o üstlenmişti. Bizlere basketbolun bir ekip işi olduğunu, takımın bir sistemle oynaması gerektiğini, iyi oynamak için iyi hazırlanmanın şart olduğunu hep o öğretti. Oyunda işlerin iyi gitmediği zaman da moralemizin çökmemesini, durumu düzeltmek için kendimize güvenmemizi, kötüye gidişi iyiye çevirmeyi de ondan öğrendik. Hayatta mıdır bilmiyorum ama kendisini her zaman iyilikle hatırlıyorum.

Sizin oynadığınız dönemlerde Türkiye'de ve Çukurova'da basketbolun durumu neydi ve TAC'nin bölge ve ülke basketboluna katkısı oldu mu sizce?

Benim ortaokul öğrencisi olduğum dönemde lisedeki ağabeylerimiz okul takımında oynuyorlardı. Biz kendi aramızda bir küçükler takımı oluşturduk. Hatta tatilde eve gittiğimizde annelerimize siyah fanila üzerine TACK işlenmiş (K küçükler manasına geliyor) üniformalar diktirdik. Böylece bir takım havası oluşturmaya çalıştık. Bu macera çok sürmedi, hep-

miz okulun büyükler takımına girdik. Ben okul takımına girdiğimde henüz ortaokul öğrencisi idim ve yaşımda on beşin altında idi. Liselerarası şampiyon olduk. Bu sefer Tarsus İdman Yurdu, nasıl müdürümüzden izin kopardığını bilmiyorum ama okul takımının üyelerinden oluşan bir takım kurdu. O takım Türkiye şampiyonasına bile gitti. Ben de takıma gireceğim diye heveslenirken, müdürümüz Mr. Maynard'ın benim ve yanılmıyorsam Tamer Şahinbaş'ın takıma girmesine izin vermedi. Sebebi yaşımdan küçük olmasıymış. Konuyu görüşmek için Mr. Maynard'a gittim, okul takımında oynadığımı, bana izin verilmemesinin haksızlık olduğunu filan ifade etmeğe çalışırken Mr. Maynard: "Sen okul takımında da mı oynuyorsun?" diye sordu. "Tabii," deyince, "Kimseye söyleme yoksa okullararası şampiyonluğumuzu geri alırlar, yaşı tutmuyor," dedi.

Yine o dönemlerde TAC'de basketbolun yeri ve önemi nasıldı?

1950li yıllarda basketbol Türkiye'de yeni yaygınlaşmağa başlayan bir spordu. Çukurova'da okullarda oynanırdı. Biz Mersin liselerarası liginde oynardık ve değişmez şampiyonduk. Diğer liselerin tek tük iyi oyuncuları vardı ama biz takım olarak daha güçlü idik. Bazı yenilikleri diğer okullar bizden öğrendiler. Bugün basketbol oynayan arkadaşlara garip gelebilir ama jump shot bizim dönemimizde yeni gelişıyordu. Diğer okullar bunu bizden gördüler. Bir defasında Mr. Cherim bize örgü diye bir top çevirme yöntemini öğretti. Rakip Mersin Lisesi (en cid-

di rakibimiz) bu numara karşısında afalladı. Başları döndü. Sonra bu numara uzun süreler konuşuldu. Galiba yerel gazeteler dahi bu taktikten bahsettiler.

TAC'li yıllarınızda basketbol gelişiminizi anlatabilir misiniz?

Tarsus'ta basketbol oynamış olmamın bana çok yönlü katkısı olduğunu düşünürüm. Bir kere, beden olarak gelişmeme yardımı olduğu muhakkak. Sağlam olduğunu zamanın gösterdiği fiziki yapımda sanıyorum sporcu olmamın etkisi önemli. Sonra, basketbol aracılığıyla, istenilen sonucu elde etmek için takım halinde çalışmanın önemli olduğunu öğrendim. Sadece sizin iyi olmanız diye bir şey yok, sadece kendinize çalışmanız diye bir şey yok. Bir ekip içinde size düşen görevi en iyi şekilde yapmanız lazım. Spor, kişinin çabuk durum muhakkemesi yapıp, çabuk karar verebilme becerisini geliştirmesine de katkıda bulunuyor. Size anlık veya kısa vadeli gerilemelerin geriye çevrilebileceğini, olumsuz gelişmeler karşısında hemen yıkılmamayı, gidişi olumluya çevirebileceğinizi öğretiyor; yenilgiyi olgunlukla kabul etmeyi de.

TAC'nin seyirci desteği nasıldı, o zamanlar Bombalaki var mıydı veya başka tezahüratlar var mıydı?

Ligdeki diğer takımların taraftarları bize kızarlar, bazen de bizleri pek memnun etmeyen aleyhte tezahürata maruz kalırdık. Taraftarımız azdı. Maçlar Cumartesi günü öğleden sonra eski Mersin Halkevi'nin kapalı sa-

lonunda oynanırdı. Yatılı arkadaşlardan Adanalı olanlar evlerine giderdi, yatılı hazırlık ve ortaokul öğrencilerinin çoğu da tek başlarına Mersin'e gelemezdi. Zaten okulun tüm mevcudu, hazırlık, ortaokul ve lise, gündüzlü-sü-yatılısı dahil 200'ün biraz üstünde olduğundan, istesek de pek kalabalık bir destekçi kitlemiz olamazdı. Ama moralimiz her zaman yüksekti ve bugün de olduğu gibi, galibiyet sonrası dönerken "Bombalaki" sesleri her yeri çınlatırdı.

TAC'de basketbol oynamanın size getirdiği artılar var mı?

Ben Tarsus'tan Lise I'den ayrılarak American Field Service öğrenci mübadelesi bursu ile Amerika'ya gittim. Orada da lise takımında basketbol oynadım. Basketbolu tamamen bir Amerikan sporu olarak düşünen Amerikalılar bir Türk'ün lise takımında oynayacak kadar iyi basketbol oynamasına şaşıyorlardı. San Francisco Chronicle gazetesine bile haber oldum.

Amerika'da geçen üniversite yıllarımda basketbola devam edemedim. Sadece arada sırada arkadaşlarla oynadığım bir oyun olarak kaldı. Buna karşılık üniversite takımında futbol oynadım. Üniversite sonrasında gerek futbol gerek basketbol arada sırada arkadaşlarla yaptığım bir egzersiz olarak kaldı. Artık mesleki endişeler ağır basmaya başlamıştı.

TAC'den sonraki kariyerinizi ve yaşamınızı bize özetleyebilir misiniz?

Amerika dönüşü İstanbul Üniversi-

tesi, İktisat Fakültesi, Siyaset İlmi Kürsüsünde asistan olarak akademik kariyere girdim. 1970'de doçent, 1976'da profesör oldum. 1984'te kısa süre önce açılmış olan İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne geçtim. 1993'te Koç Üniversitesi açılırken oraya gitmem söz konusu oldu. Ardından 1998'de Bilgi Üniversitesi'ne rektör oldum. Bu görevim sona erdikten sonra da Bilgi'de kaldım. Kariyerim sırasında sık sık Amerikan ve İngiliz üniversitelerinde konuk öğretim üyesi olarak bulundum.

Meslek dışında sivil toplum faaliyetlerinde de yer aldım. İstanbul Filarmoni Derneği'nden başlayıp Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı yönetim kurullarına kadar uzanan bu faaliyetler arasında Sağlık ve Eğitim Vakfı yönetim kurulu üyeliği ve bilahare Mütevelli heyeti başkanlığımın özel bir yeri olduğunu söylememe herhalde gerek yok. Bizleri yetiştiren kurumların ayakta kalması, gelişmesi, yeni mezunlar vermesi beni sevindiriyor ve gururlandırıyor. Bu çabada basketbol takımından itibaren yakın arkadaşım olan Tamer Şahinbaş ile birlikte çalıştığımızı da mutlulukla ifade edebilirim.

Gençlerimize vermek istediğiniz mesaj var mı?

Geriye doğru baktığım zaman, spor yapmanın eğitimin ne kadar önemli ve vazgeçilmez bir parçası olduğunu görüyor, okullarımızda yetişen gençlerimize sporu da ihmal etmemelerini tavsiye ediyorum.

Mezun Çocuklarımızın Başarıları

Timur Sümer TAC '64 'in oğlu Baran Sümer NanoOncology araştırma "granti" ile ödüllendirildi.

ABD Teksas Üniversitesi KBB Bölümünde çalışmalarını yürüten

Dr. Baran Sümer, 2014 yılı Cancer Prevention&Research Institute of Texas (CPRIT) ödülüne "Onco Nano Medicine: Transforming Cancer Surgery by Tumor Illumination" başlıklı

çalışması ile layık görülmüştür.

7. Ertan Dumanlı Basketbol Turnuvası

Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü olarak 7 yıldır rahmetli Ertan Dumanlı abimizin anısına düzenlediğimiz genç erkekler basketbol turnuvası 18-19 Ekim 2014 tarihlerinde gerçekleştirildi.

Ev sahipliği yaptığımız "Ertan Dumanlı Genç Erkekler Basketbol Turnuvası" na TAC genç erkek takımıyla beraber, Mersin Büyükşehir Belediyesi, Adana Çukurova Üniversitesi, Gaziantep Zirve Üniversitesi,

si, Adana Akademik spor kulübü ve Osmaniye HEM spor kulüplerinin katılımı ile dostluk ve arkadaşlık ortamında centilmence geçti.

Çekişmeli geçen final müsabakasında Adana Çukurova Üniversitesi, Gaziantep Zirve üniversitesini yenerek şampiyon oldu.

Tarsus Amerikan Koleji S.K. olarak Çukurova Üniversitesi takımını tebrik ediyor, turnuvanın diğer takımlarına katılımlarından dolayı teşekkür

ediyoruz.

Turnuvada şampiyon olan takıma ödülünü kulüp başkanımız Ali Çekiç verirken bireysel ödül alan sporculara ödülleri verildi. Turnuvarımızda bireysel ödüller olan sporcular en iyi guard zirve üniversitesinden Furkan Reyhanloğlu en iyi forvet Çukurova Üniversitesinden Yusuf Kaya en iyi pivot Tarsus Amerikan Kolejinden Hidayet Çağırın en değerli oyuncu Çukurova Üniversitesinden Yusuf Kaya

TAC S.K - Osmaniye HEM S.K

: 59-55

Mersin Büyükşehir Belediyesi S.K. - Adana Çukurova Üniversitesi S.K.

: 62-79

Gaziantep Zirve Üniversitesi S.K. - TAC S.K.

: 67-55

Adana Akademi S.K. - Mersin Büyükşehir Belediyesi S.K.

: 34-88

Osmaniye HEM S.K. - Gaziantep Zirve Üniversitesi S.K.

: 31-71

Adana Çukurova Üniversitesi S.K. - Adana Akademi S.K.

: 76-64

Tarsus Amerikan Koleji S.K - Mersin Büyükşehir Belediyesi S.K.

: 74-78

Adana Çukurova Üniversitesi S.K. - Gaziantep Zirve Üniversitesi S.K. (Final)

: 72-65

Adana Akademi S.K. - Osmaniye HEM S.K.

: 44-40

TAC'NİN İLK SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK UZMANI İLE SÖYLEŞİ

TAC'li iki arkadaş olarak karşılıklı yaptığımız söyleşiler, Ekim ayında Sabancı Center'da TAC Mezunlar Derneğince düzenlenen İnsan Kaynakları toplantısında bir araya geldiğimiz sevgili hocamız Erdoğan Kaynak'ın teşviki ile yapıldı. Keyifle okumanızı diliyoruz.

Elif'cim son derece niş bir alanda yönetim danışmanlığı yapıyorsun, sürdürülebilirlik yönetimi ve raporlaması; söylemesi bile zor! Bu konuda kısa sürede Türkiye'nin sayılı danışmanları arasında yerini aldın. Nasıl başladı bu işler, nereden aklına geldi bu konuda çalışmak?

Özlem'cim çok haklısın, söylemesi gerçekten zor fakat üzerinde çalışması da bir o kadar keyifli bir konu sürdürülebilirlik... Bu konuda günlerce konuşabilirim.

Öncelikle şunu söyleyebilirim ki bu konudan konsept olarak haberdar olmam yaklaşık 7 yıl öncesine dayanıyor. Aslında Finans mezunuyum; Marmara İngilizce İşletme. Yaklaşık 15 yıl çeşitli yerli ve çokuluslu şirketlerde reklam ve kurumsal iletişim bölümlerinde yöneticilik yaptıktan sonra iletişim danışmanlığı yapmak üzere serbest çalışmaya karar verdim. Kurumsal itibar yönetimi, kriz iletişimi

mi vb konularda ağırlık ilaç sektöründe danışmanlık ve eğitim projelerinde yer aldığım bir dönemde sürdürülebilirlik (sustainability) kavramı ile tanıştım. Türkiye'de en azından benim çevremde hiç bilinmeyen bir konuydu. Bir süre araştırma yaptım ve 'ben bu konuyu öğrenip danışmanlık yapacağım' dediğimde oğluma 7 aylık hamileydim.

Nasıl yani? Yedi aylık hamileyken gidip şirket mi kurdun? (Gülüşmeler)

Aslında şirketi kısa bir süre önce kurmuştum, sadece kafamda çalışacağım konuyu netleştirdim diyebiliriz. Türkiye'de bu konuda çalışmak üzere şirketleşen ilk kişi olduğumu da belirteyim. Hamile olduğum dönemde Boğaziçi Üniversitesi ile REC Regional Environmental Center'ın ilk kez düzenlediği Sürdürülebilirlik Yönetimi Sertifika Programına katıldım. Aynı dönemde 2008 yılı Mayıs ayında Merkezi Amsterdam'da bulunan GRI Global Reporting Initiative'in küresel sürdürülebilirlik ve raporlama konferansına katıldım. Türkiye'den katılan 3 kişiden biriydim. Şirketler için de çok yeni bir konuydu. Yine de şanslıydım; ilk müşteri adayım Borusan Holding ben konferanstayken aradı ve hemen çalışmaya başladık dönüştü... İlk yıllar işim hiç kolay olmadı. İlk iki yıl bir yandan oğlumu büyütürken tüm boşluklarımı da eğitime ayırdım. O dönemde ilk olmanın tüm dezavantajlarını yaşadım, bugün de avantajlarını yaşıyorum. Capital, EkoIQ gibi dergiler görüş istiyorlar bu kapsamdaki yazılarında... Bu anlamda katkıda bulunabilmek de çok güzel...

Müşterileri de soracağım da, öncelikle GRI'ı biraz anlatır mısın?

GRI, Sürdürülebilirlik kapsamında küresel bir raporlama rehberi ve standardı üzerinde çalışan ve şirketlere bunu sunan kâr amacı gütmeyen bir kuruluştur. Benim de çalışmalarımın temelini bu rehber oluşturuyor. 2012'den bu yana da GRI adına gerçekleştirilecek eğitimleri denetlemek üzere GRI'n Türkiye'deki sözleşmeli Kalite Kontrol Danışmanıyım. Ayrıca geçtiğimiz yıl Rio+20 Zirvesi'nde Türkiye'yi temsil eden Sürdürülebilir Kalkınma Alanındaki En İyi Uygulamaların Seçimi projesini T.C. Kalkınma Bakanlığı, UNDP ve SKD (İş Dünyası ve Sürdürülebilir Kalkınma Derneği) adına yönettim. Daha sonra da Rio de Jenerio'daki Zirve'de bu projeleri sunmaya gittik. Türkiye açısından çok önemli bir projeydi.

Peki bize şu 'sürdürülebilirliği' bir anlatsan...

İşte bu günlerce konuşabileceğim anın başlangıcı ama bu söyleşi acısız olmalı ki başıma aynı şey gelmesin Pek çok konuda olduğu gibi sürdürülebilirlikle ilgili de birçok tanım ve bilgiye ulaşmak bugün çok kolay biliyorsun. Ben sürdürülebilirlik yönetimi konusuna nereden bakıyorum onu çok basit bir şekilde tarif edeyim... Sürdürülebilirlik yönetimi, şirketlerin sadece finansal değil aynı anda sosyal ve çevresel performans ve etkilerini de yönetmesi... Günümüzde artık ne olursa olsun kâr edeceğim anlayışıyla iş yapılması mümkün değil; en azından öncelikle halka açık ve/veya kurumsal şirketler için bu böyle... Şirketler para kazanırken,

ekolojik ve sosyal çevrelerine karşı da sorumluluklarının bilinciyle çalışmak durumunda, aksi takdirde itibar, pazar kısaca para kaybetmeye başlıyorlar. Sürdürülebilirlik yoğun olarak KSS-kurumsal sosyal sorumluluk veya çevresel duyarlılık konularıyla bağdaştırılıyor fakat konu bunun çok ötesinde; insan hakları, tedarik zinciri yönetimi, iş sağlığı ve güvenliği, toplumsal sorumluluklar, kurumsal yönetim, ürün sorumluluğu, enerji yönetimi, yenilenebilir enerji yatırımları, atık yönetimi, su yönetimi, iklim değişikliği ile mücadele ve emisyon yönetimi gibi pek çok konuyu kapsıyor. Müthiş zengin bir çalışma alanı, çok çok keyifli ve Türkiye’de yapılacak çok iş var. Çok da gelecek vaat eden iş alanı var...

Biraz da şirketini anlat lütfen, şirketin adı ne? Kaç kişilik bir ekip var?

Sercom Sürdürülebilirlik ve Yönetim Danışmanlığı Ltd.Şti. Sercom kelimesi İngilizce’den türetme; Social Environmental Reporting Communications kelimelerinin baş harflerinden oluşuyor. Mottom “Yaşama Saygı”. ‘Yeryüzündeki yaşama saygı duyan şirketlerle çalışacağım’ diye çıktım yola... Rahmetli babam Abdullah Özkul’dan ilham aldım; müthiş çevre dostu ve vizyoner bir mimardı... Daha ortaokuldayken Mersin’de yazlıkta balkonda oturup dalgaların enerjisinden nasıl faydalanırız diye konuşurduk... Bugün bu işlerle uğraşmam çok da sürpriz değil belki...

Ekip konusuna gelince; kendim için de sürdürülebilir bir çalışma şekli seçtim ve home-office çalışıyorum. Gerektiğinde stratejik işbirliği yaptığım ve yine bağımsız danışmanlardan oluşan bir network’üm var. En değerlilerinden biri de TAC’89 mezunu kız kardeşim Defne Özkul Öztürk. Niş bir alanda müşterilerime butik hizmet vermeyi seçtim...

Tamam tam sırası, müşterilerin kimler?

Bugüne dek Borusan Holding, TSKB, Akçansa, Çimsa, TAV Havalimanları Holding, Turkcell, Zorlu Enerji Grubu, İçdaş Çelik Enerji, Anadolu Restoranları (McDonald’s), Mars Lojistik Grup, Bursagaz gibi birbirinden çok farklı sektörlerde faaliyet gösteren şirketlere hizmet verdim. Bu yılki yeni müşterilerim; Şekerbank, STFA Yatırım Holding, Akkim ve bu konuda danışmanlık alan ilk kamu kurumu olarak İETT... Zorlu Enerji, Mars ve McDonald’s ile bu yıl da devam ediyoruz çalışmaya...

Bu müşterilerle yaptığın çalışmaların kapsamı ne?

Bu müşterinin ihtiyacına göre değişiyor. Genelde Sürdürülebilirlik Raporu hazırlamak istiyoruz talebiyle geliyorlar. Tabii ki böylesine detaylı bir çalışmanın pek çok adımı var; mevcut durum analizi, strateji çalıştayları, paydaş diyalogu, ilgili komitelerin kurulması, veri ve bilgilerin toplanması, raporun yazılması, tercümesi, yurtdışı onay süreçleri (GRI) gibi... Tabii ki farkındalık eğitimleri projelerin önemli parçası. Raporu oluşturduktan sonraki süreçte de tasarımı, basım ve iletişim aşamalarında da talebe göre destek veriyorum. Danışmanlık ve ajans hizmeti birarada... Deli işi aslında, Freelance tercüman ve tasarımcı arkadaşlarımla çalışıyorum. Bu yıl ortalaması 80-100 sayfa olan 5 kurumsal kitap yazdım.

Peki bu müşterilere nasıl yetiştiriyorsun? Evdekiler ne diyor bu işe?

En büyük destekçim Çevre Mühendisi eşim Cem Gökmen, o da su arıtma konusunda uzman. Ağırlıklı deniz suyu arıtımında faaliyet gösteren 100% yerli bir şirketin ortağı. Evde sürekli ücretsiz danışabileceğim bir mühendis olması büyük lüks tabii. O da çalgınca çalıştığı için sorun yok. Bu sene ilkokula başlayan Mert Can arada bir telefon ya da bilgisayarlarımızı pencereden atmakla tehdit ediyor bizi ama neyseki henüz böyle bir girişimi olmadı.

Bir de şu ödülleri anlatsan yerimiz bitmeden...

Bu konunun da bir ön hikayesi var ama merak edenlere ayrıca anlatmam uygun olur. Geçen sene İçdaş’ta yaptığımız çalışma LACP (League of American Communications Professionals) tarafından 100 üzerinden 98 puan alarak “Dünyanın En İyi 2. Sürdürülebilirlik Raporu” seçildi ve Gold Award aldık. McDonald’s Türkiye ile

yaptığımız çalışmayla da 2014 yılı Nisan ayında yine LACP tarafından “Dünyanın En İyi Sürdürülebilirlik Raporu” yani 1.lik ödülü olan Platinum Award aldık.

Elif’cim seni çok tebrik ediyorum...! Seneler önce bir müşteriye sürdürülebilirlik temalı bir toplantıda TAC’deki ilk yıllarımıza (yani o yaşlara) tekabül edebilecek bir heyecanla “aaa benim arkadaşım bu konuda uzman, hem de Türkiye’nin bu alandaki en iyi danışmanlarından biri!” diye göğsümü gere gere hava atmıştım, az bile söylemişim... Seninle gurur duyuyoruz sadece kendi başına bu kadar önemli bir

alandaki büyük bir yol kat ettiğin için değil, kurumsal yapılara verdiğin hizmetler ile bizler için ve evlatlarımız için daha güzel bir dünya bırakmaya verdiğin emek için. Yüreğten teşekkür ediyorum sana.

Özlem’cim bu güzel haberleri paylaşma fırsatını benimle paylaştığın için ben çok teşekkür ederim.

TAC '91'İN İLK GENEL MÜDÜRÜ İLE SÖYLEŞİ

TAC '91 Elif Özkul Gökmen

Özlem’cim seninle iş anlamında yollarımız çok kesişmediği için son yıllarda haberdar oldum neler yaptığından. Kurumsal hayatta 41 yaşında Genel Müdür olan bir arkadaşım olması ve birazdan detayları öğrenecek olmak benim için çok heyecan verici. Son görevine geçmeden öncesini özetleyelim mi...

Elif’cim ben araştırmacıyım. 19 yılını bitti, 20. yılını içindeyim bu sektörde. Yaklaşık 10 yıl önce Nielsen’da çalışırken yeni bir ofise taşındık, teknik ekiplerimiz son kurulumları yaparken biz de binanın kafeteryasında bir şeyler yiyerek bekliyoruz. Yeni müşterilerini tanımaya çalışan şef garson – geveze olduğumdan mı beni gözüne kestirdi bilmiyorum – bana doğru eğildi ve “size bir şey sorabilir miyim, siz araştırma şirketiymişsiniz” dedi; “evet” dedim. “Peki ne araştırıyor-

sunuz, şahıs mı” dedi. Koptuk tabi o anda. (Gülüşmeler)

Peki ne araştırıyor-sun bize biraz açar mısın?

Şahıs ve siyasi konular haricindeki her şeyi. 15 sene kadar perakendeci paneli ağırlıklı çalıştım, geri kalan zamanda da endeksler, reklam ve marka araştırmaları başta olmak üzere diğer araştırma alanlarında projeler yürüttüm.

Nereden aklına geldi bu “araştırmacılık”? Üniversite eğitimin ile ilgili mi girdin bu sektöre?

Elif’cim ben üniversitede ne okuyacağına karar verememiş bir insanım, keşke söylediğin kadar planlı gelişseydi o zamanlar bunlar.

Şimdiki gençlere çok özeniyorum, bilgi içinde yüzüyorlar, merak ettikleri her şeye internet hızında ulaşabiliyorlar. Ben TAC’de son sınıftayken üniversitede ne okumak istediğime hala karar verememiştim. Ailemde özenediğim büyüklere bazılarını mühendis diye mühendis olmaya yaklaştım, ama ne mühendis olacağıma

karar veremiyordum. Hatırlarsan bağımsız bir kurum tarafından test yapılmıştı o zaman hepimize, yatkınlıklarımızı tespit etmek için. Bana “reklam metin yazarı” ve “film yönetmeni” mesleklerine yatkın olduğumu coşkulu bir şekilde yüzlerinden mutluluk akarak söylediklerinde eyvahlar olsun şimdi ne yapıcım diye kalamıştım.

Elimde bir tane küçük üniversite kılavuzu vardı, baktım Matematik Mühendisliği diye bir şey var, tüm mühendisliklerin kesişim noktası diye tarif ediliyor. Tamam dedim, madem karar veremiyorum, bu olsun hepsinden biraz biraz olsun! İTÜ’de Matematik Mühendisliği okurken hepsinden biraz biraz olmasının ne kadar daha fazla derse tekabül ettiğini anladım... TAC’den bir çok arkadaşım şu günlerim boş derken ben sürekli okuldaydım... Hem İstanbul’da ulaşımın gasp ettiği zaman ve enerji, hem de yoğun bir üniversite programı beni oldukça zorladı. Hiç unutmuyorum, bir akşam evde yemek masasında uyuyakaldım ve kafam düştü, suratım

tabaktaki yemeğe girdi..!

Olamaz bunu yazmayalım istersen, karizmayı çizdirmeyelim. Peki araştırma sektörüne girmen ve başarı ile ilerlemen tesadüf müydü?

Tesadüfler zinciri ile başladı diyebiliriz. Uzun hikaye, vaktimiz var mı? TAC'de beslendiğimiz o özel sistem ve bize verilen altyapı sonrasında İTÜ'de Matematik Mühendisliği okurken geliştirdiğim analiz ve kurgu yönlerimin bana yoğun ve karmaşık araştırma sektörü için çok değerli bir oryantasyon olduğuna inanıyorum.

Ama takdir edersin ki bütün bunlara imkan veren annemin ve babamın tüm eğitim ve iş hayatım boyunca beni tercihlerimde özgür bırakmaları ve desteklemeleri idi. Şimdi ben de kendi kızımı öyle yetiştirmeye çalışıyorum...

Sadece Türkiye değil, kısa zamanda yurtdışında da birçok başarıya imza attığını hatırlıyorum, hadi anlat lütfen neler yaptın?

1995 yılında üniversiteden mezun olduktan hemen sonra profesyonel iş

yaşamıma pazarlama sektöründe Revlon'un Türkiye Marka Yöneticisi olarak başladım. Araştırma ile orada tanıştım; o zamanlar okullarda ve üniversitelerde okutulmuyordu bile, ben araştırma sektöründen ve pazarlama dünyası içerisindeki öneminden çok etkilendim.

Araştırmacı olarak Nielsen'da 1997'de göreve başladığımda Gelişen Pazarlar Bölgesi'nde Kafkasya ve Orta Asya başta olmak üzere birçok ülkede operasyonların kurulması ve bütün komplikasyonlara rağmen büyütülmesi üzerinde çalıştım. 24 ülkede satıştan servise teknik birimlerden en göz önündeki rollere kadar birçok görev üstlendim. Şirketimde bana yön gösteren çok değerli yöneticilerim olduğundan içinde büyüdüğümüz abilik ablalık site-mini hatırladım, kendimi şanslı hissettim, ama o ülkelerin o yıl-

lardaki koşullarında yaşadıklarım beni çok zorladı. Büyük terslikler ve karmaşık problemler karşısında kaldım, baştan başlamak, parçalara bölüp çözmek, farklı metotlar denemek benim günlük rutinime girmiş işlerdi.

Birçok garip olay da yaşadım tabii... Bir ülkede perakendeci ayaklanmasında kavga edenler arasında kaldım, bir ülkenin detaylı haritasını başka bir ülkedeki istatistikçilerimize götürmeye çalışırken sorguya çekildim, bir ülkede proje ortasında darbe oldu birkaç gün mahsur kaldım, satırlar yetmez bu ve benzeri olayları anlatmama... O zor koşullarda pes etmeyip direndiğim için çözümücü olma yönünde geliştiğime ve kötü sürprizler karşısında sertleştiğime inanıyorum.

Pes edip başka bir iş aramam çok kolaydı, ama ben mücadeleciyim galiba, elimden gelenin en iyisini yapmaya gayret gösterdim, pro-

jelerin toplam başarılarıyla motive oldum. Şanslıydım ki beni yakından izleyen yöneticilerim vardı. 2003 senesinde henüz 30 yaşındayken üç küçük Kafkasya ülkesinin Bölge Müdürü olarak atandığımda o zaman ki yöneticim çok güzel bir konuşma yapmıştı, gözlerim dolarak hatırlıyorum...

Bu durumda DORinsight senin ilk genel müdürlük tecrüben değil!

Evet, değil. 2008'e kadar Nielsen Kafkasya'yı yönettim. Sonra kızımın benden beklediği ilgi ile onca seyahat örtüşmediğinde Nielsen Türkiye organizasyonuna geçtim. Kızım ve eşim ile daha fazla zaman geçirebilmek gelecek bize çok iyi geldi.

2008-2012 yılları arasında Nielsen Türkiye'de Direktörlük ve İcra Kurulu Üyeliği yaptım, 2012-2014 yılları arasında ise Millward Brown'da Kuzey Afrika, Orta Doğu ve Türkiye Bölgeleri'nden Sorumlu Unilever Grup Direktörü ve Millward Brown Türkiye İcra Kurulu Üyesi olarak çalıştım.

DORinsight ile nasıl tanıştın?

Çok ilginç bir tesadüf diyebiliriz. Millward Brown'da çalışırken offline'ı online'a çevirme diye kısalttığımız yüz yüze anket yöntemi ile veri toplamayı online panelistler ile veri toplamaya çevirme projesinin birkaç ülkedeki bacağına yönetiyordum. DORinsight'ı o proje esnasında öğrendim. Öğrendim diyorum çünkü tanışmamıştım, kimseye de bahsetmemiştim, ama öğrendiklerimden etkilenmişim.

Araştırma çok dinamik bir sektör, ben de bu dinamizmden besleniyorum; bir araştırmacı olarak dijital yöntemler, inovatif teknikler, online panelin hızı ve esnekliği karşısında etkilenmemek mümkün değil zaten...

Birkaç hafta sonra bir headhunter beni arayıp da DORinsight'a liderlik etme fırsatından bahsettiğinde çok şaşırdım. Nasıl bir tesadüf bu dedim... Ama belki de hayatta tesadüf diye bir şey yok...

Onca yıl uluslararası bir firmada çalıştıktan sonra bir Türk firmasında çalışmak nasıl?

Bu açıyı kendimce çok hesap etmeye çalıştım. 3 ay oldu, her gün doğru tahminler ve hesaplamalar yapmışım diyorum. Geçmişte uluslararası firmalarda nasıl o yapının gücünü de arkama alarak büyük projeler için çalıştıysam burada da DORinsight'ın bağlı olduğu Hitay Holding'in gücü benim bu görevi almamda ve bu görev

bu kadar bağlanmamda çok önemli bir rol oynadı. Hitay Holding gerçek anlamıyla bir yatırım holdingi, teknoloji ağırlıklı olmakla beraber bir çok alanda değerimize değer katan şirketlerimiz var, o sinerji hepimizi daha da güçlendiriyor. İşin başka bir boyutu daha var: Türkiye'de araştırma sektörü çok küçük, çalıştığım uluslararası firmalar da benim tecrübemi daha hızlı büyüyen ülkelerde yani Asya Pasifik coğrafyasında kullanmak istiyorlar son yıllarda. Benim için hem gurur verici oldu öyle görevlere uygun görülmek hem de zor çünkü ailecek göçmek çok fazla parametre içeriyor. Eşim de mühendis, burada komşumuz olan birkaç ülkeyi de içeren tica-

ret ağına sahip bir şirketi var. Dolayısıyla Türkiye'de kalıp DORinsight ile daha büyük bir heyecanı Türkiye'de yaşamak benim için çok güzel bir fırsat oldu. Bu kadar yenilikçi bir yapıda daha önceden çalışmadığım için her gün yeni bir şey öğreniyorum, her gün ekibimle birlikte yepyeni projeler üzerinde çalışıyorum, ve dijital dünyanın hızı ile sonuç alıyorum. Gerçekten çok etkileyici...

Peki DORinsight nasıl bir araştırma şirketi ve siz nasıl bir ekipsiniz?

DORinsight olarak Türkiye'nin en büyük online paneli Napolyon.com'u da içinde bulunduran, şu anda orta ölçekli olan ve hızla büyüyen bir araştırma şirketiyiz. Standart araştırma türlerini standart yöntemlerle yapmayı değil, hem online hem de offline ve hibrid özel modellerimiz ile müşterilerimize hizmet vermeyi tercih ediyor, nasıl farklılaştığımızı onlara proje süreci ve sonuçlarında, hızımız ve kalitemizde ispatlıyoruz. O yüzden müşteri memnuniyetimiz çok yüksek. Ben kaptırıp araştırma modellerine ve teknik detaylara dalabilirim, sen onları yazma ama merak edenler bir mail atsınlar yeter, her türlü bilgilendirme ve yardım için hazırım.

Ekibime gelince: şirketimize yakışan kalibrede, dinamik bir ekibiz. İş hacmimizle orantılı olarak ekibimizi de büyütüyoruz. Keyifle çalıştığımız yüksek tempolu, yüksek entelektüel seviyeli ve de eğlenceli bir ortamımız var.

Çok çalıştığımız da oluyor, çok eğlendiğimiz de. Ben yüksek verimlilik için iyi vakit geçirerek mutlu ve huzurlu bir ortamda çalışmanın önemli olduğuna inanıyorum. Dolayısıyla DORinsight'ta da bunu sağlamak için elimden geleni yapıyorum.

Özlem'cim seninle gurur duyuyoruz. Başarılarının devamını diliyoruz ve çok kolaylıklar diliyorum.

Tankut Dinçaslan TAC'95

Serdar Dinçaslan TAC'93 "TAC'de anılar Bitmez!"

Merhaba , bizletter okuyucuları için 1993 TAC mezuniyetiniz sonrası eğitim ve iş hayatınız hakkında bizi bilgilendirebilir misiniz?

Tarsus Amerikan Kolejini 1993'te bitirip Boğaziçi Üniversitesi Mühendislik fakültesinde Kimya Mühendisliği okudum. Boğaziçi Üniversitesinde ki eğitimimi takiben ABD'de burslu olarak mühendisler için Management & Technology MBA programına gittim. İki senelik bir programdı o sırada Üniversitede ders ve araştırma asistanı olarak da çalıştım. Sonrasında ABD'deki halka açık en inovatif direkt bankacılık kurumlarında biri olan CapitalOne Bank ve sonrasında Encore Capital Group da farklı departmanlarda yöneticilik yaptım. 2011'de 15 sene sonra oğullarım kendi ülkelerinde ve akrabalarına yakın büyüsun istedigimiz için Türkiye'ye dönüş yaptık. Bir süre Oliver Wyman/Mercer Danışmanlık Firmasında banka ve finansal servis danışmanlığı sonra ILAB Holding Sigortam.Net CEOsu ve Hangikredi'de sorumlu yönetici olarak çalışma fırsatı buldum. Çok kısa bir süre önce de Aksigorta'da iş geliştirme ve pazarlama genel müdür yardımcısı görevini üstlendim.

TAC'de unutamadığınız bir anınızı aktarabilir misiniz ?

TAC de anılar bitmez. İki tanesini kısaca anlatayım. 1989 da basketbol takımı olarak Konya da bir eleme maçına gittik. 1992 mezunlarının orta 3

olduğu dönem, yenersek çeyrek finallere gideceğimiz bir maçtı. Ben ve üç takım arkadaşım o gün tribündeydi. Etrafımız Konya seyircisi ile doluydu. Bizim takım maçı çok iyi oynadı 20 küsur sayı farkla maçı aldık. Maçtan çıkışta takım olarak yürürken arkada 100 kadar Konya seyircisini bizi yuhalayıp koştuğu ve taş attığını gördük. Stad çıkışında 300-400 metre bir yol var o an bütün takım Gözlükule deki kondisyon antremanların ne kadar faydalı olduğunu gördük çok kısa bir süre sonra hepimiz taksilerde Adana'ya dönmeye hazırдық.

Başka bir anımda orta l'inci sınıfta iken, eğitime auditoriumda başlamıştık. O zamanlar şimdi kapalı spor salonu olan kısım futbol sahasıydı. Rahmetli Özdemir Sabancı'nın katkılarıyla oraya - ismi Centennial di galiba- bir bina yapılyordu. 2-3 ay auditoriumda orta l dersleri okudum. Ali Karamık hocamın ilk derslerinden biriydi ve yerde fen dersi için birisinin getirdiği bir makale vardı gözüm takılmış okuyormuşum. Ali Hocam beni kaldırdı, sordu numaran kaç diye 585 dedim. Hocam ise 'Ben ne anlatıyordum?' dedi. Tabiki bilmiyorum. 'Hemen otur, sıfır' dedi. Coğrafya ve Ali Hocam ile ilk tanışıklığımız böyle başladı.

TAC'de okurken ileriye dönük neler hayal ediyordunuz ?

Çok net hatırlayamıyorm ama SASA'da büyümekten olsa gerek hep üretimle alakalı bir yerde olurum diye düşünüyordum. Mühendislik okumamdaki mantık buydu. Sonra matematik ve analitik eğitimim bankacılık ve finasta bir kariyere dönüştü.

İş hayatınızda TAC 'li dostlarla dayanışmanız olabiliyor mu ?

ABD'de iken biraz daha zor oluyordu herkes farklı bir şehirdeydi. Senede bir ailece tatiller daha kolay buluşma noktası oluyordu. 15 sene sonra ABD'den dönünce ilk fikrini danışarak Türkiye'de karar vermeye çalıştığım da danıştığım kişiler TAC'liydi. Bir çok abi ve kardeşimden fikir aldım. Özellikle 1988 mezunu Özer Bener Abi ve 1990 mezunu Reha Hatipoğlu ile daha sık görüşüp fikir alabiliyorum. Ama Generali genel müdürü Mine Ayhan, şimdi emekli olan Yapı Kredi genel müdürü Giray Veli

oğlu ve Liberty Genel Müdürü Ragıp Yergin. Eminim unuttuğum bir çok kişiye olmuştur kusura bakmasınlar.

Dönem arkadaşlarınızla ne sıklıkta görüşebiliyorsunuz ?

2011'de döndüğümde şanslıydım,

bizden bir grup pazartesi günleri Arnavütköy'de maç yapıp sonrası nda akşam yemeğine gidiyordu. Bende 2011'den beri gidiyorum. Bizim dönem ufak bir dönemdi toplam 70 kişi. Şu an Türkiye'de 50-60 kişi arasındır. Pazartesi (AHL) Arnavutköy Halı Saha grubu (TAC'93) ağırlıklı ve senede bir hafta sonu yaptığımız organizasyonlar sayesinde her ay 12 kişiyi ve senede bir yaptığımız organizasyonlarda da 20-30 kişiyi bir arada görme fırsatı yakalıyorum.

SASA'da başlayan yaşam hikayenizden sizi etkileyen kesitler verebilir misiniz ?

Her sabah 18 daireli lojmandan 14-15 kişi Peugeot Minibüs le Tarsus'a gidiyorduk. Basket takımlarında SASA'dan her sınıftan bir komşu abim/ablam, kardeşim vardı. SASA

özel bir yerdi. Şimdilerde öğreniyorumki Adanalı arkadaşlarım bizi kıskanıyormuş hergün 30 dakika geç kalkıp 30 dakika eve vardığımız için.

Sizi öncesinde Sigortam.net CEO ve icra kurulu başkanı olarak tanıyanlar var , online ve telefon sigortacılığının Türkiye'deki geleceği hakkında neler söylemek istersiniz? Sigortam.net Kadir İnanır'ın keçi ile oynadığı ilginç bir reklam filmi ile gündeme geldi , bu reklam Sigortam.net'i nasıl etkiledi ?

Türkiye'de ve dünyada online kanallar ve müşterilerin direkt şirketlerden satın alması artan trendler. Bu bankacılıkta bankaların Akbank Direkt. En para, İgaranti tarzı farklı faaliyetlerinde gözüktüğü gibi finansal servisler, sigortacılık ve diğer alanlarda da büyüyecek. Sigortam.net rekla-

mı bizim o zamanki hedeflerimizi ve beklentilerimizi gerçekleştirdi. Şirket adına başarılı bir kampanya oldu.

Sigortam.net CEO'lüğunuz sırasında Pertevniyal Lisesi Spor Kulübü olmak üzere çeşitli sponsorluklarınız olmuştu, TAC Spor Kulübü'nde görev yapan arkadaşlara sponsor ihtiyaçları konusunda önerileriniz nelerdir?

Burada ILAB Holding kurucu Mustafa Say Bey bu sponsorluğun arkasındaydı. Kendisi basketbolu sevdiği ve oğulları da oynadığı için bu sponsorluğa sıcak bakmıştı. Burada TAC mezunu girişimci ve kendi şirketlerinin sahibi mezunlar artıkça TAC'nin de şansı artacaktır.

Yakın bir süre önce Aksigorta Pazarlama ve İş Geliştirmeden sorumlu Genel Müdür Yardımcılığı görevini üstlendiniz, yeni görevinizde başarılar dilerim, yeni göreviniz hakkında bizi bilgilendirebilir misiniz?

Aksigorta, Türkiye'deki en eski ve değerli markalardan biri. 2015'de 55. yılını kutlayacak. Yeni görevimde hem şirketin kurumsal iletişim ve marka iletişiminden hem pazarlama faaliyetlerinden hem de dijital dahil olmak

üzere farklı kanallarda nasıl farklı iş kurgularından sorumlu bir roldeyim. Burada tabiki herşeyin kalbi müşteri deneyimi sürecini yönetebilmekte bu da bizim için çok önemli.

Uzun bir süre Amerika'da yaşadınız, Türkiye'ye dönüşünüz sonrası geçen süreyi de dikkate aldığınızda, eğitim ve kariyer açısından mezun olacak ve yurt dışında eğitim ve kariyer yapmak isteyen arkadaşlarımıza ne gibi önerileriniz olur?

Yurtdışında bulunmak sonuçta farklı kültür ve deneyimleri görmeyi sağlıyor. Bugün Latin Amerika, Rusya ve Çin gibi ülkeler gelecekte Türkiye için önemini koruyacak yerler arasında. Çin konusunda orada yerleşmiş şirketi olan biri olarak bu gelişmeyi yakından sende gözlemliyorsundur. Gidecekleri ülkelerdeki en iyi eğitim kurumlarına gitmeye çalışsınlar. Sa-

dece orada okumak için gitmesinler. İkincisi de çalışmadan emek vermeden hiçbir şey olmuyor.

Önümüzdeki süreçte kariyer planlaması yapmak isteyen arkadaşlara hangi sektörleri önerirsiniz?

Siz keyif aldıktan ve hakkıyla yaptıktan sonra her sektör gençler için başarı getirebilir. Burada finans sektörü her zaman önemini koruyacak. GSM ve mobil gelecekte giderek önemi aratacak sektörlerden. Ama üretmeyen ülkeler kalıcı olamazlar o yüzden hakkıyla üretim yapan kurumlarda çalışmak her zaman değer yaratacaktır. Ayrıca artık girişimcilik ve dijital üzerinden kurulan şirketler gelecekte nasıl cep telefonu, GSM sektörleri yokken bugün gözde sektörler, dijital ve mobile dayalı işler de gelecekte aynı şekilde gözde olacak. Doktorluk dünya da gittikçe daha çok talepte olan bir meslek dalı, sağlık sektörü de gelecekte önemini koruyacak alanlardan birisi.

Kapatmadan bende sana bir soru sorayım. TAC de bir çok baba/oğul,abi/kardeş veya kuzenler birlikte okudu okumaya devam ediyor. Abi/kardeş ve SASA'da TAC'li olmak sende nasıl anılar bıraktı?

SASA'da doğup büyümüş olmak ve o dönemde SASA'da yaşayan büyüklerimizle TAC'de okuyabilmek çok kıymetli bir değerdi. Bizim ilkokulda olduğumuz dönem sizlerin TAC üniforması ile okul sonrası SASA'ya gelişinizi bekler, bu okulu kazanıp okuyabilmenin hayallerini kurar ve o azimle derslerimize çalışırdık. TAC'de okuyan öz abimin olması, okulda ve evde rol modeli olarak alabileceğim, danışabileceğim, TAC saygı ve sevgisini içselleştirebileceğim önemli bir değerdi benim için.

Güzel söyleşi için teşekkür ederim.

Silikon Vadisinde Bir TAC'li: M. Türker Oğuz TAC'91

Mehmet Ökem TAC '91

Merhaba Türker, TAC'den ayrıldığın 1987 yılına kadar aşağı yukarı hayatında neler olduğunu biliyoruz. Mezuniyet sonrasında kısaca bahsedebilir misin? Üniversite, iş hayatı, neler yapıyorsun vs.

1988'de TAC'den (yatılılık kaldırılınca) Ankara Fen Lisesi'ne geçtim. TAC'de kalırsam mavradan üniversiteyi kazanamam diye. Keşke de kalsaymışım. Ama Fen Lisesi'nde zorlu bir çalışma döneminden sonra Boğaziçi Üniversitesi İnşaat Mühendisliği'ne girdim. Fen Lisesi yıllarında okuldaki yemekler çok kötü olduğu için Ankara'dan kebapçıdan dürüm getirip satardık. TAC'den öğrendiğimiz t-shirt, çıkartma gibi ürünleri de Fen Lisesi'ne taşıdık. Boğaziçi'nde iken girişimcilik devam

etti, önce turizm sektöründe tur yapıp zarar ettik. Sonra da kuzenimin bayiliği üzerinden HP ürünlerini arkadaşlara cüzi karla sattık. Şimdi dönüp baktığımda o bayiliği keşke büyütseydim diye düşünüyorum. Bilgisayarın yeni yeni mainstream olduğu yıllardı çünkü, 1990'lı yıllar. Mezuniyetten sonra inşaat sektörünü sevmeme rağmen düşünmedim çünkü çok kapital gerektiren bir sektördü iş yapabilmek için. Koçbank'ın bilgi işlem bölümünde kısa bir süre çalıştım, sonra 1996'da Georgia State Üniversitesi'ne MBA yapmak için Atlanta'ya geldim. Olimpiyatlardan hemen sonraydı ve olimpiyat köyünü yurt yapmışlardı, oraya yerleştik. 1998'de mezun oldum ve iş aramaya başladım. Yeşil kartım olmadığı için aldığım birçok iş teklifleri geri alındı, Coca Cola, Arthur Andersen, vs. Nihayet Atlanta'da Radiant Systems diye POS cihazı yapan bir firmaya girdim. Biz analist diye işe alınıp Amerika'nın ücra mahallelerindeki Burger King'lere POS takmaya gönderildik. Türkiye'deki TAC,

Fen Lisesi, Boğaziçi'nin Amerika'da hiç önemi yoktu maalesef. O yüzden Amerika'ya gelmek isteyen genç kardeşlerime mutlaka Harvard, Princeton gibi bir Ivy League okula girmeye çalışmalarını tavsiye ederim. Daha sonra danışmanlık alanına geçtim ve 3 sene kadar o sektörde çalıştım. 2001 krizinde layoff oldum. 2002'de Austin'de bir startup'a girdim, 2003'de de oradan layoff oldum.

Big Para'da çıkan habere konu başarın ve yaptığın iş hakkında bilgi alabilir miyiz?

2003'de Austin'de kendi firmamı kurdum ve Dell ile bayi anlaşması yapıp yeni çıkan LCD monitörlerin satışına başladık. 2003 sonuna kadar Dell'den daha fazla monitör sattık. Bunun üzerine Dell firması 2003 Aralık ayında bayiliğimizi "biz niye daha çok satmayalım" diye tek taraflı iptal etti, back to square one. Ondan sonra da Microsoft'un açtığı eğitim sektörü bayilik programına başvurduk ve meşekkatli bir dönemden sonra ka-

bul edildik. Ondan sonraki 7-8

yıl içinde Microsoft, HP, Adobe ve yüze yakın firmanın bayiliğini alıp ürünlerini okul, müze, kütüphane gibi eğitim sektörü kurumlarına sattık. Microsoft'un en büyük bayilerinden biri olduk. Oradaki tasarruflarımızı yine startup'lara ve yeni fikirlere yatırım yaptık. Bu firmamız daha sonra satın alındı. Ben de 2011 yılında Silikon Vadisine taşındım. Önce melek yatırımcı olarak startup'ları değerlendirdim. Daha sonra venture capital alanında bir boşluk olduğunu fark ettim. Silikon Vadisi egoların ve zekanın en üst seviyede olduğu bir yer. Bir nevi Fen Lisesi 2.0. Her-

kes ben daha iyi bilirim edası ile, çok zeki olmalarına rağmen, matematik kullanmadan yatırım kararları veren venture capital firmaları kurmuş. Biz de diğer hedge fund'lardaki gibi matematik ve finans modellerine dayanan bir firma kurmaya karar verdik ve bu şekilde Palo Alto Venture Science ortaya çıktı. Kurduğumuz modellerle yatırım yaptığımız ilk firmayı 18 ayda Google satın alınca bir proof yapmış olduk. Şu anda da firmamızın ilk büyük fonunu oluşturma dönemindeyiz. Bu fon ile oluşan yatırım aracımız yine teknoloji ve biyoteknoloji alanındaki startup'lara yatırım yapacak.

Son olarak, geleceğin mezunları TAC öğrencilerine ve genç mezun kardeşlerimize söylemek istediğin şeyler, tavsiyelerin varsa alabilir miyiz?

TAC'li kardeşlerime tavsiyem önce mavranın ne olduğunu unutmamaları. İşler ne kadar zorlaşırsa zorlaşırsın, insanın kendisini iyi hissetmesi lazım. Bir de herkes girişimci olmak zorunda değil. Moda diye seçim yapmamaları, gerçekten sevdikleri işe girmeleri. Ama ayaklarını gazdan, gözlerini toptan hiç ayırmamaları. Bir problemle karşılaşıncı veya bir karar noktasında kendilerini ileriye taşıyacak çözüm ne ise onu yapmaları. Eğer bir konuyu merak ediyorsa onunla ilgili mutlaka en az iki kitap okumaları. Bir kütüphane oluşturmaya başlamaları. Bill Gates gibi insanların en büyük varlıkları kütüphaneleri. Da Vinci'nin el yazması kitabı Bill Gates'in kütüphanesinde mesela. Bir de dünyanın neresine giderseniz gidin insanların endişeleri, korkuları ve istekleri hep aynıdır o yüzden kendinizi hiç bir zaman ikinci sınıf vatandaş hissetmeyin ve öyle davranmayın. İş yapacaksanız eşinizle birlikte yapmayın. Bir de şans faktörü var, o da en çok çalışan, en iyi hazırlanan kim ise ona gider. Hepinize bol şans ve bol kısmet diliyorum.

Mezun Çocuklarımızın Başarıları

Öykü Irmakkesen

Geneva, 10 October 2014: The Foundation Prix Henry Dunant (the Foundation), in partnership with the Geneva Academy of International Humanitarian and Human Rights Law (the Academy), has awarded the Henry Dunant Research Prize 2014 to Ms. Öykü Irmakkesen, for her LL.M. paper entitled « The notion of Armed Attack under the UN Charter and the Notion of International Armed Conflict – Interrelated or Distinct? ».

The Jury selected Ms. Irmakkesen's thesis « The Notion of Armed Conflict under the UN Charter and the Notion of International Armed Conflict - Interrelated or Distinct? » for the Henry Dunant Prize Research 2014. It noted that this thesis deals with a central problem for the application of international humanitarian law : the very notion of armed conflict. The author shows an impressive command not only of humanitarian law, but also of the laws of aggression and the responsibility of the state. The memoire is well structured, very well argued, and the Jury was impressed, in the very spirit of Henry Dunant, by the care Ms. Irmakkesen brought to transmit didactically and in an easily accessible manner the knowledge she acquired during her studies and the preparati-on of her thesis.

Biography

Öykü Irmakkesen obtained her LL.B. degree from Galatasaray University in 2013. Motivated by the situation in Turkey, Ms. Irmakkesen came to Geneva to pursue the LL.M. program of the Geneva Academy of

International Humanitarian Law and Human Rights and graduated in 2014. She

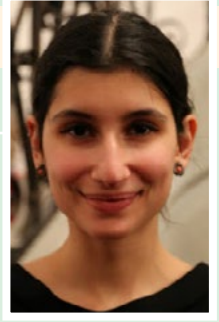
now works for the Association for Solidarity with Asylum Seekers and Migrants (ASAM) (Turkey) as an assistant program coordinator.

Summary of the Thesis

The paper, entitled “The Notion of Armed Attack under the UN Charter and the Notion of International Armed Conflict – Interrelated or Distinct?”, tries to put together the doctrinal discussions regarding the definitions of both terms and to draw a relationship between the two.

It starts with comparing jus ad bellum and jus in bello systems. In a first part, it defines armed attack by comparing the notion with two very related concepts; aggression and use of force. In the second part, the notion of international armed conflict is defined and the focused aspect is the beginning of application of International Humanitarian Law. The third part finally compares the two main notions, armed attack and triggering act of an international armed conflict. In order to do so, it decomposes them to their elements of nature, intensity, origin, target, intent and legality.

Briefly, it's an attempt to build a bridge between jus ad bellum and jus in bello, which may sound purely theoretical in the first glance but which may have direct consequences for the persons affected by the said acts.

Bir Olmadan, Biz Olmak

Elinizdeki kitap, ülkemiz toplumsal mücadele tarihinde bundan böyle bir milat sayılabilecek Gezi Direnişi 'ne katılan farklı grupların bu direnişe neden omuz verdiklerinin, direnişçilerin isyan boyunca neler hissettiklerinin, yaşadıkları güzel ve hüznü anların ve aynı zamanda maruz kalınan ya da tanık olunan polis şiddetinin ve vahşi uygulamaların hikâyesini anlatıyor.

Direnişte yer alan grupların motivasyonlarını anlamanın yanı

sıra her grubun diğer grup veya grupları nasıl gördüğünü ve isyan sürecinde birbirlerini nasıl algıladıklarını öğrenmemize yardımcı olan bu çalışma, bambaşka hayatların verdiği bambaşka cevaplara ayna tutarak ufukumuzu da, dünyamızı da genişletiyor ve zenginleştiriyor. Farklı çevre ve grupların gelecekle ilgili beklentilerini ve onların bu protestoları Türkiye için bir dönüm noktası olarak görüp görmediğini okura aktarmak kitabın amaçları arasında... Gezi Direnişi'nin gelecekte olabilecek

yeni direnişlere de ışık tutacağı düşüncesi de bir leitmotif olarak satırlar arasından süzülüp karşımıza çıkıyor. Alevilerden Anti-kapitalist Müslümanlara, Devrimci Müslümanlardan Feminist Kadınlara, Kemalistlerden Kürtlere, LGBTİ'lerden Ülkücülere, sosyalist partilerden sendikalara, Taksim Dayanışması'ndan Çarşı'ya büyük bir çeşitliliğin damgasını vurduğu direnişin birinci elden hikâyesi...

Özlem Uluğ TAC'98

CHP Ekonomi Politikalarından Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı"

Prof. Dr. İskender Sayek'in (TAC'63)'in kızı Selin Sayek Böke Türkiye'de önemli bir göreve seçilmiştir.

Sevgili Selin'i büyük bir heyecanla, gururla, sevgiyle yürekten kutluyoruz Çıktığı her yolda başarılarla yürüyen

Selin'in adım attığı bu yolu da başarılarla süsleyeceğine eminiz.

Bu arada, Türkiye Tabipler birliği başkanı iken kaybettiğimiz Prof. Dr. Füsün Sayek'i sevgiyle anıyor ve aramızda olsaydı ne kadar gurur duya-

cağını tahmin edebiliyoruz. Sevgili İskender, sen de ne kadar gururlansan azdır; seni de kutluyor ve yanaklarından öpüyoruz.

**Meric - Mehmet Artun
TAC'63**

BURADA BAŞLADIK KAZANMAYA

SEV Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Emre Akkuş (TAC '76) un TAC'nin 2014-2015 eğitim yılı açılış konuşmasıdır.

Sevgili TAC'li Kardeşlerim,

Az önce gerçekleştirdiğiniz okul açılış seromonisindeki davranışlarınız eski bir mezun abiniz olarak beni çok duygulandırdı, gözyaşlarımı zor tuttum.

Son sınıfların alana girerken diğer sınıfların onları ayakta karşılaması, onlara çığlıklarla tezahüratlarla gösterdikleri coşku, TAC'li olmanın olmazsa olmazı SEVGİ ve SAYGIYI en

anlayacağı bir duygudur.

Değerli arkadaşlarım ve özellikle bu okulun kapısından bugün ilk kez giren bazı hazırlık sınıfı öğrencileri kardeşlerim, sizler çok şanslısınız. Biliniz ki bu okulun kapısından ilk girdiğiniz andan itibaren hayata bir adım önde başlıyorsunuz. Benim de aralarında olduğum TAC'76 mezunlarının mezuniyetimizin 30. yılında okul girişine astığımız bir levha afiş

güzel ifade eden davranıştı. Dahası diğer sınıfların son sınıfların alandaki coşku, slogan ve danslarına aynı duygularla hatta yerlerinden fırlayıp onlarla birlikte katılmalarının güzelliği ve anlamı ancak TAC'li birinin

maya, hayatta karşımıza çıkabilecek zorluklarla nasıl baş edeceğimizi öğrenmeye. En az öğretimi kadar hatta daha çok eğitiminin bize kattıklarıyla gerçek hayatın içine girdiğimizde özgüvenimizi hep en üst düzeylerde tutarak, hep farklı, hep her alanda başarı odaklı, ama bir o kadar da yaşamın güzelliklerini, sanatın, kültürün, sporun, genel kültürün kısaca sosyal olmanın kişilik gelişimimize kattıklarını hissettik ve bu değerlerle kazanmaya devam ettik. Unutmayalım TAC sizi sadece üniversiteye hazırlamıyor. TAC sizi gerçek hayata hazırlıyor ki hayattaki başarıyı asıl getiren de budur. Bu gerçeği bir sonraki aşamada üniversiteye gittiğinizde, kendinizi diğer okullardan gelenlerle, iş ve toplumsal hayatınızda da diğer insanlarla kıyasladığınızda daha da iyi anlayacaksınız. Dahası çevrenizdeki insanlar da bu farkı çok çabuk görüp sizin farklılığınızı algılayacaklar. İşte o ortamlarda da KAZANMAYA devam ettiğinizi göreceksiniz. Bunun gerçekleşmesi için yapmanız gereken şey, bu okulda geçireceğiniz her dakikayı verimli kullanmanız, kendinizi geliştirme yolunda bu okulun başka okullarda olmayan tüm imkanlarını en iyi şekilde kullanmanızdır. Mükemmel bir kütüphaneniz, spor alanlarınız, sosyal kulüpleriniz ve çok kültürlü bir sosyal ortamınız var. Türk hocalarınızdan olduğu kadar yabancı hocalarınızdan da gerek

bilgilerini, gerek kültürlerini, mentalitelerini birebir yaşayarak öğrenme şansına sahipsiniz. Hocalarınız dersler de öğretmenleriniz, ders dışında gereğinde arkadaşlarınız, dostlarınız hatta sırdaşlarınız olacaktır. Unutmayın sizlerin onlardan öğreneceği kadar sizler de onlara Türk olmanın Türkiye Cumhuriyetinde yaşamın ne olduğunu, değer yargılarımızı, kültürümüzü, Atatürk Türkiye'sinin hedeflerini, çağdaş uygarlık anlayışını yansıtarak ülkemizin birer elçisi gibi olacaksınız. İngilizceyi iyi öğrenmelisiniz. Artık herkes İngilizceyi derdini anlatacak kadar bilir hale geldi. Sizin İngilizcenizin farklılığı olmalı. Sizler İngilizceyi, argosuyla, pratiğiyle, aksanıyla en iyi derecede bilmeli ama aynı zamanda da akademik İngi-

lizceyi öğrenip yaşamınızda kullanmanızla TAC'li olmanın farkını yaratmalısınız.

Ben bugünkü kariyerimi, yaşantımı, hayallerimi, umutlarımı kısaca sahip olduğum her şeyi TAC ye borçluyum. Benim gibi bu okuldan mezun olan binlerce TAC'li hayat-taki başarılarımızda TAC'nin yerini her algıladığımızda okulumuza olan inancımız, bağlılığımız, ve sevgimizin her geçen gün katlanarak arttığını gördük.

TAC'nin bize verdiği ve kazanmamızda çok önemli yeri olan başka çok önemli bir güç de birbirimize yaşamımız boyunca süren bağlılığımızdır. Bulduğum ortamlarda ve çevrelere de Tarsus Amerikan Koleji mezunuyum dediğimde insanlar imrenerek hatta kıskanarak "Sizler birbirinize çok bağlısınız birbirinizi çok tutarsınız" diyorlar. Bu çok az okulda görülebilen bir aidiyet duygusundan kaynaklanır. Bizler bu okulun duvarları arasında büyüdük, çocukluğumuzu, ergenliğimizi, ilk gençliğimizi bu duvarlar arasında ve hep birlikte yaşadık. Bizim ilişkilerimiz çıkara, maddi manevi çıkarımlara dayanmaz. Biz okulumuzun geleneklerinden gelen ve hep de böyle devam edecek olan SEVGİMİZ ve SAYGIMIZ la bu birliği ve dayanışmayı sağlarız. Aradan uzun

yıllar geçtikten sonra bile birbirimize okul yıllarımızdaki isimlerimizle, lakaplarımızla hitap eder, aynı şakaları yüzlerce kez yaptığımız halde bir sonrakinde sanki ilk kez oluyor gibi eğleniriz. Bu rahatlığı gerçek hayatınızda sadece TAC'li

kardeşlerinizle yapabilirsiniz. Çünkü bilirsiniz ki bu, okulumuzun yüzyılı aşan geleneksel yapısının yansıması ve kültürüdür ve o yılların temiz ve gerçek arkadaşlık güveniyle yapılır. Üstelik büyüklerimiz hiçbir zaman saygıda kusur etmeyeceğimiz ağabeylerimiz ablalarımız, küçüklerimiz de her zaman sevgimizi, kollamamızı esirgemeyeceğimiz kardeşlerimiz olduklarının bilinciyle davranırız.

Değerli Kardeşlerim, Sizlerin bugünkü coşkunuz, aranızdan ebediyete göçen arkadaşınızı hatırlamanız, buraya astığınız Nazım Hikmet'in "Yaşamak bir orman gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine" dizeleri TAC ruhunu nasıl benimsediğinizin somut bir göstergesidir. Bu duyarlılığınız nedeniyle hepinizin önünde saygı, sevgi ve takdirlerimle eğiliyorum.

Ve siz öğrenci velilerimiz, çocuklarınızı okullarımıza maddi manevi büyük fedakarlıklarla gönderiyorsunuz. Ama içiniz rahat olsun, bunun karşılığını fazlasıyla alacağınızı göreceksiniz. Bu okula yeni başlayan kardeşlerimizin velileri, çocuğunuzdaki gelişmeyi olumlu değişimleri çok kısa sürede fark edeceksiniz, gurur duyacaksınız ve hayattaki en değerli varlıklarınız olan evlatlarınıza yaptığınız bu yatırım, onların yaşamlarında da " Burada başladık kazanmaya" mottosuyla gerçekleşecektir.

Tarsus Amerikan Koleji, öğrencilerini, sorgulayan, analiz ve sentez yeteneğini geliştiren, dogmalarla değil bilimsel temeller üzerine dayandırılmış

eğitim anlayışı ile eğiten, gerçek ha-

yata hazırlayan, özgüven aşılayan, insani değerleri her zaman göz önünde tutan, çağdaş uygarlığın gereklerini aşılayan ve kendine, çevresine, ülke-

sine, dünyaya liderlik yapacak, girişimci, araştırmacı, öğretici ruhunu hep taze ve aktif tutacak şekilde eğitim veren bir kurumdur. Bu kurumu varlığıyla gelenekleriyle yaşatma gayretlerini en üst düzeyde tutan Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) bu amaçların gerçekleştirilmesinde dün olduğu gibi bugün ve yarın da gereken desteği her şekilde vermeye devam edecektir. Dilerim bugün SEV yönetim kurulu başkan yardımcısı olarak üstlendiğim ve okulumda hiç bitmeyecek vefa borcunun küçük bir kısmını tamamen gönüllülük anlayışıyla ödemeye çalıştığım bu konumunda ve bu kürsüde, yarınlarda sizler de aynı duygularla bu yüce kurumu yaşatmak, geliştirmek, en üst düzeye ulaşmasını sağlamak için bulunursunuz ve bulunacaksınız.

Hepinizin Bombalaki ruhunuza gerek okul hayatı gerekse ömür boyu canlı tutacağınız inancıyla, yeni eğitim öğretim yılını en üst düzeyde başarılarla dolu geçirmenizi diliyorum, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

TAC Okul Aile Birliği seçimleri yapıldı.

Erdoğan Kaynak
TAC'63

Okul Aile Birliği yönetim kurulu seçiminde oylama sonuçları:

Peren Hanım	: 23 oy
Nilüfer Hanım	: 20 oy
Pınar Hanım	: 17 oy
Turgay Bey	: 14 oy
Halis Bey	: 14 oy
Lebibe Hanım	: 13 oy
İdil Hanım	: 12 oy
Şebnem Hanım	: 11 oy
Gülser Hanım	: 11 oy

Mezunlarımızın TAC'15 Dönemi ile Buluşması

Erdoğan Kaynak
TAC'63

Okulumuzun Genel Müdürü Andy Leathwood'un isteği ve derneğimizin çağrısı üzerine 15 Eylül Pazartesi günü, gelebilen mezunlarımız ve TAC'15 dönem öğrencileri Unity binasının U-15 sınıfında biraraya geldi. Sınıf, tüm son sınıf öğrencilerini ve mezun abilerini alamayacağı düşünülmüş olmalı ki toplantı iki bölümde düzenlendi.

Toplantı salonu katılanların birbirini görebilecekleri şekilde düzenlenmişti. Okul yöneticileri Andy Leathwood, Günseli Yüksel (TAC'87) ve mali-idari işler müdürü Mustafa Özünlü (TA'82), Akar Burduloğlu (TAC'63), Erdoğan Kaynak (TAC'63), Aydın İzgialp (TAC'77), dernek başkanımız Ali Cerrahoğlu (TAC'78), Erdem Gök (TAC'83) ve ilk grup son sınıf öğrencileriyle birlikte salona girildi. Mezun abileri, kardeşlerinin arasına homojen olarak oturdular.

Herkes yerini alınca okul genel müdürü Andy Leathwood hoş geldiniz konuşmasıyla bu buluşmanın amacını vurguladı. Sınıflar arası dayanışmanın ve yardımlaşmanın akademik atmosferi etkileyeceğini, okulumuzda öğrencilerin-öğretmenlerin-idarecilerin karşılıklı saygı ve sevgi içinde davranmalarının TAC'deki yaşamı mutlu kılacağını söyleyerek sözü TAC Mezunlar Derneği başkanı Dr. Ali Cerrahoğlu'na ve öğrenci birliği başkanına verdi. Mezun abileri kendilerini kısa kısa tanıtma konuşması yap-

tılar. Sonrasında dernek başkanımız Dr. Ali Cerrahoğlu, Mr. Leathwood'a mezunlarla TAC'15 dönemini buluşturduğu için teşekkür ederek, mezunlar olarak istendiğinde yardıma

her zaman hazır olduklarını söyledi. Öğrenci Birliği başkanı Yarkın mezun abilerine hoşgeldiniz diyerek memnuniyetini ve teşekkürlerini ilettiler. Söz alan Aydın İzgialp, Erdem Gök, Mustafa Özünlü, Akar Burduloğlu ve Erdoğan Kaynak öğrenci kardeşlerine yeni ders döneminde ve üniversite hazırlık çalışmalarında başarılar dileyerek, okulda kardeşlik atmosferinin, öğrenciler arası dayanışmanın önemini kendi öğrenciliklerinden örnekler vererek vurguladılar. Bu noktada son sınıf abi-ablaları olarak TAC'15 döneminin büyük sorumluluk taşıdığı hatırlatıldı. İlk grup öğrenciler vedalaşarak, salonu terk ettiler. Arkasından ikinci grup öğrencilerle benzer sohbet sonrasında, hep birlikte okul bahçesine çıkıldı ve dostça sohbete orada devam edildi.

Teneffüs saatinde 10.sınıf öğrencilerinin son sınıf abi-ablalarına baklava ikram ettikleri görüldü.

*TAC'de hayat bıraktığımız gibi...
Sahne aynı.
Değişen sadece oyuncular...*

Akar Burduroğlu'nun (TAC'63) güvercin sevgisi

Akar Burduroğlu yıllardır evinin bahçesinde güvercinler besliyor. Onlarla oyalanıyor.

Güzel bir hobi.

Tam emekli işi.

Öncelikle "gerdan kıran" cins güvercinlerine güzel bir yuva hazırlar.

Ve kedilerden korunsunlar diye yuvarlak bir demir sütun üzerine yerleştirilir.

Demir sütunun iki metre kadar yüksekliğine de yemlerini yiyebilecekleri bir platform oturtulur.

Hemen yanına banyolarını yapsınlar diye tuğlalar üzerine konan genişçe bir bakır leğen.

Zeytin ağacının altındaki masa başına geçip, gerdan kıranların yemlenişlerini, banyo yapışlarını seyretmek öyle bir atmosfer ki yaşanması gerek. Çimlerde gerdan

kıra kıra dolaşmaları, arada bir havalandırıp, tekrar çimlere konmaları müthiş. Doğa ile bütünleşmek, doğanın

tam ortasında bayan Jo Ann'in ikram ettiği çayları yudumlamak. Büyük bir keyif...

TAC 3. BAHAR YAŞAM MERKEZİ

Kemal Tarım TAC'74

Fikir; öğrencilerimize, genç mezunlarımıza burslar ve diğer desteklerle yardımcı oluyoruz da, 3. Baharına doğru yola çıkan mezunlarımıza neler yapıyoruz noktasında doğdu. Mezunlarımıza bu bahar çağlarında huzurlu, sağlıklı bir yaşam sürdürbilmeleri amacıyla daha önce de değişik çalışmalar yapıldı ama somut bir proje hayata geçirilemedi. Böyle bir projeden ne bekliyoruz? Mezunlarımızın destek ve hizmet beklentilerini, sizlerin katılımıyla, net bir şekilde tanımlamamız gerekiyor. Benim aklıma gelenler:

SAĞLIK HİZMETLERİ: Mezunlarımıza koruyucu hekimlik hizmetleri; sağlık sorunlarında, anlaşmalı , mezunların olduğu hastane veya tıp merkezlerine yönlendirme; yoğun kullanılan fizik tedavi gibi birimleri kendi bünyesinde bulundurma; fitness center;

KONAKLAMA HİZMETLERİ: Hayatının 3. Baharında, çocuklarına yük olmak istemeyen, TAC havasının eksik olmadığı, TAC'li diğer kardeşlerle birlikte , sosyal bir ortamda yaşamak isteyen mezunlarımıza konaklama hizmeti sağlamak.

SOSYAL HİZMETLER: Düzenlenecek etkinliklerle, mezunlarımıza, baharın tadını çıkarmalarını sağlamak. Eminim sizlerin aklına bunlardan daha fazlası geliyordur. Lütfen paylaşın ve projeyi tanımlamamıza yardımcı olun. Ayrıca bu projede fiilen çalışmak isteyenlere de kapımız açık. Ne dersiniz? Yürüyelim mi? TUĞLA gibi bir büyük projemiz de

“3. BAHAR YAŞAM MERKEZİ” olur diye umut ediyorum.

Konu ile ilgili gelen sorulara, düşüncelerimiz çerçevesinde, açıklamalar: 1-“3.BAHAR YAŞAM MERKEZİ” bakımevi, düşkünler yurdu, huzurevi, hastane değildir. Adı üstünde; yaşayan, enerjisini, yaşam sevincini, heyecanını yitirmemiş insanların hayat vereceği, hayat bulacağı bir mekan olacaktır.

2-Merkez, maddi gücü olanların, masraflarını karşılayacak düzeyde bir ücret ödeyeceği; maddi gücü olmayanların ise, Dernek olanakları el verdiğince, ücretsiz olarak yararlanabileceği bir düzen içinde hizmet verecektir.

3-Merkez, orada yaşayanların dışında, diğer TAC mezun ve dostlarına da açık olacaktır. Merkezin vereceği hizmetlerden, sosyal tesislerinden yararlanabileceklerdir.

4-Merkezde bir doktor sürekli bulunacak. Acil sorunlarda müdahale edecek, gerektiğinde en yakın hastane, tıp merkezine naklini sağlayacak. Merkez sakinlerine koruyucu hekimlik hizmeti verecektir.

5-Merkezde evler kabaca 60mt kare civarında olacak ve hane halkı 1 ya da eşli 2 kişiden oluşacaktır. Çocuklar ve misafirler, evlerde konaklama yapamayacaklardır.

6-Merkezde düşünülen bazı sosyal tesisler: Yüzme havuzu, basket sahası, yürüyüş parkuru, oyun salonu (tavla ve kağıt oyunları)....vb.

7- Merkezde Dernek faaliyetlerinin de yürütüleceği bir birim olacak.

TAC Sevgisiyle,

Emine Fulsen Halil
TAC '92

Genç İK Uzmanı

Murat Ergene TAC'86

TAC Mezunlar Derneği Kariyer Merkezi çalışmaları kapsamında Murat Ergene TAC 86 öncülüğünde sürüdülecek olan Mentorluk Projesi ile ilgili Murat Abi ile sizler için sohbet ettik. Mentorluk Projesi hakkında bizlere detaylı bilgiler verdi.

Murat Abi Mentorluk Projesi nedir?

Mentorluk projesi kariyerinin başında olan (çoğunlukla ilk 3-5 yıl) ve kariyeri ile ilgili önemli bir değişiklik arefesinde olan mezunlarımıza deneyim sahibi abi ve ablalar kanalıyla rehberlik etmektir.

Yani bizlerin aşına olduğu Abilik/Abalılık durumu...

Hemen hepimizin geçmişimizde başımız sıkıştığında kapısını çaldığımız, akıl danıştığımız bir "yol gösterici"miz vardır.

Bizlerle deneyimlerini ve birikimlerini paylaşacak, bizimle aynı yollardan geçmiş yol göstericilere her zaman ihtiyaç duyabiliyoruz.

İşte Mentor bu noktada devreye giriyor.

Peki kimler Mentor olabilir?

Mentorlar profesyonel iş yaşamında edindiği çok değerli bilgi birikimi ve deneyimini, birebir öğrenim ilişkisiyle, mentee'lere aktaracak olan mezunlarımız. Mentorların tercihen iş hayatında minimum 15 yılı tamamlamış olması, birden fazla, farklı sektör ve farklı fonksiyonlarda deneyimine sahip olması, tercihen büyük ya da orta ölçekli şirketlerde Genel Yönetim,

Üst Düzey Yöneticilik tecrübesi ya da Girişimci olması gerekmektedir.

Mentorların bu çalışmaya ne kadar vakit ayırmaları gerekiyor?

Mentor ve Mentee görüşmeleri 6 ay süresince birebir olarak ayda toplam 3-4 saat olacak şekilde (yarısı yüz yüze yarısı skype/tel vb...) organize ediliyor. Her bir mentor bir yada birden fazla mentee ile çalışabilecek.

Bir Mentor'dan beklenen nedir? Rol tanımı yapabilir misiniz?

Öncelikle Mentee'sine her zaman yanında olduğunu/ olmaya çalışacağını hissettirmeli, kariyer hikayesini dinlemeli, kariyer yolculuğunda rehberlik ederek birlikte Mentee'nin ilgilendiği sektör ve iş alanlarını araştırmalı, Mentee'nin kendini keşfetmesine yardımcı olmalı. Mentee'nin sormayı akıl etmediği soruları da kendine sormasını sağlamalı tabi bu sırada cevapları hazırlamamalı, cevapları nerede ve nasıl bulabileceğinin sinyalini vermeli.

Mentee'ye kendisinin yaşadığı olumsuz, olumsuz deneyimleri aktararak onun bunlardan kendine ders çıkarmasını sağlamalı.

Mutlaka kendi arkadaş/ tanıdık çevresinden farklı mesleklerdeki kişilerle Mentee'sini tanıstırarak meslek kararının netleşmesine yardım etmeli.

Mentor-Mentee eşleşmeleri nasıl yapılacaktır?

Kariyer Merkezi, gelen başvuruları değerlendirip taleplere göre analiz yapacak. Kriterler ise lokasyon, talep edilen deneyim alanı vb. Ardından da ilgili taraflarla mutabık kalınacak.

Bu çalışmanın Mentee'ye faydalarından kısaca bahseder misiniz lütfen? Nasıl bir değişim gözleniyor?

En başta özgüvenlerinde artış oluyor. Karar verme yetkinliklerinde ve kendilerini daha iyi ifade etme gibi olumlu gelişim gözleniyor.

Projeye dahil olmak için ne yapmak gerekiyor?

Mentor veya mentee olmak için başvurular başladı, projeye katılmak için mezunlarımızın www.tac-alumni.org sayfamızdan başvuru formu doldurmaları gerekmektedir.

Mezunlarımız, Mentorluk başvuru formuna <http://www.tac-alumni.org/haber-detay/1171> linkinden, Mentee'lik başvuru formuna ise <http://www.tac-alumni.org/haber-detay/1172> linkinden ulaşabilirler.

Bu çalışmanın kendi camiamıza faydaları nedir?

Mezunlar arası bağı güçlendirmekle birlikte TAC kültürünü geliştirmek, TAC iletişim ağını daha etkin kılabilmek (Networking), farklı nesillerin birbirlerini tanıması, TAC camiasına katkıda bulunmak diye söyleyebilirim.

İK Duayeni: Cemal Oğuzberk (TAC'61) ile Kısa Bir Söyleşi

M.E.: Siz Türkiye'de İnsan Kaynakları alanında ilk İK direktörünüz... Sektörün duayenlerindenisiniz. Bize siz kendinizden bahseder misiniz? Neden İnsan Kaynaklarını seçtiniz?

C.O.: Tarsus Amerikan Kolejini 1960da bitirdikten sonra İstanbul Edebiyat Fakültesine girdim. Psikoloji, Pedagoji, sertifikalarını alarak Sosyal Antropoloji bölümünden mezun oldum. Askerlik görevimi bitirdikten sonra Unilever şirketinin İnsan Kaynakları Şubesinde Manager Trainee Programına katıldım. 10 yıl çalıştıktan sonra İnsan Kaynakları Direktörü olarak terfi ettim ve Müdürler Kuruluna girdim.

Stratejik İnsan Kaynaklarından sorumlu olarak 11 yıl çalıştıktan sonra Unilever Şirketler Grubunun İnsan Kaynaklarından sorumlu olarak çalıştım. Görevlerim İnsan gücü planlaması, Organizasyonel Gelişim, Yönetici Gelişim, Değişim Yönetimi, İşe alma, Eğitim, Ücretlendirme ve Endüstriyel ilişkileri kapsayacak şekilde 20 yıl daha çalıştım. Unilever'de 30 yıla yakın çalıştıktan sonra emekli oldum.

Emekli olduktan sonra İzmir'de Yaşar Holding'de 18 ay İnsan Kaynaklarının yeniden yapılanması ile ilgili olarak çalıştım. Ekim 2000 yılında Koç Şirketler Grubunda iki buçuk yıl İK yeniden yapılanma ile ilgili olarak çalıştım. Eylül 2003 ile Kasım 2004 arasında Finansbank yeniden yapı-

lanması ile ilgili olarak çalıştım. Ekim 2004 Haziran 2005 yılları arasında İnsan Kaynakları sisteminin Evyap Şirketinde yerleştirilmesine aktif katkıda bulundum. Mayıs 2006 ila Mart 2007 tarihleri arasında Türk Telekom Şirketinin Yürütme Kurulunun İnsan Kaynakları Baş Danışmanı olarak çalıştım. 2007 den bu güne kadar yeniden yapılanma ve kurumsallık ile ilgili danışmanlık yapmaktayım.

İnsan Kaynaklarını neden seçtim? Yönetici, kaynak yöneten kimsedir. Kaynak dendiği zaman akla insan, para, makine gelir. Bunların başında da İnsan gelir, İnsanla ilgilenmek benim küçüklükten beri arzu ettiğim konu idi.

M.E.: İnsan kaynakları mesleğini mezunlarımıza tavsiye eder misiniz? Zorlukları nedir?

C.O.: Tarsus Koleji mezunlarına İnsan Kaynaklarına gönül bağlamalarını samimiyetle tavsiye ederim. Zira insanla, sosyal olaylarla yakın ilgileri var.

M.E.: Yabancı ve yerli şirketler İnsan Kaynaklarına nasıl bakıyor, farklılıklar benzerlikler nelerdir?

C.O.: İK' nın yabancı Sermayeli Şirketlerde olması gerektiği gibidir. (Unilever dünya İK politikasını değiştireceği zaman 6 yıl boyunca il-

gili proje takımında çalıştığım için biliyorum). Yani İnsan Kaynakları planlaması, kariyer planlaması, kariyer geliştirme olması gerektiği gibi mevcuttur. Kariyer planlama, hakiki anlamda mevcuttur. O nedenle çalışanlar fazlaca iş değiştirmez. Zira kendisine ne yapılacağını bilir. Yetkinlik bazlı işe alma, yetkinlik bazlı potansiyel tespiti mevcuttur.

M.E.: Son 10 yılda İK nereye gidiyor?

C.O.: İK Nereye gidiyor? Bana göre İK ile ilgili tanımlar yapılmalıdır. Yani performans değerlendirmesi dendiği zaman işletmenin her ferdi ne kastedildiğini bilmeli. İşletmenin her tarafında performans değerlendirme dendiği zaman aynı şey anlaşılmalı.

Bugünün gençleri artık güzel güzel soru soruyor. Aldığı cevapların da yerine getirilmesini istiyor. Türk şirketlerinde (çoğunda) İş değerlendirme, ücretlendirmesi yok. İletişim mükemmel olmalıdır.

Yeni İK ile ilgili olarak söylenecek çok şey var ama bugünlük yeter. Mesela kurumsallaşma, organizasyon geliştirme, yetkinliklerin tespiti, kariyer geliştirme görüşmesi vesaire.

Biz Letter kanalıyla tüm TAC & TAO camialarına selam ve sevgilerimi gönderiyorum.

TAC Mezunlar Derneği Kariyer Merkezi

27 Eylül 2014 Cumartesi günü İstanbul'da Sabancı Center'da yapılan 'TAC İnsan Kaynakları Toplantısı'na göstermiş olduğunuz büyük ilgi için çok teşekkür ederiz.

Toplantıya her yaştan 320 TAC ve Talas mezunu katıldı ve konuşmalar, sunumlar, panel ve soru cevap formatında 5 saat boyunca birlikte oldu.

Toplantı açılışını yapan TAC Mezunlar Derneği Başkanı Ali Cerrahoğlu derneğin okula, öğrencilere ve mezunlara yönelik projelerini anlattı ve insan kaynakları konusunun mezunların en önemli ihtiyaçlarından birisi olduğunu ve dernek olarak bu konuya

büyük önem verdiklerini belirtti.

TAC'80 mezunu ve Odeabank Genel Müdürü Hüseyin Özkaya ve 84 mezunu CarrefourSA Genel Müdürü Mehmet Nane iş hayatında insan kaynaklarının önemi ile ilgili konuşma yaptılar.

İnsan Kaynakları toplantısına davet ettiğimiz ancak programının yoğunluğu nedeniyle toplantıya katılamayan TAC '71 mezunu Muhtar Kent katılımcılara özel bir mail göndererek yapılan çalışmalar hakkında olumlu duygu ve düşüncelerini ileterek tüm mezunlara iş hayatlarında başarı dileklerinde ve önerilerde bulundu.

Panel bölümünde konuşmacı olan TAC mezunu insan kaynakları uzmanları; Işık Gürol '71 Üniversite'de okurken ve iş hayatında kariyer, Alihan Irmakkesen'81 Mülakat İncelikleri, Emin Ersoy'83 Özgeçmiş Nasıl Yazılmalı ve İpuçları, Okan Tütüncü'85 TAC Mezunlar Derneği & Secretcv.com Entegrasyon Projesi, Murat Ergene'86 ise TAC İnsan Kaynakları Mentorluk Projesi hakkında bilgiler vererek projeleri anlattılar.

TAC Kariyer Merkezi kuruldu. TAC Kariyer Merkezinde insan kaynakları alanında çalışan mezunlarımız gönüllü olarak destek vermektedirler. Tüm yoğunluklarına rağmen bizlere destek vermekte olan Işık Gürol

'71, Alihan Irmakkesen'81, Emin Ersoy'83, Okan Tütüncü'85, Murat Ergene'86, Onur Özgödek'90, Reha Hatipoğlu'91, Çağlar Eyüboğlu'07, Coşar Alpaltay'05, Seda Arkan '95, Aslı Dizdar '97'ye tekrar teşekkür ediyoruz. Merkezin bünyesinde 3 ana proje başlatıldı ve toplantıda bu projelerin tanıtımı yapıldı;

- 1- Mentorluk projesi,
- 2- TAC CV havuzu/platformu projesi ve
- 3- İnsan kaynakları workshopları projesi.

Mentorluk Projesi alanında tercihen 15 yılın üzerinde deneyimi olan ve yöneticilik yapmış mezunların iş hayatının ilk 3-5 yılındaki mezunlara 6 ay boyunca belirli aralıklarla yüz yüze görüşerek destek vermesi esasına dayanmaktadır.

İnsan kaynakları CV havuzu projesinde ise SecretCV ile işbirliği yaparak iş arayan mezunlarımızla çalışan arayan firmaların yer alacakları özel bir portal oluşumu hedeflenmektedir.

TAC - ODTÜ ANILARI

Mahmut Telli TAC'57

Ben TAC'de okurken, bizden epeyce önceki yıllarda, kolejdeki sınıfların çok küçük olduğunu duyardım. Öyle ki 8-10 kişilik sınıflardan söz ederlerdi. İnanamazdım. Ama şimdi düşünüyorum da; bugünkü sınıflara baktığımda bizim sınıf da oldukça küçükmüş. Biz hazırlık sınıfında toplam 25 kişiydik. Şube falan yok; bütün hazırlık sınıfının toplamı 25 kişi. Sene sonunda 15 kişi sınıfta kalmıştı ve biz 10 kişi de, çoğumuz iftihara geçerek, sınıfı geçmiştik. Bu kez yukarı sınıftan çıkanlarla birlikte sayımız 20'nin üzerine çıkmıştı. Derken lise bire geldiğimizde 4 kişi Robert Kolej'e gitti. Bir kişi de matematikten tam altı tutturamayarak Tarsus lisesine gitti. İmdadımıza Talas mezunları yetişti de sınıfımız 22 kişiye yükseldi. Lise son sınıfa geldiğimizde fenci ve edebiyatçı olarak sınıf ikiye ayrıldı. Sınıfımız 5 edebiyatçı ve 17 fenci oldu ve öyle mezun olduk. Edebiyatçılardan Ergün Pelit, sınav öncesi bizim fen grubunun kapısını aralar ve bizi kızdırmak için, 'Biz şimdi 5 kişi sobanın etrafında kestane patlatarak edebiyat dersi yapacağız' der giderdi. Sonuçta biz 17 fenci ve 5 edebiyatçı, toplamda 22 kişi olarak mezun olduk. Daha sonraki yıllarda mezun olanlar, bizim sınıfın iki üç misli olarak mezun oldular ve hala öyle olmaktadır. Zaten okulumuzun toplam öğrenci sayısı da o zamanlar 160 - 170 idi. 1957'de mezun olduğumuz yıl ODTÜ yeni açılmıştı. ODTÜ'nün o zamanki ismi Teknoloji idi. Biz hemen hemen bütün sınıf Teknoloji'ye gittik. Şimdi iletişim çağında yaşadığımızdan internet ortamından dolayı okulumuzun yeni mezunlarını hemen hemen herkes tanır ve çoğunun da isimlerini bilir. Ama bizim sınıfların mezunlarını tanıyanlar çok azaldı. O nedenle ODTÜ'ye giden bizim sınıf arkadaşları-

larımızın isimlerini burada yazmak istiyorum.

ODTÜ makina mühendisliği bölümüne Mıgırdıç Aslan, Gürhan Türel, İbrahim Uzunca, Nişan Yağlıyan ve ben kaydımızı yaptırdık ve mezun olduk. ODTÜ inşaat mühendisliği bölümüne Engin Keyder, Turhan Erdoğan, Umur Üstünberk ve rahmetli Yalçın Öksüzler kaydoldu ve mezun oldu. İnşaat bölümünde ayrıca bir önceki TAC sınıfından Uygur Şendil de vardı. ODTÜ mimari bölümünde Yıldırım Yavuz ve rahmetli Ülkü Vural kaydoldu ve mezun oldu. İdari ilimlere de rahmetli Erol Gürbüz, Bekir Kaya ve Ergün Pelit kaydoldu ve mezun oldu. Ayrıca bir önceki yıl mezunlarından Aykut Berk ve Aykut Önay da aynı sınıfta idi.

Bizim 57 mezunlarımızın, 22 kişisinden 14'ü ODTÜ'ye gitmiş ve geriye kalan 8 kişiden Teoman Sipahigil Amerika'ya, Togay Bayatlı İstanbul Üniversitesi'ne, rahmetli Yücel Aybaş, rahmetli Emin Nur Kurteşi ve rahmetli Altan Zeki Ünver Robert Kolej'e ve rahmetli Uğur İnan Ankara Üniversitesi'ne gitmiş ve mezun olmuşlardı. Semih Sıdalı'nın ve Kiirkor Bozdoğan'nın izlerini kaybettim ne-reye gittiklerini bilmiyorum.

O zamanki ismi Teknoloji olan ODTÜ'ye geldiğimizde ODTÜ'de 40 öğrenci vardı ve onun da yedi tane-si, rahmetli Fatih Veysoğlu, Erkut Şahinbaş, Tunç Oralkan, İmmanuel Biloş, Ergün Sunay ve Bedri Esenli ve rahmetli Alper Altıok TAC'li di. Biz 1957'de ODTÜ'ye 125 kişi olarak geldik. Üniversitemiz de toplam 165 kişi oldu. TAC'deki toplam öğrenci sayımızla ODTÜ'deki öğrenci sayımız yine aynı idi. Her iki eğitim yuvamız da küçüktü; o nedenle arkadaşlık bağlarımız çok kuvvetli idi. Her iki okulda da sınıf arkadaşları-

mız birbirlerine kardeşçe bağlıydılar. Meslek hayatımda hangi okullardan mezun olduğum sorulduğunda TAC ve ODTÜ dediğimde çoğu kez bana, 'Kardeşim sen öyle iki okuldan mezun olmuştun ki Mason'lar bile birbirlerine bu iki okulun mezunları kadar bağlı değiller' derlerdi.

ODTÜ'de ilk yıl Müdafı caddesinde Türkiye Petrolleri'nin bitişiğinde bir binada okuduk. Ertesi yıl TBMM'nin çamaşıhanesine terfi ettik; barakalar yapıldı ve biz o barakalarda okuduk ve şimdiki kampüsü göremeden mezun olduk. İlk yıllarda hocalarımız bizi İTÜ'ye rakip olarak yetiştirmek istediler ve bize devamlı gaz verdiler. Stajlarda bile, ben şahsen İTÜ'lü stajyer arkadaşlardan daha çok çalışır ve daha iyi bir mühendis olmaya gayret ederdim. Bizim kuşağın bu gayretleri çok yararlı oldu ve daha sonraki yıllarda ODTÜ, TAC gibi Türkiyemizin saygın eğitim yuvalarının başlarında yer aldı ve hala da o yerlerini muhafaza etmekte.

ODTÜ ile ilgili iki anımı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Ben makina yüksek mühendisi oldum ama ilk üç tecrübem kimya ile ilgili idi. Önce ATAŞ rafinerisinin yapımında Foster Wheeler'de, daha sonra Petkim'de, ondan sonra da Akdeniz Gübre Sanayi'nin teknik müşaviri olan Haldor Topsoe firmasında çalıştım. Sonra Libya'da Tripoli'ye gittim ve orada Amerikan Hava Üssü'nde klima mühendisi olarak çalıştım. Derken Libya'da ihtilal oldu ve Amerikan hava üssünün kapanması söz konusu oldu. Ben de Bingazi yakınlarında Marsa Brega'da yapılmakta olan Esso rafinerisine müracaat ettim. Mülakatım çok başarılı geçti ve benimle mülakat yapan Amerikalı, tam aradığım adamsın dedi. Ardından da bana hangi okuldan mezun

olduğumu sordu. Ben de göğsümü gere gere ODTÜ deyince adam şaşır-
dı ve nerede bu okul diye sordu. Ben
de Ankara'da dedim ve anlatmaya
başladım. Sene 1969. Uluslararası
piyasada ODTÜ henüz hiç bilinmi-
yor. O nedenle adam kendine ve bana
güvenemedi ve ben hak ettiğim o işe
giremedim. ODTÜ'lü olduğum için
o işi kaybettim. Sonradan öğrendim
ki benim yerime Caltech mezunu bir
makina mühendisini işe almışlar.
İhtilal sonrası Amerikalılar beni
Almanya'ya transfer ettiler. Orada
US Army Corps of Engineers denilen
askeri mühendislik teşkilatlarının
Avrupa bölümünde yıllarca çalıştım

ve oradan emekli oldum. 1989 yılın-
da mühendislik bölümünün makina
kısımının şefi oldum. Daha sonra da
bütün mühendislik birimlerini içi-
ne alan proje kontrol kısmının amiri
olarak 2003 yılında emekli oldum.
1989 yılında makina tesisat bölümü-
nün şefi olduğumda yanımda çalışan
Berkeley mezunu bir makina mühen-
disim bana, 'Mr. Telli yoksa siz de mi
ODTÜ mezunusunuz' diye sordu.
Ben de 20 yıl önceki acı hatıramın et-
kisiyle evet ne olmuş dedim. Bir prob-
lemin mi var ODTÜ ile diye sordum.
O de evet dedi ve devam etti. 'Ben
Berkeley'de Master öğrencisi iken sı-
nıfımıza ODTÜ'den iki öğrenci geldi

ve sınavlardan devamlı 100 alarak
CURVE'ü alt üst ettiler. Biz de onlar-
la birlikte aldığımız bütün derslerden
C alabilmek için o kadar çok ders ça-
lıştık ki alnımızın damarı çatladı,
deyince çok rahatladım.
20 yılda ODTÜ nereden nereye gel-
mişti. Doğrusu çok gurur duymuş-
tum. TAC'li olmakla her zaman gurur
duyarım ama o gün ODTÜ'lü olmak
da beni gururlandırmıştı ve hala da
TAC'li ve ODTÜ'lü olmaktan büyük
gurur duyarım. Mezunlarımızın da
yüksek öğrenimleri için ODTÜ'yü
tercih etmelerini çok isterim.

TALAS '61 - TAC ' 64 MEZUNLARI FB- ANKARA TESİSLERİNDE

Ayaktakiler- soldan saga :

Aydan Bulutgil -Cetin Yuceulug -Mahmut Arsava -Saim
Tozan - Cemal Ozguven -
(TAC ' 65 sınıfından - Mustafa Esen) - Serif Boyacı .

Oturanlar - soldan saga :

Mehmet Fahri Can - Uluc Gurkan - Faruk Bozbey - Sinan
Bayraktaroglu - Uygur Kocabasoglu - Tolga Erogan

Tarihimizden Bir Yaprak

**Dr.Winkler, Halim Mumoğlu TAC'61,
Erdoğan Kaynak TAC '63**

Kardeslerim;

Paul Nilson'un (nam-i diğer *Emmi*) müstakbel eşini görmek için Tarsus'tan Adana'ya atla gitmesi olayı bende benzer bir anıyı çağırıyordu. Sizlerle paylaşmak istedim.

Gaziantep Amerikan Hastahanesi yönetim kurulunda (1973-84) birlikte görev yaptığım Fred Shepard Osmanlı Döneminde aynı hastanede görev yapmış olan Dr. Shepard'ın torunu idi.

Kendisi bana şu anıyı aktardı: Dede Shepard Gaziantep'teki hastaneye gelemeyen yöredeki hastaları at sırtında köylerinde ziyaret ediyor ve tedavilerini yapıyor (*).

O dönemde dağlar eşkıyanın kontrolünde (henüz Meclis-i Mebusan'a girmemişler :-).

Dr. Shepard'i bütün eşkıyalar tanıdığı için ona hiç kimse dokunmuyor. Bir gün eşkıyalardan birisi (işe yeni başlamış olmalı) dağlarda dolaşırken Dr. Shepard'i soyuyor.

Olayı haber alan zamanın Osmaniye Mutasarrıfı, "Sen Dr. Shepard'i nasıl soyarsın (!)" diye o kadar öfkeleniyor ki hemen eşkıyayı yakalatıp Osmaniye'de bir meydanda halkın gözü önünde as-tırıyor. Bu acemi eşkıya herhalde 'olağan' düzeni bozmuş sayılıyor :-)

(*) Aynı işi ben Talas'da okurken Dr. William Nute da yapardı. Civar köyleri dolaşmak için aşağı yerleşkede at beslenirdi.

Can Akkoç TAO'52

Mr. Nilson'un TAC'de ilk dönemi 1911'de başlar. İleride eşi olacak olan Miss Harriet Fischer, 1913'te Adana Kız Kolejine gelir. 1915'te nişanlanırlar. Mukavelesi biten Paul Amerika'ya döner, Harriet çalışmaya devam eder.

O da 1917'de Amerika'ya döner ve 1918 Haziran'ında evlenirler (Mrs. Meyer bir sohbetimizde babasının annesini görmeye Tarsus'tan Adana'ya atla git-tiğini anlatmıştı).

1919 Mart ayında Faith Elizabeth doğar, ailece Tarsus'a gelirler.

1920-24 Mr. Nilson'un TAC'de müdürlük dönemidir. Faith ve daha sonra doğan üç bebekleri de ölür (üçünün mezarı TAC kampüsünde, birinin ki Namrun'da). Doktorlar sağlık açısından Tarsus'tan ayrılmalarını önerir.

1925-26 Mr. Nilson University of Chicago'da öğrencidir. Kızları Fay, ardından oğulları Paul Herman dünyaya gelir.

1927 Mr. Nilson Talas'ta görevlidir. Bir süre sonar bebekler ve Harriet kendisine katılır. 1928'de Sylvia (Mr. Hans Meyer'in eşi, TAC'de müzik öğretmenimiz), 1930'da Dorothy (Dorothy Fyfe ablamız) doğar.

Hamiş: Maden suyu TAC Mezunlarından, buscopan veya alka seltzer ücretle tabidir!

Nihat Taner TAC'68

Talas herkesin tahmin edebileceği gibi Tarsus'tan önce açıldı. 1889 senesi sadece Talas'ın kapanışına kadar kullanacağı KONAK'a geçme yılıdır.

TALAS OKULLARININ GEÇMİŞİ

1854 - BOARD'a bağlı iki Amerikalı aile Kayseri'ye giderek misyonerlik çalışmalarına başlıyor. Amaçları oradaki Rum ve Ermeni nüfusunu Protestanlığa dönüştürmek.

1860'lar - Misyonerler daha rahat çalışabilmek için yaz aylarının serin geçtiği TALAS'a taşıyor.

1873 - Öncü misyonerler kadınların eğitimine çok önem verdiği için geçici olarak tutulan birkaç binada Talas Kız - Amerikan - Orta Okulu başlatılıyor.

1883 - Aynı biçimde erkekler için Talas Orta Okulu başlatılıyor.

1889 - Kız Okulu kiralık binalardan çıkıp tek bir çatı altına toplanıyor. KONAK'a taşıyor. Konak tüm sınıfları ve 38 yatılı öğrenciyi barındıracak kapasitede.

Not: 1950 ve 60larda - bizlerin zamanımızda - Konak orta l'ilerin yatakhaneleri idi.

1893 - Merzifon'da görevli Henry Wingate sayısı giderek artan erkek okulu öğrencilerini barındırma sorununa çözüm bulmak üzere Talas'a geliyor.

1908 - Wingate Hall yapımı tamamlanıyor. Bina yaklaşık 80 erkek öğrenci için sınıf ve yatakhaneleri kapsıyor.

NOT: Wingate Hall Talas'ın en yüksek tepesinde kurulu, tanıdığınız tüm Talaslıların okuduğu binadır. Yatakhaneler ise sadece hazırlık sınıfı öğrencileri içindi.

1912: Konak giderek gelişen kız koleji-ne yetersiz kalmaya başlıyor. Aynı yerleşke içinde Konak'ın 100m ilerisine NEW DORM kuruluyor. Bu bina daha yüksek sınıftaki kızlara hizmet veriyor.

1916 - Osmanlı, Talas kız ve erkek kolejlerini kapatıyor.

1923 - TCMEB' na okulların yeniden açılması için dilekçeler(!) verilmeye başlıyor.

1926 - Daha önce (1911 - 15 ve 1919 - 25) Tarsus'ta eğitim vermiş olan Paul Nilson Talas'ın açılma çabalarına ağırlık vermek üzere buraya geliyor.

1927 - Erkek kolejinin derslere yeniden başlama izini veriliyor. Kız koleji ne yazık ki bu kadar şanslı değil.

Mrs Nilson, kızları May ve iki sene önce yitirdiğimiz oğulları Paul Talas'a geliyor.

1928 - Talas erkek okulu dördü yatılı 26 öğrenci ile eğitime başlıyor. Eğitim programı civar köylerde yaşayan erkek çocuklarına pratik yetenekler edindirmeye yönelik. O zamanların meslek okulu eşdeğeri.

1937 - 39, Köy Enstitülerinin açılması ile meslek Okulu eğitimi sona eriyor. Okul son bilinen tarzını alıyor:

TALAS AMERİKAN ORTA OKULU / TALAS AMERICAN SCHOOL FOR BOYS!!!

ÖNEMLİ: ANKARA'DA YAŞAYAN ENNNN ABİMİZ HADİ İLBAŞ TAO'nun İLK MEZUNLARI ARA-SINDADIR. 1941 MEZUNUDUR.

Hadi bakalım dahası da var ancak siz bu gerçekleri bir yılda ancak hazmedebilirsiniz!!!

Cem Baysal TAO'64

İki Doktor Bir Yolculuk

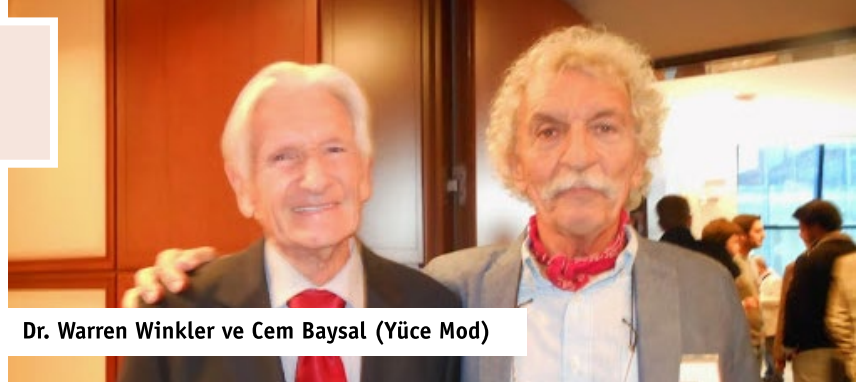
Warren Winkler's book *İki Doktor - Bir Yolculuk* (literally translated to *Two Doctors - One Journey*) came out in Turkish. It is printed by Yapı Kredi Yayınları (YKY) and is available at YKY and DNR, etc.

Dr Winkler wrote the book naturally in English, then had it translated by Yalcin Varnali. He will have it printed in English as well in the coming months.

The book is about Dr Winkler's and male nurse Salih's (referred to as Doctor too by the villagers) paths crossing and their experiences during their relentless dedication to the health of the people in Talas and neighbouring villages.

İki Doktor Bir Yolculuk Warren Winkler'ın 1959-1967 yılları arasında Kayseri Talas'ta çalışırken tuttuğu tıbbi kayıtlar ve günlüklerden derlenmiş. Her ne kadar onun anıları ve bakış açısı öne çıksa da en az kendisi kadar önemli bir kahraman daha var kitapta: "Tohtur" Salih. Bambaşka kültürlerden gelen farklı eğitim düzeylerindeki bu iki kişi, Amerika'dan gelen çiçeği burnunda hekim Warren Winkler'la, sıhhiyecisi olduğu için yörede "Tohtur" diye anılan Salih Tokgöz Anadolu insanına yardım ederken karşılaşp dost oluyorlar. Az rastlanır bir özverinin ve adanmışlığın olduğu kadar dostluğun ve karşılıklı saygının da hikâyesini anlatan yazar, o dönemin Türkiye'si'nin son derece çarpıcı bir sosyo-ekonomik panoramasını da çiziyor.

Dr Winkler ve ekibinin Orta Anadolu'da hiç bilmedikleri bir coğrafyada, tanımadıkları bir ülkenin ve kültürün insanlarına ilkel koşullarda, kar kış demeden tıbbi bakım

Dr. Warren Winkler ve Cem Baysal (Yüce Mod)

vermeleri, halk sağlığı ve eğitim programları geliştirmeleri her kesimden okurun özellikle de genç hekimlerin ilgisini çekecek.

1990'ların başında Dr Winkler'la birlikte Talas, Başakpınar ve Kuruköprü köylerinin sokaklarından geçtim. Onun Orta Anadolu'da yaşayan yüzlerce hastaya baktığı dönem tam otuz yıl geride kalmıştı. Birkaç kuşağın hayatı üzerinde yarattığı etkiye tanıklık ettim. Dr Winkler öyle hastalıklar anlatıyor ki ben bunlara ancak ders kitaplarımda rastladım. Ama o, uzatdığı şefkat eli ve sağladığı mükemmel temel bakımla her zorluğun üstesinden gelmeyi bilmiş.

*Prof. Dr. Robert W. Mahley
Gladstone Enstitüleri kurucu üyesi ve onursal başkanı
California Üniversitesi
San Fransisco
(Tanıtım Bülteninden)*

Dr.Winkler ile bir anımı da paylaşmak istedim.

Dr. Winkler daha önce sağlık sektörü ile ilgili bir kitap yazdı sanırım. Kitabın yazım aşamasında bilgi toplarken çeşitli kaynaklara başvuruyordu. Ben de kendisine Dünya Bankası'nın da hemen her sektörde yayınlar çıkardığını ve sağlık sektörü ile ilgili de yayınları olduğunu söyledim. Beni ziyaret etti, ben de bu yayınları ona verdim, biraz sohbet ettik. Esenboğa Hava Alanına gitmek için araba çağırmak istedi, karşıda taksi var dedim. Bana, araba gelecek telefon etmem

gerek dedi, ben de Sağlık Bakanlığ'ından araba isteyecek sandım, yok dedi Emniyet Genel Müdürlüğünden gelecek. Ben de şaşırdım. Benden önce oradaki genel müdür yardımcısını ziyaret etmiş ve kendisine o araba gönderecekti, alana gitmek üzere. Nereden tanıdığını sordum. Şöyle bir hikaye anlattı.

Dr. Winkler'ın klinikte yanında çalışan bir yardımcısı varmış, ancak evleri Talas'taki okula uzakmış ve kış aylarında oğlu okula gitmek de zorlanıyormuş. Okumaya çok hevesli imiş. Dr. Winkler, o kişinin oğluna geceleri kalıp ertesi sabah okuluna rahat gidebilmesi için geceleri klinikte kalabileceğini söylemiş. Bu, kaç yıl sürmüş bilmiyorum. İşte, geceleri klinikte kalan bu küçük çocuk, yıllar sonra ziyaret ettiği o genel müdür yardımcısı. Ayrıca, yıllar içinde bağlarını koparmaları da ilginç.

Alptekin Orhon

Bu hikayeye ben de ekleme yapayım: Winkler'ın kitabındaki ikinci doktor senin bahsettiğin Salih!!!

Salih'in oğlu ise polis mesleğinde ilerleyerek Emniyet Genel Müdürü olmuştu!! Şimdi ise emekli.

Dr Winkler gurur duyar Salih'in oğlunun başarısında katkısı olduğu için. 27 Eylül'de Anna Edmonds'un da bulunduğu yemekte anlattı bu hikayeyi. TR06ya katılmıştı Winkler. Salih ve/veya oğlu ile bir gün geçirmişti Talas'ta ve onların köyünde.

Cem Baysal

Ayata Ailesi ve Oğulları

Anne İlter Ayata TED Ankara Koleji mezunu Milli Voleybolcu, Baba ise Yılmaz Ayata, TAO 1960, TAC 1963 mezunu, birlikte ODTÜ İdari İlimler Fakültesi'nden mezun oldular.

1971 yılında Korcan, 1975 yılında ise Kutan dünyaya geldiler.

Kutan hem çok başarılı bir öğrenci, hem de çok başarılı bir sporcu idi. Yaş guruplarında Galatasaray Yüzme Takımında yarıştı. İyi bir kurbağalamacı idi. Türkiye şampiyonalarında önemli dereceler kazandı. Fotoğrafta Kutan, 1968 yılı Yaş Gurupları Yüzme Şampiyonası, Galatasaray'ın birinci olduğu 4x100 Karışık Bayrak yarıştı Kurbağalama deparında.

O zaman ne internet ne Bizzletter yok, gecikmiş bir gurur paylaşımı.

Kutan İstanbul erkek Lisesi mezunu. Mimar olmaya daha o zamandan kararlıydı. Mimar Sinan'da başladığı lisans eğitimini ABD'de Boston,

Massachusettes'de tamamladı. 3 senelik bir çalışma yaşamı sonrasında yüksek lisans için başvurduğu üniversitelerden kendisine tam burs veren Princeton Üniversitesi'ni seçti. İki senede yüksek başarı ile lisans üstü derecesini aldıktan sonra da 4 sene bir hocasına ait olan mimarlık şirketinde çalıştı. Hem ABD'de hem Uzak Doğu ve Orta Doğu'da muhtelif projelerde deneyim kazandıktan sonra 2008 yılında Princeton'dan sınıf arkadaşı ve de iş arkadaşı olan Michael Young ile, artık zamanlarının geldiğine karar verip işten ayrıldılar ve "YOUNG&AYATA, Architects" şirketini kurdular. 2008 Ekonomik krizi de bu kuruluşu takip edince işleri zora girdi. Bir taraftan Kutan bir taraftan Michael iki ayrı mimarlık fakültesinde yarı zamanlı olarak ders verirken, artan zamanda da kendi şirketlerinde uğraşlarını

sürdürdüler.

Merkezi New York ta bulunan ve yaklaşık 33 yıldır her sene ABD'de, yılın en başarılı genç mimarlarını seçen "Architectural League of New York" kuruluşu, 2014 yılının en başarılı genç mimarları olarak Kutan ve Michael'ı seçtiler.

Kutan'ın ağabeyi Korcan'ın da hakkını vermek gerek. Onun yolu daha bir uzun soluklu. Korcan ST. Joseph'ten sonra İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Mühendisliği'ni bitirdi. Daha sonra Almanya, Münih'ta Max-Planc

Fotoğrafta Kutan ve TAC torunları Ela ve Devrim var.

Enstitüsünde Biyogenetik üzerine doktorasını tamamladı. Halen Friburg Üniversitesinde bilim adamı olarak araştırmalarını sürdürüyor. Onun da yayınları var. İlgilenen olursu internet bağlantısı aşağıda.

TAC Mezunlar Derneği neden aidat toplar, topladığı aidatla ne yapar?

Burs verir, çünkü Tuğla Fonu anaparasına dokunulmayan bir fon oluşturduğundan, sadece yıllık getirisi bizim verdiğimiz bursların tamamını karşılamaya yetmez. Ayrıca, tam burs dışında verilen kısmi ihtiyaç bursları, üniversite bursu gibi burslar için, aidatlar önemli bir kaynaktır.

Homecoming düzenler, sınıf reunionlarına destek olur.

Bizletter yayınlar ve adresinize teslim eder.

Web sitelerini düzenler, haber ve bilgi iletişiminde bulunur mezun bilgilerini günceller.

TAC Spor Klubüne destek verir.

SEV, Okullar ve diğer kurumlar nezdinde mezunların temsil edilmesini sağlar.

Dernek kurumsal yapısının mali, idari sorumluluklarını yerine getirir.

Dernek ofisinin işlemlerini sağlar.

Tarihimize ve kurumsal kültürümüze sahip çıkar,

Geleneklerimizi yaşatır,

Tarihi yapılarımıza sahip çıkar; (Yayla Evinin restorasyonu ve camianın kullanımına sunulması)

Müze çalışmaları,

Mezunların her ayın Son Cuma günlerinde bir araya gelmelerinin organizasyonu yapar,

Yeni gelen öğretmenlere okulu ve ülkemizi tanıtır ve güven duymaları için toplantılar düzenler,

Okulun ihtiyaç duyduğu ve çağrı yaptığı her durumda yanında yer alır, yardıma koşar,

Okulun tanıtımı ile ilgili çalışmalar yapar, potansiyel velilere okulu anlatır,

Genç mezunlara iş ve staj imkanları sağlayabilmek amacıyla iş hayatındaki abi ve ablalarıyla gerçek veya sanal ortamda bir araya getirir, yardımcı olur.

1945 TURHAN UYGUR
1947 CEVDET NACİ GÜLALP
1948 YUSUF NECAT YAYCIOĞLU
1948 MEHMET AZMİ GÖK
TAO'49 FETHULLAH ÖZELÇİ
1950 ABDULLAH KASAPÇI
1951 YILMAZ ALP
1951 MEHMET GÜREŞ
1952 TURHAN ERGENE
1952 ÇETİN KOCAER
1952 MEHMET ACAR TUNÇBİLEK
1952 YÜKSEL ÖZKAYA
1952 DOĞAN ESERCE
1954 ATA TANRIVERDİ
1954 NİZAMETTİN ÖZFIRAT
1955 ENGİN ÜNSAL
1955 MUSTAFA ÜNVER UNGAN
1955 UĞUR TALASLI
1955 ALİ CENGİZ DOLUNAY
1955 ERDOĞAN ALTINEL
1955 METE AKYOL
1955 GÜN KURAN
1956 ERKUT ŞAHİNBAŞ
1956 ZEKİ SAVATLI
1956 VİTALİMEŞULAM
1956 AKŞİT GÜCÜK
1956 OĞUZCAN ÖZALTIN
1956 AYKUT BERK
1956 OKTAY AKSOY
1956 TUNCER ERZİN
1956 YÜCEL ÇETİN
1956 ATILLA ERÖNCEL
1957 KOREL GÖYMEN
1958 UTKU SÜMERLER
1958 TAMER ŞAHİNBAŞ
1958 TEMEL BAYKARA
1958 ÖMER YAĞIZ
1958 ERTAN SÖYLEMEZ
1959 ZEKİ AYKUT
1959 METE BORA
1959 YAVUZ AYATA
1959 ABDULLAH ATEŞ
1959 HİKMET ERDOĞAN
1960 SITKI ANTMEN
1960 ÜLKÜN TANSEL
1960 ÜMİT ÖZÜLKÜ
1960 YAVUZ GÖMEÇ
1961 YÜCEL AKYÜREK
1961 ORHAN AKSOĞAN
1961 İBRAHİM MERZECİ
1961 TAYLAN ONUL
1961 MENGÜ ALTINORDU
1962 ÖZHAN AKÇALI
1962 TANERİ YONAR
1962 ÖZKAN ESMER
1962 HİLMİ OKTAR
1962 GAZİ TÜRKİYILMAZ

1962 TONGUÇ ALP
1962 İBRAHİM METE
1962 ERDEN SEZER
1962 YALÇIN CANATAN
1963 RAGİP YILMAZ AYATA
1963 DEMİR ÖZKAYA
1963 MEHMET ARTUN
1963 BÜLENT ARPAÇ
1963 HAZİM KANTARCI
1963 İSKENDER SAYEK
1963 ERKAN DÜLGEROĞLU
1963 ATAMAN AKSOY
1963 BÜLENT ÖZSOY
1963 MEHMET HİLMİ ERGİN
1963 BAHATTİN GÜRSÖZ
1963 BÜLENT GÜRSEL
1963 GÜRKAN ERTAŞ
1963 NOYAN SANCAR
1963 ERDOĞAN KAYNAK
1963 ERGÜL BAKAY
1963 NURİ ÇARKACI
1963 SÜHA OĞUZ ERGİN
1963 ZÜHTÜ SEZER
1963 KEMAL ŞENYUVA
1964 ATEŞ AYKUT
1964 ULUÇ GÜRKAN
1964 SİNAN BAYRAKTAROĞLU
1964 TURHAN KAYASÜ
1964 YAVUZ ALTAY
1964 TOLGA EROĞAN
1964 YUSUF ERGÜL
1964 ALİ KARAKAPLAN
1964 ÇETİN YÜCELUĞ
1964 MUAMMER ARIKAN
1964 TİMUR SÜMER
1964 HİKMET PEKCAN
1964 SERHAN ALTINORDU
TAO'64 CEM BAYSAL
TAO'64 SOĞMAN SAKARYA
TAO'64 SOĞMAN SAKARYA
1965 SAMSA KARAMEHMET
1965 AHMET BOYACIOĞLU
1965 KEMAL TORUL
1965 MUSTAFA ÖNGAY
1965 MEHMET NEJAT DANIŞMAN
1965 AHMET ECİKOĞLU
1966 ALİ ONUR BİLGİN
1966 ŞEFİK ÇAKIR
1966 VECİHİ BATUMAN
1966 SÜLEYMAN ÖZMUCUR
1966 HÜSAMETTİN ALPER
1967 MEHMET YALTIR
1967 AHMET CERANOĞLU
1967 SAFFET ESEN
1967 ÖZDEN ÖZLER
1967 SAHİM TEKELİ
1967 CEMAL YALABIK
1967 NECDET ÖZCAN
1967 MEHMET DALKILIÇ
1967 KÜRŞAD PURA
1967 JOZEF AMADO

1968 EMİN ÇULHACI	1974 NURİ KANTARELLİ	1977 CÜNEYT CEZAYIRLI	1980 HÜSEYİN ÖZKAYA
1968 NİHAT TANER	1974 ALP ÖTÜŞ	1977 BÜLENT TÜZÜN	1980 CEZMİ KURU
1968 NURİ DOĞAN	1974 OĞUZ DEMİRSOY	1977 SELİM NURLU	1980 ZAHİT UYSAL
1968 AYDIN KOÇ	1974 KEMAL TARIM	1977 İBRAHİM SAÇLI	1980 TAYFUN DOĞAN
1968 AHMET ZİYA AKYIL	1974 HALİM PEKCAN	1977 BARAN BOLKAN	1980 SELİM BERNA ALTAY
1968 NUR ALTINÖRS	1974 BAHA KARABUDAK	1978 BALAMİR YASA	1980 MURAT KÖSEREİSOĞLU
1968 TAYLAN DERİCİOĞLU	1974 LEVENT IŞIKLI	1978 ALİ FAZİL EDİZ	1980 TANJU UCA
1968 ATA GİDER	1974 HÜSEYİN YALÇIN	1978 ŞÜKRÜ DİYAB	1980 MELİH GÜRER
1968 MUSTAFA MURAT	1974 HALDUN KANCAAL	1978 OSMAN UTKAN	1980 MÜFİT AKYÜZ
1968 ALİ ZALLAK	1974 BAHADIR ÖZDEMİR	1978 MEHMET İNAL	1980 KORKUT DEMİREL
1968 MELİH KUTLUER	1974 NECAH BARUTÇU	1978 ABDULKADİR YARMAN	1981 LÜTFİ ARMAN
1968 MUSTAFA CÖMERT	1974 TANAY OĞUZ	1978 MEHMET ÇİFTÇİ	1981 EMİN TAYAR
1968 SEMİH BİLGİN	1975 NECATİ GÜLER	1978 MEHMET KAZANÇ	1981 FATİH ÖZBAYRAKÇI
1968 AYDIN NURHAN	1975 HALDUN ÇATIKKAŞ	1978 BÜLENT KIRPICI	1981 ÜMİT AKYÜZ
1968 ERDEM TAKÇI	1975 AHMET ERK	1978 NECATİ ABACIOĞLU	1981 METE MALCIOĞLU
1969 ALPTEKİN ORHON	1975 MEHMET ERK	1978 ALİ CERRAHOĞLU	1981 BARIŞ GÜRSESLİ
1969 MEHMET GÜR	1975 KORKUT YÜREĞİR	1978 RİFAT KIRAL	1981 SELÇUK ÖRSEL
1969 SİRRI ERGUN	1975 ALİ RIZA ERSOY	1978 RAGİP GÖREN	1981 ERDOĞAN KONUK
1969 TUNCAY ÇAKIT	1975 AZİZ KÖSEOĞLU	1978 UFUK ÜNSAL	1981 BÜLENT ESEN
1969 HALUK ERTÜRK	1975 ENGİN AKIŞ	1978 MESUT EMRE ÇAĞAN	1981 FUAT TOGO
1969 HALDUN GÖFER	1975 KUBİLAY KEÇELİOĞLU	1978 EMRE TUNCEL	1981 ÖMER AYTEK KURMEL
1969 UĞUR KÖKSAL	1975 HAKAN MUTLUTÜRK	1978 HAKKI EGE	1981 TANNER KURU
1969 MUSA KAZIM ONAR	1975 MUSTAFA METİN	1979 ABDULLAH MİLCAN	1981 RAİF ANIL AKÇA
1970 TUNCAY SERGEN	1975 ALPER GÜNGÖR	1979 HALİM ÖZMEN	1981 ABDULGANİ MELEK
1970 TUNCAY ATAÖZ	1975 CAN PİYALE	1979 İBRAHİM TUTAR	1981 EMRE TOĞRUL
1970 HAMDİ DEMİREL	1975 YAKUP ERSOY	1979 CENGİZ GİRGİN	1981 ADEM EROL
1971 NECİL TOKTAY	1975 SAİT TOSYALI	1979 CAN TAZE	1981 ÇAĞRI BAGATUR
1971 ÖZDEMİR AKTAN	1975 ALEV DİKİCİ	1979 ŞÜKRÜ PERŞEMBE	1981 UFUK ÖZKAYA
1971 MUSTAFA IŞIK GÜROL	1975 MEHMET KOCABAŞA	1979 ÖMER KARAHAN	1981 ALİ SEDAT ULUĞ
1971 TAYYAR ŞEN	1975 ERDAL AKDOĞAN	1979 AKVER AKVERDİ	1981 HAKAN BAYKARA
1971 TANJU ŞAHİNER	1975 FERHUN TUNA	1979 ALİ SEDAT ÖZBERK	1981 BAHA TOYGAR
1971 VAMİK KURAL	1975 SALİM ERDEM	1979 ORHAN GÜRSOY	1981 AHMET ATAKAN
1971 AYDIN GÜRSOY	1975 CENGİZ SÖNMEZ	1979 MURAT AKANLAR	1981 SERDAR KUTSAL
1971 KEMAL GÜRSEL	1976 MELİH APA	1979 ABDULLAH AKAY	1981 TARIK AÇIKALIN
1972 MUSTAFA TOKYAY	1976 EMRE AKKUŞ	1979 HAYRİ UĞUR	1981 KUDRET SÜZER
1972 ZİYA DOMANIÇ	1976 MAZHAR ÇELİKOYAR	1979 SEDAT KARADEMİR	1981 ALİHAN IRMAKKESEN
1972 KEMAL GÖRBİL	1976 METİN SAĞIR	1979 İSMAİL GÜRLEYİK	1981 İSMAİL EKMEKÇİ
1972 HİLMİ KURDAK	1976 RİFAT TOKBEY	1979 SELÇUK BARLAS	1981 CEVDET KIZILKAYA
1972 SELÇUK KÜÇÜKOĞLU	1976 GAZANFER GENCER	1979 ŞEREF YORGANCI	1981 LEVENT OSMAN ŞANLI
1972 NİHAT YÜCEL	1976 NAMİK KURAL	1979 TANER CİĞER	1981 EKREM ERDEM
1972 ATAHAHAN ÇUKUROVA	1976 ÖMER TARIM	1979 AHMET AKÇALI	1982 MEHMET İSMAİL YAĞCI
1972 CENGİZ ATALAY	1976 İKLİL ÇELİKTİMUR	1979 BEKTAŞ ALİ KÖKSAL	1982 ALİ ÇEKİÇ
1972 CEM BAYSAN	1976 SERDAR ÖZER	1979 BÜLENT SANDAL	1982 FERHAN SAVRAN
1972 CİHANGİR SONAT	1976 LEVENT SOYLU	1979 MEHMET SACİT ERDEM	1982 ALİ ÖZDEMİR
1972 HAMİT ÇALIŞKAN	1976 SAİT KAYAHAN	1979 SERHAN CENGİZ	1982 HALUK ALİBAZOĞLU
1972 MEHMET BULDURGAN	1976 YILMAZ ARGÜDEN	1980 FATİN CEZAYIRLI	1982 ABDULLAH CANATAROĞLU
1972 İBRAHİM ORHON	1976 BAHA KERİMOĞLU	1980 BEDİİ CANATAN	1982 MUSTAFA ÖZÜNLÜ
1972 CİHAD LOKMANOĞLU	1976 ALİ KABAŞ	1980 İRFAN SEVGİ	1982 HÜSEYİN VECİHİ AKYOL
1973 LEVENT BAYKAL	1976 HALUK ALPAYTAÇ	1980 ŞEREF ŞAN	1982 SELİM BENYEŞ
1973 BÜLENT KAR	1976 FATİH YORULMAZ	1980 MÜMTAZ PAK	1982 GÜRKAN VOLKAN
1973 KEMAL ÖZBİÇER	1977 TALİP GÜNEYİZ	1980 AHMET GÖKTEPE	1982 KAZIM APA
1973 SÜHA YALÇIN	1977 ARİF BİLGİÇ	1980 ÖNDER ŞİRİKÇİ	1982 TAMER BÜYÜKYILMAZ
1973 ALP BEKİŞOĞLU	1977 UFUK YILDIZ	1980 ŞEMSETTİN GELGEN	1982 SELİM ÖZEKİCİ
1973 ABDUL KADİR KOKULU	1977 ŞEMİ KURDAK	1980 MEHMET YAŞAR KAYNAR	1982 FEVZİ YAŞIN
1974 ORHAN BEŞKÖK	1977 AYDIN İZGİALP	1980 REŞİT ÖKTEN	1982 SAİP ABALI
1974 REFİK KUTLUER	1977 SELAMİ GÜLEÇ	1980 ADNAN ÇETİNEL	1982 HASAN MURAT SAVATLI
1974 ŞAHİN KOL	1977 ABDULLAH ŞEHOĞLU	1980 NAMİK YARMAN	1982 MEHMET EMİN İNAL
1974 SUAT BAYKUL	1977 CAN MERZECİ	1980 ERDEM BAGATUR	1982 GÖKHAN AKÇA
1974 TURGAY GÜMÜŞ	1977 OĞUZ POLAT	1980 ÇAĞATAY ÖNAL	1982 BABÜR AKGÜN
1974 ADNAN SAYBAŞILI	1977 ERSİN ŞENDOĞAN	1980 ENİS ÖZGÜL	1982 TUNÇ ÖKTENOĞLU
1974 UĞUR ÇINAR	1977 ARMAĞAN ÖMÜR	1980 MUSTAFA ARIKAN	1983 HAYRİ AYDIN

1983 MURAT ORHAN
 1983 ERBİL DOYURAN
 1983 SERHAN ANTALYALI
 1983 ERDEM GÖK
 1983 CÜNEYT YAĞCI
 1983 ATILLA DERNEK
 1983 CEMALETTİN KURT
 1983 RAMAZAN DİNCER
 1983 SIDIKA KOLUKIRIKOĞLU
 1983 TUMAY KALAY
 1983 HÜSEYİN ÖCAL
 1983 GÖKHAN PAYDAK
 1983 TİBET AĞIRTAN
 1983 HÜSEYİN İMECE
 1983 MUTLU GÜR
 1983 MEDİH ÇELİKTAŞ
 1983 BANU SÖNMEZ TUMAY
 1983 FATİH OKÇU
 1983 ÖZKAN ÖZDOĞAN
 1983 EFE HATAY
 1983 ALP OSMANOĞLU
 1983 ERHAN CÜNEYT CANBOLAT
 1983 KÜRŞAT ÖZŞAHİN
 1983 YASEMİN UZUN
 1983 DENİZ AKCİĞER
 1983 CÜNEYT DEMİRGÜREŞ
 1983 SADİ KURDAK
 1983 HASAN YALI
 1983 AHMET ERDEM
 1983 MURAT TÜMER
 1983 MEHMET OK
 1983 ENDER EVÇİK
 1983 CEMİL ÖZDEN
 1983 SERDAR KARACAASLAN
 1983 FEDON TAHİNCİ
 1983 BEKİR GÜRLEYİK
 1983 BERNA YAĞMURCA
 1984 ERDAL ÇİFTÇİ
 1984 MEHMET NANE
 1984 EYÜPHAN BOYVADAĞLI
 1984 MUZAFFER OKAY
 1984 CELAL KURDAK
 1984 ALİ NACİ GÜLALP
 1984 HASAN BAHATTİN TİBET
 1984 LÜTFİ CAN OK
 1984 KEMAL HADRA
 1984 ATILLA ARIDOĞAN
 1984 RUHİ KOÇAK
 1984 RASİM KÜÇÜKKURT
 1984 CELAL TOROĞLU
 1984 SİNAN KAMİLOĞLU
 1984 MEHMET ALTAN KAYA
 1984 ERAY MEMEÇ
 1984 BORA GÜNER
 1984 TUNAY ÇELİK
 1984 HALİT FIRAT ERDEN
 1984 SELAHATTİN ERTEN
 1984 HALİT ÖZBELLİ
 1984 BORA PURUTÇUOĞLU
 1984 BURAK TÜMER
 1984 KADIRCAN ERKIRALP

1984 ADNAN GÖKÇEL
 1984 GÜNHAN UYGUR
 1984 ERCAN AKARPINAR
 1985 HASAN SERHAT KAYA
 1985 YASİN SAYDANOĞLU
 1985 MURAT SAVCI
 1985 ORHAN DEMİRTÜRK
 1985 ALPER ŞAFAK
 1985 ÖMER FARUK TÜMER
 1985 MÜSLÜM TRUE
 1985 TEOMAN DEDE
 1985 BAHİR ÖZDEN
 1985 FATİH GÜN
 1985 CENGİZHAN GÖLE
 1985 SERDAR ŞİRİKÇİ
 1985 BAHA KABAŞ
 1985 OKAN TÜTÜNCÜ
 1985 AHMET GÖK
 1985 RUHİ BAYIK
 1986 CEM BAHADIR MUTLU
 1986 TOLGA GÖRGÜN
 1986 ABDURRAHMAN UYAN
 1986 MURAT ERGENE
 1986 ONUR SOKULLU
 1986 MİNE BETÜL KAYA
 1986 MUHSİN BAYIK
 1986 NEVZAT ÖZSAVRAN
 1986 BÜLENT CİNGÖZ
 1986 SERDAR TOROĞLU
 1986 TAHİR BATUR
 1986 ERKİN ERSOY
 1986 BALER ESKİBATMAN
 1986 MUSTAFA TUYAN
 1986 HAKAN ALPAGÜL
 1986 ÖZLEM PALABIYIK
 1986 NURİYE GÜZEL
 1986 ALİ YAĞMUR EKE
 1986 MİNE AYDIN
 1986 EVREN İNANKUR
 1986 AYŞE AYÇA KABAŞ
 1986 İBRAHİM ESERCE
 1986 SİNAN BİLGİN
 1986 GÖZDE ÖZGÖDEK
 1986 ORHAN KILIÇÇI
 1986 SEÇKİN ÇAPAR
 1986 ZAFER GÜRBÜZ
 1986 BERKAY BAYKAL
 1987 İDİL DEMİREL KAYA
 1987 GÜNSELİ YÜKSEL
 1987 İLTER BAYKAL
 1987 ERTUNGA ÖZELKAN
 1987 KUDRET ÖZGÜR YAŞA
 1987 FİLİP TAHİNCİ
 1987 UFUK SÜMERLER
 1987 ALTAR YILMAZ
 1987 VOLKAN AĞAR
 1987 MURAT ÖZYAĞMURLU
 1987 ŞEBNEM İŞİK
 1987 ALİ ERSİN DOĞAN
 1987 TOLGA KABAŞ
 1987 TİBET KAĞIZMAN

1987 TULGAR TOROS
 1987 NUMAN ALİ AYDEMİR
 1988 HÜSEYİN MAHMUT KÖLÜK
 1988 LEVENT KALYON
 1988 ELİF YAZMACI OSMANOĞLU
 1988 MEHMET TOKER
 1988 UMUT YALNIZ
 1988 BALKIZ İNAL SÜMERLER
 1988 AYŞE AKSOĞAN YALNIZ
 1988 SELDA AKKIZOĞLU
 1988 ÖMER NACİ GÜLALP
 1988 ESRA TUNCAY ÖZER
 1989 ANIŞ ARUNDRAN PAYDAK
 1989 ORHUN KUTEVU
 1989 BİGE TUNCER
 1989 SUPHİ ARIER
 1989 TUBA ODABAŞI
 1989 ALİ MURAT ÖZKEÇELİ
 1989 SEDAT KESMEN
 1989 METE ULUYURT
 1989 SİBEL YILDIRIM
 1989 SERHAN ÇELEBİ
 1989 TOLGA KUTLU
 1989 ARGUN PALABIYIK
 1989 İŞİL SAYIN
 1989 EDA ARMAN
 1989 DİLEK ALDEMİR
 1989 ÖZER BENER
 1989 MERT CANBERK
 1989 CEM KÜÇÜKCAN
 1989 DEFNE ÖZKUL ÖZTÜRK
 1989 GÖKHAN ÇAKICIOĞLU
 1989 OĞUZ YILMAZ
 1989 OKTAY GÜRMAN
 1989 ÖZGÜR YAYCIOĞLU
 1989 BEDRİYE ATEŞ ŞİMŞEK
 1989 NEŞE ÖZGÜN SOYBAŞ
 1989 AYBERK MENEVŞE
 1989 AYŞE KOÇAK
 1989 UYGUR AYSALAR
 1989 SEZGİN EROL
 1989 CLOD KOKAZ
 1989 NANCY KOKAZ
 1989 İLTER ERGENÇ
 1989 DEFNE ONGUN MÜMİNOĞLU
 1989 DURUL BOZBEY
 1989 KETHAN KOZACIOĞLU
 1990 ERCAN ACIMIŞ
 1990 OZAN LEVENT
 1990 SEMİHA SEVİN ÖZTÜRK
 1990 AYŞEGÜL BIYIKLI
 1990 LEBİBE ÖZVEREN
 1990 İSMAİL HAKKI AYTEKİN
 1990 BESİM ÖZEK
 1990 ZEYNO ELBAŞI
 1990 BÜLENT SAVCI
 1990 ÖNDER DARENDELİ
 1990 HÜSEYİN CENK TURHANGİL
 1990 BORA GÜRKAN
 1990 İBRAHİM TEKİN
 1990 BURÇAK AKIN

1990 GÜL KAYNAK
 1990 CÜNEYT BAŞOK
 1990 MERİH AYDINALP
 1990 SERKAN TAYLAN
 1990 SALİH SİĞİRCİKOĞLU
 1990 MAHMUT GÜL
 1990 ETHEM KUZUCU
 1990 TUFAN KARAMAN
 1990 MEHMET ÖZEL
 1990 ÜNSAL BAYBOĞAN
 1990 REHA HATİPOĞLU
 1991 HAKKI SUNAY
 1991 YAKUP ÜSTÜN
 1991 KANAN BOZKIRLI
 1991 MEHMET ÖKEM
 1991 SİNEM BİLGİN
 1991 ÖZGÜR CANBAŞ
 1991 HÜSEYİN BÜYÜKYURTSEVER
 1991 ELİF İKBAL ÖZKUL
 1991 KORAY DÖNMEZ
 1991 HALUK YILMAZTÜRK
 1991 MEHMET FAHRİ CAN
 1991 ÖZLEM DEMİRCAN TAŞÖREN
 1991 ERİM CEM HÜRCAN
 1992 EMİNE FULSEN ŞEN
 1992 BANU LEVENT
 1992 MEHMET ULUSOY
 1992 ALPER BURAT
 1992 DİDEM ÖZSOY DIRİCAN
 1992 ASUDE EGÜZ ARAS
 1992 EMİN ÖZGÜR
 1992 ZAFER KÖKSAL
 1992 DİDEM YALÇIN
 1992 EBRU KARDEŞLER
 1993 ZEYNEP KARAMEHMET
 1993 CEM SEZGİNSOY
 1993 İŞİL YILDIRIM
 1993 TUNA DAĞLI
 1994 OĞUZ ATUK
 1994 DENİZÖZDAL
 1994 MÜGE CANATAROĞLU
 1994 HAKAN AYTAN
 1994 PELİN YILDIRIM AYTAN
 1994 BAYKAL BAYIR
 1994 İBRAHİM ARINÇ
 1994 RASİM SARI
 1994 SULTAN ŞENZEYBEK
 1994 DİLEDİ ADIYAMAN
 1994 İSA TEKGÜL
 1994 ÖZGÜR KARA
 1994 MEHMET ARIF KARAMOLLA-
 OĞLU
 1994 BURAK ALİ GÜL
 1994 AYŞE GÜRCAN
 1994 İSKENDER EGÜZ
 1994 HÜSAMETTİN USLU
 1994 BURCU USTA USLU
 1994 OYA OKTAR CANBAŞ
 1994 ONUR ULU
 1994 MAHMUT NEDİM OKUYAN
 1994 YELİZ BAŞGÜL

1994 CAN YÜCESOY	1998 ENDER USLU	2004 DAMLA KÜRKÜLÜ DEMİRCİ-
1994 GAYE ÜNALAN ÖZPİNECİ	1999 ÇAĞLAR SABANCI	OĞLU
1994 HANDE GÜNGÖR	1999 CEM CÖMERT	2004 ÖMER CERRAHOĞLU
1994 ALTUĞ ÖZPİNECİ	1999 İHSAN ERTEN	2004 YİĞİT CAN KARANFİL
1995 AHMET EVREN CAN	1999 ETHEM AYHAN ÜNKAR	2004 SELÇUK SEPİCİ
1995 BURAK SARI	1999 ALİ EFE YUKAY	2004 EKİN TEYMEN
1995 ENGİN BİTİK	1999 LEVENT ÖCAL	2004 DORUK ÖZCAN
1995 REMZİ ÇUBUKÇU	1999 GÜRCAN DİDİNE DİN	2004 TAHSİN DOĞAN
1995 FERHAT GÜRÜZ	1999 ONUR ÖZDEMİR	2004 BERKEM ÖKTEN
1995 UTKU TANSUĞ	2000 İLTER BAYKAM	2004 SİMİN SAVAŞER
1995 SİNEM DİRLİK	2000 ERTUĞRUL ALKIM ARF	2004 SENEM KARAÖĞEN
1995 ORUÇ YURDAER	2000 GÜNKUT GÜRSOY	2005 KAAN ÖCAL
1995 MUHİTTİN KOCATEPE	2000 DİLA SEVİM	2005 ALİ CAN POYRAZ
1995 METEHAN KARAMOLLAOĞLU	2000 ECE ÖZCAN ŞENKAL	2005 IRMAK BOZDAĞ
1996 ONUR TANER	2000 FARUK KARABUCAK	2005 BİLLUR ÖZDOĞMUŞ
1996 ÖMER NADİRLER	2000 CEMRE TÜYSÜZ	2009 YAĞIZ DEMİR SOY
1996 ALP PEKKOÇAK	2000 YEŞİM TURHAN	2009 RAGİP UMUR VARAT
1996 SERHAN BAŞIŞ	2000 TAHSİN MÜRŞİTOĞLU	2013 SULTAN EKİNCİOĞLU
1996 OZAN CANBOLAT	2000 SEDA BAYKARA SAĞLAM	
1996 MUSTAFA SEZGİN	2000 FIRAT SEZGİN SOY	
1996 EGEMEN YALNIZ	2000 CEM SABANCI	
1996 DİLEM DENİZ	2000 MEHMET MUSTAFA TANRI-	
1996 SERHAN KÖSE	KULU	
1996 TURHAN ARUN	2000 ERDEN TİMUR	
1996 MERVE YURDAER	2000 BERKAN SAĞLAM	
1997 EGEMEN ÇANDIR	2000 CAN GÜRBÜZ SETENCİ	
1997 GÖKALP SOFUOĞLU	2001 EMRAH DEMİRCİOĞLU	
1997 MERT BURİAN	2001 ECE AKMANLAR KOÇ	
1997 UMUT ERGUNSÜ	2001 OĞUZHAN KOÇ	
1997 TUBA AKSOY	2001 AYŞEGÜL KARSLI	
1997 MEHMET TOROĞLU	2001 ÖMÜR ÖZKARDEŞLER	
1997 ONUR TOPAL	2001 YUSUF BAHAR	
1997 AHMET SEĞMEN	2001 NAZLI BULDURGAN	
1997 ENGİN ERTUĞRUL	2001 GÜNEY YASAVUR	
1997 NİLAY DÖNMEZ	2001 SABANUR KIRAÇ	
1997 NUR SEZEN YILMAZ	2001 MURAT SOYUPAK	
1997 EVRE BALTALI	2001 ÇAĞLAR YILGÖR	
1997 ŞADİ ESERCE	2001 MURAT ÖĞÜTKEN	
1997 İLKE IŞIK	2001 AYÇA ANDAÇ	
1997 CEYDA ŞAHBAZ	2001 NİSA KISACIK	
1997 ASLI DİZDAR	2001 TURGUT YEĞENAGA	
1998 GURUR TANER	2002 EFE GÖZÜYEŞİL	
1998 ÖZLEM SEYDA ULUĞ	2002 ESAT UĞURLU	
1998 MERT UĞURSES	2002 FATMA KOCAOLUK	
1998 ONGUN TAN	2002 TUNÇ ERAYDIN	
1998 MURAT DAĞLI	2002 ALP ERDEM	
1998 BARIŞ SÖNMEZ	2002 ORAL CANBOLAT	
1998 CEREN ÇOĞUROĞLU	2002 TİMUR KEMAL SÖNMEZ	
1998 SENA AÇIKOĞLU	2002 NİLÜFER GİZER	
1998 ZEYNEP ÜNLÜDOĞAN	2002 YUSUF ERKMEN	
1998 SERVET NADİRLER	2002 MERİÇ YEĞENAGA	
1998 ÇİĞDEM YILMAZ	2002 ZEYNEP TOLUNAY	
1998 ENİS YAZIRLIOĞLU	2003 UFUK KIRIK	
1998 AYLİN TÜRKMEN	2003 EYLÜL YAYCIOĞLU	
1998 BURCU SAYGANER	2003 ESRA GÜRSOY	
1998 İHSAN ÖNAL	2003 CAN SÖZÜDÜZ	
1998 SAMİ KÖKNAR	2003 CAN SAYLAN	
1998 ALP SEZGİN SOY	2003 AHMET TURAN BÜLBÜL	
1998 PINAR KOÇAK SARAÇOĞLU	2003 FİLİZ İSTANBULLUOĞLU	
1998 MURAT SARAÇOĞLU	2003 SELCEN YALÇIN	
1998 EMRE ERDİNÇ	2003 TAHİR AKAY	

TAC'li Aileler

Selim Özekici TAC '82 ve oğlu Emre
Özekici TAC '19

Mustafa Remzi İşsever TAC'01 ve
kız kardeşi Nazlı İşsever TAC'05

Polen Kenziman TAC '15, Turgay
Kenziman (emekli TAC matematik
öğretmeni) ve eşi Pelin Kenziman

Tanju Olcar TAC'86 kızı Zeynep Olcar (SEV-6.sınıf)
eşi Nebiye Olcar ve resimde olmayan
oğlu Can Olcar TAC'16

Metehan Karamollaoğlu TAC'95 ve abisi
Mehmet Karamollaoğlu TAC'94

Rıza Taze TAC '70, Kubilay
Keçelioğlu TAC '75, Suat
Uzunoğlu, Güzin Taze,
Erdoğan Kaynak TAC '63

Akar Burdуроğlu (TAC'63)
ve eşi JoAnn

Ahmet Uyan (TAC '81)
Abdurrahman Uyan (TAC '86)

Ruhi Bayrak TAC'82 Eşi : Sevil, Kızları : İpek,
İdil TAC'prep Beril TAC'de 10. sınıf öğrencisi

CANLI MAÇ YAYINI

Şimdi de Bilyoner iPhone Uygulaması'nda!

Cihazınızdan Appstore'a girin, en yeni sürümü **ÜCRETSİZ** indirin!

TÜRKİYE'NİN EN ÇOK KAZANDIRAN SİTESİ

Bilyoner.com'da canlı ve ücretsiz izleyebileceğiniz ligler

İspanya La Liga

Almanya Bundesliga

İspanya Kral Kupası

Almanya Süper Kupası

İtalya Kupası

THY Avrupa Basketbol Ligi

UEFA Şampiyonlar Ligi Ön Elemeleri

UEFA Avrupa Ligi Ön Elemeleri

Dünya Kupası Grup Elemeleri

Diğer canlı ligler ve detaylı bilgi Bilyoner.com'da

Bilyoner
.com

TÜRKİYE'NİN EN ÇOK KAZANDIRAN SİTESİ

ßilyoner
.com

2004'ten beri 2.200.000.000 TL kazandırdık!

/Bilyoner